

ژيار - رۆشنبيرى - شارستانى

ليکۆئينه وه يهک له ميژووى زاراو ه و ماناى چه مک

ژيار - رۆشنبيرى - شارستانى

ليکۆئينه وه يهک له ميژووى زاراوه و ماناى چه مک

د. نه سر محمه د عارف

وه رگيرانى: د. فاروق عومه ر نه حمه د

ژيار - رۆشنبيري - شارستاني

ليکۆلینه و ميهک له ميژووی زاراوو و مانای چهک

له بلاوکراوه کانی سهنته ری زه هاوی بۆ ليکۆلینه وهی فيکری
ژماره (٧٥)

نوسه ر: د. نه سر محمه د عارف

وه رگيڤ: فاروق عومه ر ئه حمه د

ديزاین: ره وشت محمه د

هه له گری: وریا عه لی

تیراژ: (٥٠٠) دانه

چاپ: به که م - ناوه ندی ری نوین

له به ریوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان

ژماره (١٤٣٦) ی سالی ٢٠١٩ ی پیدراوه

ناوهرۆك

- پيشه كى وەرگير ۷
- دەستپىك ۹
- پيشه كى نووسەر ۲۲
- يەكەم:** بىچىنەى وشەى (Culture) ۲۶
- دووەم:** ئاراستەى وەرگيرانى (culture) بۆ (حضارة) عەرەبى ۴۲
- سېئەم:** ماناى عەرەبى رەسەنى چەمكى رۆشنىيرى (الثقافة): ... ۴۳
- چوارەم:** بىچىنەى چەمكى (Civilization) ۴۸
- پېنچەم:** چەمكى (civilization) دواى وەرگيرانى بۆ زمانى عەرەبى ۶۲
- شەشەم:** ماناى عەرەبى چەمكى (المدنية) ۷۶
- حەوتەم:** دەر بارەى پېناسەى چەمكى ژيار (الحضارة): ۸۶
- پوختە ۱۰۰

پيشه‌کى وه‌رگيڀر

به‌ناوى خواى به‌خشندهى ميهربانه‌وه

چه‌مکه‌کان وشه‌گه‌ليکى ئاسايى نين، به‌لکو بریتين له کوى ئە‌زموون و بېر و بېردۆزه و تېروانينى که‌له‌که‌بووى گه‌ل و ژيارىک که له وشه‌يه‌کدا کۆکراونه‌ته‌وه. هه‌ر بۆيه وه‌رگيڀرانى چه‌مکه‌کان له زمانىکه‌وه بۆ زمانىکى تر و دۆزینه‌وهى وشه‌يه‌کى پر به‌پيستی خوى له زمانى دووه‌مدا، کارىکى زۆر گرانه ئە‌گه‌ر مه‌حالیش نه‌بى.

ئە‌م توڤيڤينه‌وه‌يهى به‌رده‌ستت، وردبوونه‌وه‌يه‌کى خيڤرايه له دوو چه‌مک، که له کايه‌ى رۆشنبېرى و ميديايى و سياسى و... هتد زۆر ده‌ستاوده‌ستيان پيڤده‌کريت و بوونه‌ته پي‌وه‌ر بۆ هه‌لسه‌نگاندى زۆرىک له شته‌کان، ئە‌ويش چه‌مکى (Culture) و (Civilization) ن، که له عه‌ره‌بيدا يه‌که‌ميان بۆ هه‌ردوو وشه‌ى (الثقافة) و (الحضارة) وه‌رگيڀردراوه و دووه‌ميشيان بۆ (المدنية) و بۆ (الحضارة) ش وه‌رگيڀردراوه، هه‌ربۆيه جوڤرىک له تيکه‌لى و ناروونى دروست بووه.

نووسه‌ر له‌م کاره‌يدا له بنچينه‌ى هه‌ردوو چه‌مکه‌که‌ى کۆليوه‌ته‌وه له زمانه‌ رسه‌نه‌که‌ياندا و به‌راوردى کردوون به وه‌رگيڀرانه عه‌ره‌ببیه‌که، پاشان له مانای رسه‌نى وشه عه‌ره‌ببیه‌کانیش وردبۆته‌وه و روونى کردۆته‌وه، که ئايا ئە‌م وشه عه‌ره‌ببیه‌مانه‌ى ته‌واوى ئە‌و دوو چه‌مکه‌ ده‌ده‌ن که هاورده‌کراون؟

لەم وەرگیڕانە کوردیەشدا، ئێمەش چەمکە
عەرەبیەکانمان وەرگیڕاوەتە سەر کوردی و لە بەرامبەر
(الثقافة) وشەى (رۆشنییری) و لە بەرامبەر (الحضارة)
وشەى (ژیار) و لە بەرامبەر (المدنية)شدا وشەى
(شارستانی)مان داناوە، ھەرۆک لە کایە رۆشنییریە
کوردیەکەدا بلاو و پیش ئێمەش بەکارھاتووە.

بەلام لە کۆتاییدا ئەم کارە بەراوردە لەنیوان بنچینە
ئەوروپی و عەرەبیەکەى ئەو دوو چەمکەدا، ھەربۆیە
وەرگیڕانەکەش مۆرکی لیکۆلینەوہیەکی عەرەبی پێوہ دیارە
نەک کوردی، گرنگییەکەى بۆ زمانى کوردی لەوہدایە کە
وردکردنەوہى چەمکەکان کاریگەریی ئەرینی دەبیت بەسەر
دامەزراندن و دروستکردنى چەمکی تازە لە زمانەکەماندا
رۆشنییران دەتوانن سوود لەوردەکاری ئەم کتیبە
وہرگرن بۆ شیکردنەوہى چەمکە باوہکان، بەھیوای
ئەوہى ئەم کارە ببیتە ھاندەر بۆ لیکۆلەریکی جددى
کوردزمان کە بەراوردیکی لەم شیوہیە لە نیوان وشە
کوردیەکان و بەرامبەرە بیانیەکانیدا بکات. خوا پشت و
پەناى ھەموو لایەک بیت.

وەرگیڕ

٢٠١٩/٤/٢٣

سلیمانی

دهستياك

پرسی (ئیسلامیەتی مەعریفە) لە یەكەم هەنگاویدا دەرشتنەوێ هەزری موسلمان بە ئامانج دەگری، سەرەتای رێگەیی دورودریژی ئەم کارە گرانهش، لە ناساندنەوێ ئەو چەمکە بنەرەتیانەدا خۆی دەبینیتەوێ که بینای زانیاری ئیسلامی لەسەر دامەزراوە، بۆ زانیاری گرنگی و پێویستی ئەم کارە گەرەیهش، پێویستە ئاگاداری چەمکە باوەکان بین و کار بۆ شیکردنەوێ و تیگەیشتیان بکەین، تا بتوانین شوینی نەنگی و لادانە فیکرییەکان دیاری بکەین و خالە بەهیز و لاوازهکان ببینین، چونکە (چەمک) پوختەیی بیر و بیردۆزه و فەلسەفە مەعریفیەکانە، هەندیکجاریش دەرەنجامی ئەزمون و شارەزایی کارکردنە لەو بوارە مەعریفیەیی که چەمکە نوینەراییەتی دەکات و بۆی دەگەریتەوێ، هەر بۆیە شیکردنەوێ چەمکە سەرەکیەکانی هەر زانستیک بە دەروازەیی تیگەشتن و زانیاری بنەمای ئەو زانستە دادەنریت. چەمکەکان دەربرداری ئاسایی نین، یان کۆمەلیک ناو و وشە نین که بە هاو و اتاکیاندا، یان وشەیی نزیک لە خۆیاندا بناسرینەوێ، بەلکو کۆگایەکی گەرەن بۆ مانا و مەبەستگەلیک که پرووی دیار و زمانەوانی وشەکه تێدەپەرینن تا بتوانن گوزارشت لە فەلسەفە و بیر و زانیاری و هەلینجان و تیگەشتنی

که لکه بووی گه لیک بکه ن. ههروهک زور گرانه له مانای چه مکه کان بگه یین له ریگهی پوونکردنه وه وه، یان پیناسهی ئه رستوییه وه. سی جوره که هی مانا به خشینیش که له زانستی لوژیکدا ناسراون و بریتین له: (المطابقة والتضمن والالتزام)⁽¹⁾ ناتوانن مه بهستی چه مکه کان پوون بکه نه وه.

ئه گهر چه مک له گه ل ناودا له پووی کاری زانستی و ماناوه جیاوازی هه بیته؛ -هه چه نده له زمانه وانیدا هه ر به ناو ئه ژمار ده کریته، ئه وا له گه ل زاراوه شدا هه ر جیاوازه، زاراوه بریتیه له ناویک که کومه لیک که سه ده یبرن به سه ر شتی کدا، که ئه م کومه له که سه پیشه یه ک، یان به رژه وه ندییه ک کویان ده کاته وه، هه موویان ری کده که ون له سه ر ئه و ناوه بی هیچ جیاوازییه ک، به لام چه مک شتیکی تره و له ناویش و زاراوه ش جیاوه، چه مک وه ک وه سه فیکی زانستی وایه، که هه م—وو

¹ سی چه مکن له زانستی لوژیکدا ماناکانیان بریتین له:

المطابقة: ده لاله تکرندی وشه یه که له ته وای ئه و مانایه ی که بو ی دانراوه، نموونه: وشه ی (خانوو) مانای زهوی و دیوار و سه قف ده دات، چونکه خانوو به بی ئه مانه ی نا کریت.

التضمن: ده لاله تکرندی وشه یه که له به شیک له و مانایه ی که بو ی دانراوه، نموونه: خانوو مانای بوونی دیواریش ده دات، چونکه دیوار به شیکه لی.

الالتزام: ده لاله تکرندی وشه یه که له مانایه کی به دهر له خو ی، به لام له عه قدا په یوه سه پتوه ی، وشه ی (خانوو)، مانای که سیکیش ده دات که دروستی کردوو، چونکه به بی دروستکه نابیت، ئه م مانایه به دهره له به شه کانی خانوو، به لام په یوه سه پتوه ی. (وه رگیز)

تایبہ تمہندیہ کانی زیندہ و ہریکی کو کردو تہ وہ، ناسنامہ یہ کی تایبہ تی ہہیہ، میژووی لہ دایکبوون و ریڑہوی ژیان و گہشہ کردن و تہندروسست بوون و نہخوشکہوتن و مانا بو زیادکردن و لیکہ مکردنہ وہی لہ ناواخنی خویدا ہلگرتووه، ہہربوہیہ بازنہی چہ مکہکان گرنگترین گورہ پانی مملانی ہزری و پوشنبیری بوون لہ نیوان ژیارہکاندا بہ دریژایی میژوو، ہہرواش دەمینیتہ وہ تا سہرکہوتنی ئیسلام بہسہر ہہموو ئاینہکانی تردا.

یہکہمین دہردیک لہ پاشہکشہی ہزری و زانستی و پوشنبیریدا تووشی گہلان دەبیئت لہ چہ مکہکانہ وہ دەستپیدہکات، یہکہمین شتیکیش کہ مملانی ہزری و پوشنبیری لہسہری رہنگدہداتہ وہ ہہر چہ مکہکانن، یہکہمین نہخوشیہکیش تووشی چہ مکہکان دەبیئت، ناروونی و شلبوونہ وہیہ، شلبوونہ وہش سہرچا وہکہی شلگیری گہلی موسلمانہ لہ وەرگرتنی چہ مکہکان لہ ژیارہکانی ترہوہ، کاتی وای بو دەچی کہ لیکچوون و ہاووینہی لہ نیوان چہ مکہ رہسہنہکانی خووی و ہاوردہکاندا ہہیہ، پیکہوہ - رہسہن و ہاوردہ - بہ یہکسانی ہاورد و بردیان پیدہکات.

ہہندیکار گہلی موسلمان تایبہ تمہندیہ زانستیہکانی خووی لہبیر دہکات و جیاکاری ناکات لہ نیوان ئہوہی کہ زانستی ہاوبہشی مرؤقایہتیہ، -وہک زانستہ عہقلی و سروشستی و کردارہکیہکان- لہ گہل ئہوہی کہ تایبہ تمہندی خوہتی، بہو ہویہشہوہ شلگیری دہکات لہ

خواستنی چه مگه لیک له خه لکی تره وه، تاوای لیدیت
 تاییه تمندی شهرعی و ریباری تاییه ت به خوئی له دهست
 دهدات، چه مکه کانیشی لیلی و دوودلی پرووی تیده کهن،
 وشه کان جوراوجور دهن بؤ گه یاندنی ماناگه لیک که له
 رواله تدا یه ک شتن، به لام له راستیدا جیاوازن،
 هه ندیکجاریش کومه لیک مانای جیاواز به یه ک وشه
 دهرده بردریت، به و هویه شه وه که موکورتی و ناروونی
 دروست ده بیت، ئەمه ش کار ده کاته سهر کوی پرۆسه ی
 زانستی و لیکتیگه یشتن، به تاییه ت ئەو پرۆسه یه ی که
 ئامرازی سهره کی تیگه یشتن تاییدا گفتوگو یه، چونکه
 ده بیته هوی بچرانی پردی په یوه ندی له نیوان لایه نه کاندا
 و گفتوگوش هۆکاریک نامینیت بؤ به رده وامبوونی،
 هزری تاکه کانیش به رباد دهن و لیکتیگه شتن و
 گفتوگوی هاوبه ش و له هه موو ئاسته کاندا له ناو ده چیت.
 دروستبوونی یاساکانی زانست راده وه ستیت، توانای
 رهخنه و راستکردنه وه نامینیت، چ بگات به شیکردنه وه و
 لیکه له لوه شان و پیکه وه گریدان، ئەمه ش واده کات جیهانی
 هزر بیمانا ده بیت و ناوه پوک و کروکی خوئی
 له دهسته دات، گه لیش ناچار ده بیت خوئی خه ریک بکات
 به جیهانی بینراوه وه، - جیهانی که سه کان و شته کان -
 به مه ش ئاستی عه قلی و دهروونی داده به زیت و
 که سایه تی ناجیگیر ده بیت، ئەمه ش به زوری له کاتی
 نزیکبوونه وه و به راورد له نیوان پۆشنبیری گه له
 سه ردهسته و ژیردهسته کاندا پروو دهدات.

هه ربۆیه خوای بهرز ئادهم پیغه مبهری فیری هه موو
 ناوه کان کرد به شیوهیه که یارمه تیده ری بیته له کاری
 جینشینی و ئاوه دانیدا، وازی لینه هینا بو هه ولی خوی له
 فیربونی ئه و چه مکانه دا که کاری جینشینه که ی له سه ر
 وه ستاوه، وه ک چه مکه کانی خواپه رستی و به ندایه تی و
 خیزانداری و باوکایه تی و دایکایه تی و خوشک و برایه تی
 و هه موو ئه و چه مکانه ی تر که به به ردی بناغه ی ژیان
 کوومه لایه تی هه ژمار ده کرین و جینشینی له سه ر
 داده مزریت، خو ئه گه ر خوای بهرز وازی له ئادهم
 بهینایه تاکو خوی ئه م چه مکانه دابریژیت، ئه وه تووشی
 شله ژاوی ده بوو. ئایا نابینی ئه مرۆ چون مرۆقی
 (شارستانی) پوژئاوا چه مکی (خیزانی) تیکداوه و
 ته زویری کردووه؟ بریویه تی به سه ر دوو ئافره تی
 هاوپه گه زبازدا که ریکه وتوون پیکه وه له مالیکدا بزین؟
 یان به سه ر دوو پیاوی نیربازدا، که پیکه وه ژیان به سه ر
 ده بن؟ چون ئه م جوړه به ناو پیکه وه ژیان یان ناو ناوه
 خیزان؟ له کاتیکدا ئه مانه ریکه وتوون له سه ر نو قومبوون
 له زونگاوی هاوپه گه زبازی و ریزپه ریدا. هه روه ک ئه م
 ناوه ی بریوه به سه ر پیاوو ئافره تیکدا که ریکه وتن
 له سه ر زینا و په یوه ندی له ده ره وه ی خیزان.

هه روه ک چون خوای بهرز ئادهمی فیری ئه و
 ناوه کان کرد؛ ئاواش ئیبراهیم و پیغه مبه رانی دوا ی
 ئه ویشی فیری چه مکه سه ره کیه کان کرد تاکو ئه وانیش
 خه لک فیر بکه ن، وه ک چه مکه کانی پیغه مبه رایه تی و

په‌يام و يه‌کناپه‌رستی و هاوه‌ل‌دانان له‌پیناو خوا و کاری چاکه و...هتد.

هه‌روه‌ها موسا و عیسا و محمه‌د - سه‌لامی خویان لیبیت- ی فی‌ری کومه‌لیکی تر چه‌مک کرد تا ئه‌وه‌ی ریشه‌ی چه‌مکه پیوسته‌کان له‌سه‌ر ده‌ستی کوتا پیغه‌مبه‌ر (درودی خوی له‌سه‌ر) به‌پایان گه‌شت، که‌سی سه‌رنجده‌ریش له‌قورئان و فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (درودی خوی له‌سه‌ر) ده‌توانیت له‌گرنگی چه‌مکه‌کان و ری‌بازی دروستکردنیان به‌باشی تی‌بگات، هه‌ر بویه‌گرنگه ئه‌وه‌بزانین بوچی خوی گه‌وره له‌قورئاندا ئاگاداری له‌به‌کاره‌ینانی وشه‌یه‌ک ده‌دات به‌رامبه‌ر پیغه‌مبه‌ر (درودی خوی له‌سه‌ر) که‌زیاد له‌واتایه‌ک هه‌له‌دگرئ و فه‌رمان به‌خه‌لکی ده‌کات که‌وشه‌یه‌کی تر به‌کاربه‌ینن که‌دو لایه‌نه نه‌بی‌ت، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت^(۱): ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَعِنَا وَفُؤُلُوا أَنْظَرْنَا وَأَسْمَعُوا وَلَلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (البقرة: ۱۰۴). هه‌روه‌ها قورئان زور هو‌شداري ده‌دات له‌که‌وتنه‌ناو ئه‌و هه‌له‌یه‌ی که‌گه‌لانی پی‌شوو تی‌یکه‌وتوون له‌شیواندنی وشه‌کانی خوا و

^۱ خوی گه‌وره ری‌گری کرد له‌به‌کاره‌ینانی وشه‌ی (راعنا) له‌لایه‌ن موسلمانانه‌وه به‌رامبه‌ر به‌پیغه‌مبه‌ر (درودی خوی له‌سه‌ر) و فه‌رمانی پیکردن له‌بریتی ئه‌وه وشه‌ی (انظرنا) به‌کاربه‌ینن، هه‌رچه‌نده هه‌ردووکیان یه‌ک مانایان هه‌یه له‌زمانی عه‌ره‌بیدا، که‌چاودیری‌کردنه، به‌لام وشه‌ی یه‌که‌میان مانایه‌کی خرابی‌شی ده‌دای جوله‌که‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه، بویه‌قه‌ده‌غه‌کرا. (وه‌رگنیز)

گالته کردن و تانهدان له دین و چهن دین به لای تری و ته و یاریکردن به چه مکه کان.

رهنگه دیارترین کیشهی هزری له میژووی کۆنماندا، ئەو چه مکه شیواو و به سه رچووانه بیته که گۆره پانی هزریمانی به زاندا، له ئەنجامی وەرگیڕانی که لتووری که لانی تردا له سه رهتای سه ردهمی عه باسیدا، وهک چه مکه کانی (الجوهر، العرض، الهیولی، العلة، الجوهر الفرد)، ئەمهش بووه هۆی تیکچوونی هزر و بیروباوهری که لی موسلمان و ئەوهش نه بووه فریادرهسی موسلمانان که له و کاته دا سه ردار جیهان و خاوهنی که ورهترین دهولهت بوون.

ههروهک ئەو قه ییرانه گه ورهیهی که ئەمـرۆ به دهستهیه وه ده نالینین، یه کییک له هه ره گرنگترین هۆکاره کانی بریتیه له به ریه ککه وتنی بیبه رنامه ی ناریک له گه ل رۆژئاوا و ژیاره که یدا و نه هیشتنی هیچ سنوور و به ره سستیک له نیوان هزری موسلمان و چه مکه ئەو روپیه جورا و جوړه کاندا، ئەمهش وایکردوه که ئەو چه مکه ده سته بگریته به سه ر بیری موسلماندا و جیگهی هه موو چه مکه ئیسلامیه کان بگریته وه و ده ریانپه رینیت، تا ئەو رادهیهی بوته هۆی به ره ره کانی و دوو به ره کی و په رتبوون و ململانی و جهنگی وه می له نیوان ره سه نایه تی و نوێگه ریدا، له نیوان که لتوور و تازه گه ریدا، له نیوان چاولیکه ری و تازه بوونه و هدا. به کورتی له نیوان هه موو دوانه یه کی دژبه یه کدا.

ئا بەم شىۋەيە بىرى مۇقى مۇسلمان سەرقالكراۋە و
 دۇر خراۋەتەۋە لە بەرھەمھېتئانى زانىيارىەك كە
 ھەلقولاي پەيام و رېيازە زانستىەكەى بېت، لە ھەموو
 ئەو ھەولانەى پىشۋوشى ھىچ كەلەكە بونىكى زانستى
 دەستگىر نەبوۋە، بەلكو سەرىكىشئاۋە بو
 بىدەسە لاتكردنكى تەۋا و خولانەۋە لە خولگەى
 رۇژئاۋادا و لە دەستدانى ھەموو ھەستىك بە كەلتور و
 مېژوو و پەيام و ئەرك و ميانەپرەۋى خۇى.
 چەمكەكانىش بوونەتە ئامرايىك بو سەرلىشىۋان و
 پەرتكرن لە بىرىتى ئەۋەى بىنە ئامراى رۋونكردەۋە و
 لابرندى لىلى. ھەروەك لە ساىەى ئەو تىكەلى و
 بەناۋىەكەدا چوونەدا كە لە فەزا مەعرىفە عەرەبىەكەدا
 دروست بوۋە لەنىۋان كەلتور و ھاوردەدا، ئەم چەمكە
 بوونەتە ھۆكارى ترازان لە شوناس و كالبونەۋەى
 ئىنتىما بەبى بوونى ھىچ جىگرەۋەيەكىش.

كاتىكىش جىاۋازىيەكان لەناۋ گەلى مۇسلماندا زور
 تۇخبوونەۋە و خەلكى دابەشبوون بو دوو بەرەى دژ بە
 يەك، چەمكە ھاوردەكان بو خۇيان بوونە ئامانجى
 ھەندى لەو بەرەو گرووپانە و لايان وابوو گەر بەھىزىش
 بى دەبىت بەسەر ئەۋانى تردا بسەپىئىت، ھەرچەندە
 ھۇشيارىيەكى باشىش بوونى ھەبوو دەر بارەى ئەۋەى
 ئەم چەمكە لە ناۋاخنىاندا ئامانجى ئەو ژيارانەيان
 ھەلگرتوۋە كە لىيانەۋە ھاوردە كراون، بەلام لە
 بەرامبەرىشدا وىستىكى بەھىز ھەبوو، كە ئەم چەمكە لە
 گۆرەپانى رۇشنىبىرى عەرەبىدا بسەپىئىت با

سەرىشېكىشىت بۇ سېرىنەوۋە و شىۋاندنى ئامانجەكانى ئەم گەلەش، ھەربۆيە گەلى موسلمان بە بۆچوونى ئەوان، و امامەلەى لەگەل كرا كە مندالىكى نەخۆشى نەزانە و پىويستە ئەو چارەسەرە تالە وەر بگریت.

زۆرىنەى چىنى رۆشنىبىرانى گەلىش بە رەونەق و برىقوباقى ئەم وشانە ھەلخەلەتان و لەبىريان چوو كە ئەم وشانە دەلالەت لە كۆمەلىك مانا و مەبەست دەكەن، كە ناكرىت لە دەرەوۋە ھاوردە بگرین، بونىاتى رۆشنىبىرى و ئاوەدانى و ژىارى ئەم گەلە بە چاولىكەرى و پىنەو پەرۆ دروست ناكرىت، يان دەبىت عەقلى داھىنەر و موجتەھىد تىايدا بوونى ھەبىت، يان ھەتا ھەتايە لە ناو گىژداودا دەخولیتەوہ.

رەنگە يەكك لە ھۆكارەكانى ھەلخەلەتانى زۆرىنە نوخبەكە و ھاوردەكردنى ئەم چەمكانە و ھەولدان بۆ سەپاندنى؛ برىتى بىت لەوہى كە ئەم چەمكانە لە روالەتدا جۆرىك لە درەوشانەوہيان ھەيە كە بووہتە ھۆى ھاندانى نوخبەكە و پىيانوابوۋە كە دەكرىت ببىتە ھۆى ھەستانەوۋە و بە جولەكەوتنى ئەم گەلە، بەلام ئەوہتا پاش نزيكەى دوو سەدەش لەم ھەولانە تەنيا بەرەو پاشچوونمان پىپراوہ، بۆ ھەموو كەسىكى ھۆشيارىش روونبۆتەوہ كە ھەستانەوى گەلى موسلمان بە شتىك ناكرىت كە پىچەوانەى بىروباوہر و چەمكە بنەرەتەكانى بىت، بەلكو پىويستە ھۆشيارى خودى خۆى زياد بكرىت، توانا شاراوہكانى بتەقنرىنەوۋە و رەھا بگرین، ھەرچى نەنگى ھەيە لەبىرىدا چارەسەر بكرىت،

ھەموو بەربەستەکانى بەردەمى لایبىرىن تا ھەموو بەيەكجار بتوانن بکەونە جولە، تاکەکانى بە ھەموو توانا و لىبىرائىانەو بەرەو بەدەستەھىنانى ئەو ئامانچ و مەبەستانە بکەونەرى کە نمونە و رېيازەکەيانى لەسەر دامەزراو، لەگەل رۆشنىبرى و فەلسەفە و بوون و بونیاتی عەقلى و دەروونى و بناغەکانى باوەر و سەرەتاکانى بىریاندا دەگونجى، بەلام ئەگەر چەمک و ئایدۆلۆژىای بۆ ھاوردە بکرىت و کار بکرىت بۆ ئەوہى بە ھىزى عەقل و دەروون دووبارە پیکھاتەکەى دابرىژرىتەوہ و چاوەرپوانىش بکرىت کە دەستوپەنجە لەگەل ئەم ھاوردانەدا نەرم بکات؛ ئەوہ بەدلىای دەبىتە ھۆى پەرتکردنى کۆمەلگاکان و کردنیان بە کوتلەگەلىكى بەشەر ھاتوو، ھەر ئەمەشە کە ئەمرۆ روویداوہ و دەیبىنن لە جیھانى ئىسلامى و عەرەبیدا.

وەک نمونەيەک بۆ سەلماندى راستى ئەم قسەيەش، سەرنجى چەمكى (ئاین) دەدەین بەنمونە، چى بەسەرھاتووہ دواى ھىرشى چەمکە بەکیشکراوہکان، گەلى ئیمە بوونى پەيوەست بووہ بە ئىسلاموہ، ئىسلام وینای کرۆكى ژیارەکەى دەکات، سەرچاوہى رۆشنىبرىەتى، رېرەوى بۆ دیارى دەکات، پىشەنگى دەکات بەرەو ئامانجەکانى، بۆ موسلمانەکان بووہتە ئاین و بۆ ناموسلمانەکانىش بووہتە کەلتور، بەلام ئەو چەمکانەى دواى بالادەستبوونى ئەزمونە عەلمانەکە بلאוہ و بانگەشەى بۆ دەکرىت و بەردەوام لە ژینگە عەرەبىەکدا دەچىنرىت، لەبارىکدا ئاینى کردۆتە گۆراویكى

پاشکۆ بۆ چه مکه هزره هاورده كان، له بارىكى تردا كردوو يه تيه به شىك له پىكهاته نه ته وه ييه كه و له بارى سىيه مىشدا پىيوايه به ربه سته له به رده م پىشكه وتن و گه شه سه نندا. له هه مانكاتدا ئاين لاي زورى نهى گه ل كرۆكى بوونيه تى، به مەش عەقلى عەرەبى كه وتۆته به رده م دوو بژارده وه، بژارده ي پاراستنى ئاين، كه ئەمەش لاي ئەم رەوتە به مانای دواكه وتن و چه قبه ستن و راوه ستان دىت، يان بژارده ي تىپه راندنى ئاين و رىك كردنه وه ي و گونجاندنى به شىوه يه ك كه له گه ل رۆشنى ريه هاورده كه دا بگونجىت، كه نماينده ي چه مکه باوه كان ده كات. ئەمە له گه ل هه بوونى هه ولى جددى كه دراوه و دهرىت له پىناو گه شتن به حاله تى (نوئىكردنه وه ي ئىسلامى) له چوارچىوه ي رسته زانستيه ئىسلاميه كه دا، به لام ئەو ژىنگه سه پىنراوه كه نوخبه و راگه ياندن و چوارچىوه رۆشنى ريه كه دروستى كر دووه، ئەم جوړه هه ولانه به ربه ست ده كات و سووره له سه ر هه نگاوانان به ئاراسته ي جىگوركى كردن به چه مکه كان و گوړىنى بىر و چاولى كه رى شوپى هه لگرتنى ئەو يتر له هه موو ئاسته كاندا، له م هه ولە شىدا ته نانه ت چه مكى (ئاين) يشى به دهرنه كر دووه كه خالى كراوه ته وه له ناوه رۆكه ئىسلاميه كه ي و ئاخراوه به و مانا و مه به ستانه ي كه له ئەزموونه ئەوروپى و مه سىحيه كه وه سه رچاوه يان گرتووه، ته نيا به ئاسته گشتيه كه ي (ئاين) يشه وه نه وه ستاوه، به لكو شوڤو ته وه بۆ سه رجه م چه مکه لاوه كيه كانى ترىش كه له دهورى ئاين

دهخولینه‌وه، وهک: (سروش) و (پینغه‌مبه‌رایه‌تی) و (دونیا) و (دوارپوژ) و (په‌رستش) و چه‌ندانى تریش.

له‌ه‌وانگه‌ی‌ه‌ه‌ستکردنمان به‌ترسناکى ئەم‌پرسه‌مه‌ع‌ریفیه‌و سه‌ه‌نته‌ربوونیه‌وه‌له‌دروس‌تکردنى‌گۆر‌انکاریه‌یه‌کی‌نه‌وعى‌له‌ه‌زرى‌موسلماندا، په‌یمانگای‌جیهانى‌بیری‌ئیسلامی‌گرنگیه‌کی‌تایبه‌تی‌پیداوه‌و‌چه‌ند‌ساله‌ده‌ستیکردوه‌به‌دروس‌تکردنى‌تیمیکی‌تویژینه‌وه‌بو‌کارکردن‌له‌پروژه‌یه‌کی‌زانستیدا‌بو‌به‌دواداچوونی‌چه‌مکه‌سه‌ره‌کیه‌کان‌له‌بیری‌ئیسلامیدا‌و‌زانینی‌هه‌موو‌ئهو‌نه‌خوشییانه‌ی‌که‌تووشی‌بووه، هه‌روه‌ها‌چوونیتی‌بنه‌مادۆزی‌و‌پالفته‌کردنیان‌و‌گیژانه‌وه‌ی‌پوونی‌بویان. هه‌روه‌ک‌تیمه‌که‌راسپێردرا‌بو‌به‌دواداچوونی‌چه‌مکه‌باوه‌کان‌له‌ژینگه‌فیکریه‌که‌دا‌و‌دروس‌تکردنى‌ئهو‌ه‌ی‌که‌ده‌توانریت‌پیی‌بوتریت‌ژیاننامه‌یه‌کی‌که‌سی‌بو‌چه‌مکه‌کان‌و‌چوونیه‌گه‌شه‌کردن‌و‌دروس‌تبوونیان‌و‌میژوو‌و‌چوونیتی‌هاتنه‌ناوه‌ه‌یان‌بو‌بواره‌فیکریه‌که‌ی‌ئیمه‌و‌لیکۆلینه‌وه‌له‌لیکه‌وته‌و‌ده‌ره‌نجامه‌ئهرینی‌و‌نه‌رینه‌کانی‌ده‌ستاوده‌ستکردنیان، ئایا‌رینگاکانی‌بنه‌مادۆزی‌و‌گۆرینیان‌چیه‌ئه‌گه‌ر‌پیویست‌بیت‌بیانگۆرین، چوونیش‌ده‌کریت؟

به‌رێز د. نصر محمد عارف یه‌کیکه‌له‌ئهندامه‌کانی‌ئهو‌تیمه‌ی‌ئاماژهم‌پیکرد، ئەم‌تویژینه‌وه‌شی‌ده‌رباره‌ی‌(چه‌مکی‌ژیار) که‌من‌پیشه‌کیم‌بو‌نوسیوه، یه‌کیکه‌له‌تویژینه‌وه‌کانی‌ئهو‌تیمه، که‌هه‌ندی‌له‌تویژه‌ران‌تا‌هه‌نووکه‌ش‌کاری‌تیدا‌ده‌که‌ن.

ئىيمە ئەمرو ئەم توپژىنە وەيە پىشكەش دەكەين تا
بىيتە راگە ياندنى پرورژەكە و هاندەريش بىت بو ئەو
كەسانەي كە گرنگى بەم جورە بابەتانه دەدن تا هەولى
خويان بخەنەكار لە هەر چەمكىدا كە خويان
هەلیدەبژيرن و ببەنە بەشيك لە تيمى توپژىنە وەي
چەمكەكان، كە ئىيمە بەنيازين يەك لە دواي يەك
كارەكانيان بلاو بكەينە وە پشت بە خواي گەورە.

د. نصر هەستاوە بە بەدواداچوونىكى باش و
لەسەرخو بو گەشەكردنى چەمكى ژيار و ماناكانى،
بەتاييەت لە دوو سەدەي رابردوو و ئىستادا، بەو
ئەندازەيەي كە بارودوخي توپژەريكى جددى رىگەي
پىدەدات و توپژىنە وە بە گورەپانى دەربىرنى پەيام و
خوشەويستى دەزانىت و ئاواتى خزمەتكردنە لە
چوارچىوەي توپژىنە وەي زانستى و دەربىرنى وشەدا،
خواي گەورە سەركە و تووى بكات و بيكاتە سودبەخش
بو توپژەران و زانايان و فيرخوازان. خوا پىشتيوانى
هەموو لايەك بىت.

د. طە جابر العلوانى

هردن - فئيرجينيا

پیشەکی نووسەر

چەمکی ژیار (الحضارة) یەکیکە لەو چەمکانە ی کە تیکە لکردن و شیواندن و سرپینەوہی مانای بەسەردا ھاتووە، بەشیوہیەک کراوہتە سیفەت و بەھا و پیوہر بۆ ھەلسەنگاندن و مانا و ناوہرۆکی خۆی لەدەستداوہ، تا ئەو رادەییە ی بردراوہ بەسەر کۆمەلای شت و پرۆسە و سیستەم و بیردا کە دژن بەیەک، نەک تەنیا لە مەبەست و ئەنجامدا، بەلکو لە پیکھاتە و رەگەزیشدا، تا ئەوہی بووہتە ھاوواتای نوێگەری و پیشکەوتن و بالا بوون و..... ھتد.

سەرباری گرنگی ئەم چەمکە لە دیاریکردنی شیواز و کرۆک و ئاراستە ی جۆلە ی مرۆقايەتیدا، سەرەرایی ئەوہش کە چەمکیکی بنەرەتیە لە زۆریک لە زانستە مرۆقايەتیەکانی وەک مرۆقناسی و کۆمەلناسی بەگشتی و کۆمەلناسی شار بەتایبەتی و دەروونزانی و پەرورەدە و...ھتدا، - ئیتر ئەگەر پیکھینەری سەرەکی زانستەکە بییت، یان ئەو مەبەستە بییت کە زانستەکە ھەولای بۆ دەدات، یان ئەو بابەتە بییت کە زانستەکە بە دەوریدا دەخولیتەوہ؛ لە ھەموو بارەکاندا وەک یەکە- لەگەل ئەو ھەموو گرنگیە ی کە ئەم چەمکە ھەییەتی؛ بەلام تا ئیستە ھەولیکی جددی بەدیناکریت بۆ تاوتوێکردن و لیکۆلینەوہ لە بنچینە و ریشە ی ئەم چەمکە و گەرەن بەدوای ناوہرۆکیدا لە زمانی عەرەبی و زمانەکانی تریشدا،

له کاتیکدا لیکۆلینه وهی تر دهر باره ی ئه م چه مکه و پیدانی مانای جوراو جور و دژ به یه ک، زور و که له که بوون و بوونه ته هوکاری تیکه لی و شار دهنه وهی مانای راسته قینه ی چه مکه که، ئه مه وایکردوه که به شیوه یه ک له وشه که بروانریت وهک کو مه لیک پیت و ته نیا له مانای زمانه وانی بکو لریته وه، نه ک وهک چه مک و زاراوه یه ک که کو مه لیک مانا و ره هندی مه عنه وی و کو مه لایه تی و ئاوه دانی و ئاکاری له خوگر توه که په یوه ندیان به جو له ی مرو فیه وه هه یه له بونه وهردا به در یژایی میژوو.

به روانین بو ئه و لیکۆلینه وانیه دهر باره ی ئه م چه مکه کراوه، تییینی ئه وه ده کریت که پشتیان به یه کیک له م سی سه رچاوانه ی خواره وه به ستوووه بو دیاری کردنی مانا و مه به ستی چه مکه که، هیه چه کیک له و لیکۆلینه وانه به شیوه یه کی زانستی نه که راونه ته وه بو بنچینه ی وشه که له فه ره نگه عه ره بیه کاند، به لکو هه ریه کیکیان بو یه کیک له م سه رچاوانه که راونه ته وه، یان هه ولیان داوه گونجاندن له نیوان هه ر سیکیان، یان دووانیاندا بکه ن، سه رچاوه کانیش بریتین له:

۱- چه مکی ژیار وهک چو ن (عبدالرحمن کوپی خه لدون) بو ی روانیوه له په راوی (المقدمه) دا، به پییه ی ئه و یه که م که س بووه مانای ته وای به خشیوه به م وشه یه، شار نشینی (الحضارة) ی له به رامبه ر ده شتن نشینی (البداءة) به کاره ی ناوه، به هه موو ئه و مانایانه ی که ئه م چه مکه له خو ی ده گریت له شیوازی ژیان و هه لسوکه وت

و ژيانی ئابووری و کۆمه لایه تی و سیاسی و لایه نی
دهروونییه وه.

۲- چه مکی (Culture) له زمانه ئه وروپیه کاندای.

۳- چه مکی (Civilization) له زمانه ئه وروپیه کاندای.

هه ربۆیه مانای چه مکه که ش لای توژیژه ره که
به گویره ی سه رچاوه ی پشت پیبه سترای ساغ بوته وه،
مانا کانیس په رت بوون و زۆریشیان بزربوون، جوړیک
له تیکچوون دروست بووه، که بووه ته هۆی ده رچوونی
وشه که له مانا ره سه نه کانی و تیکه لبوونی به مانا گه لیک
تر، که بنچینه زمانه وانیه که هه لیناگری و له گه ل
سه رچاوه و بناغه کاندایه کناگریته وه، له به رامبه ریشدا
کۆمه لیک مانای ره سه ن و بنچینه یی وشه که بزراون.
ئه مه ش بووه ته هۆی په رش و بلاوی چه مکه که، که
ره نگه نه توانین مانایه کی روون و پیناسه یه کی یه کگرتوو
لای لیکۆله رانی بابته که بدوژینه وه، ته نانه ت له نیو
خۆشیاندا کۆکنین له سه ره ئه و وشه بیگانه یه ی که چه مکه
عه ره بیه که یان لیوه رگرتوو، هه ندیکیان له (Culture)
وه ریانگرتوو، هه ندیکی تریان له (Civilization)،
هه ندیکیش پینانوایه هه ردوو وشه که دهگریته وه.

بویه قسه کردن له ژیار، هه میسه قسه کردنیش له
جیهانیبوون دهگریته خۆی، که بریتیه له و ژیاره جیهانیه
به ربلاوه ی ئه مرۆ، ئه م مانایه ش بووه ته به هانه یه ک بو
کوپیکردنی سه رجه م تاییه تمه ندییه کانی ژیاره به ربلاوی
جیهانی و تووانه وه تیایدا، که شاراییبوونیش یه کیکه له
سیفاته کانی ئه و ژیاره.

هه ربۆيه له پیناوی گێرانهوهی ئەم چەمکە بۆ بنچینه و سه‌رچاوهی خۆی و تیگه‌یشتن له ماناکانی له زمانی عه‌ره‌بیدا- که زۆر جیاوازه له به‌کارهێنانی به‌ربلاوی چەمکە که له ئەم‌پۆدا- بابته‌که ده‌خه‌ینه به‌رباس و لیکۆلینه‌وه به‌گوێهره‌ی ئەم هه‌نگاوانه‌ی خواره‌وه:

یه‌که‌م: بنچینه‌ی وشه‌ی (Culture) له زمانه‌ ره‌سه‌نه‌که‌یدا

دووهم: وشه‌ی (Culture) دوا‌ی وه‌رگێرانی بۆ زمانی عه‌ره‌بی.

سێیه‌م: مانای عه‌ره‌بی وشه‌ی رۆشنییر (الثقافة).
چوارهم: بنچینه‌ی وشه‌ی (Civilization) له زمانه‌ ره‌سه‌نه‌که‌یدا.

پینجه‌م: وشه‌ی (Civilization) دوا‌ی وه‌رگێرانی بۆ زمانی عه‌ره‌بی.

شه‌شه‌م: مانای عه‌ره‌بی وشه‌ی شارستانی (المدنية).
هه‌وته‌م: ده‌راره‌ی پیناسه‌ی چه‌مکی ژیار (الحضارة).
له په‌روه‌ردگار داواکارم رینیشاندەرمان بێت بۆ زانستیکی به‌سوود، که به‌ره‌و کرداری چاکمان به‌ریت.

نصر محمد عارف / قاهیره

یەكەم: بنچینهی وشەى (Culture):

وشەى (culture) لە بنەرەتدا لە (Culture) لاتینیەووە وەرگیراوە، کە بەمانا کێلانی زەوی و ناشتتی بەکارهاتوو،^(۱) بەدریژایی هەردوو سەرەدمی یۆنانی و رۆمانی، ئەم وشەیه هەر ئەم مانایەى هەبوو؛ بۆ نموونە (شیشرۆن) بەم مانایە بەکاری هیناوە کاتی فەلسەفەى بە (Mentis Culture) ناوبردوو، مەبەستیشی چاندنی عەقل و گەشەپێدانی بوو،^(۲) ئەمەش بۆ دووپاتکردنەوێ ئەوێ کە رۆلی فەلسەفە پێگەیانندی خەلکیە لەسەر ریزگرتنی خواکان.

ئەم وشەیه بەم مانایە مایەووە تاكو سەدەکانی ناوەراست، کاتی لە فەرەنسا سروشە ئاینیەکان بە (cultes) ناو دەبرا.^(۳) بەلام لە سەرەدمی شۆرشدا مانای (culture) کورتبوووە لە مانا هونەری و ئەدەبیەکید، لەو لیکۆلینەوانەدا خۆی بینیوە کە باسی پەرودەرە و داهینانیان دەکرد، تا ئەو کاتەى فەیلەسوفەکانی سەدەى حەفدە دەستیانکرد بە جێبەجێکردنی ریبازە زانستیەکان لە لیکۆلینەووە مرقایەتیەکاندا و بابەتیکی سەرەخۆیان تاییەتکرد بە زاراوێ (culture). فرانسیس بیكون لە

^۱ Wiener, Philips(ed), Dictionary of History of Ideas, New York: Charles Scribner's Sons, (۱۹۷۳) p ۶۱۳.

^۲ د. معن زیادة، معالم على طريق تحديث الفكر العربي، الكويت: عالم المعرفة، ژماره ۱۱۵، (۱۹۸۷)، ل ۲۹.

^۳ د. الطاهر لبيب، سوسيولوجية الثقافة، القاهرة: معهد البحوث والدراسات العربية، (۱۹۸۷م)، ل ۷.

په راوی (تقدم المعرفة)، (پیشکته وتنی زانیاری) دا وینهی بهرهمه پیتانی کشتوکالی دینیتته وه بو پروونکردنه وهی یه کییک له ماناکانی فهلسه فه که له م زاراوه یه دا خوی چه شارداوه^(۱). ههروه ها قولتیر و هاوچه رخه کانی له فه یله سوفه فه پره نسیه کان، هه ر به م مانایه به کاریانه پیناوه، وشه ی (culture) لای ئه وان به مانای گه شه پیدانی عه قل و رازاندنه وه یه تی به زانیاری و چاندنی تیگه یشنه تیایدا^(۲). لای توماس هوبز: هه موو هه ولکیکه که مرووف دهیدات بو پیشکته وتن، جا هه وله که ماددی بیت یان مه عنه وی.^(۳)

ئه م وشه یه هه ر ئه م مانایه ی هه بوو تا هاتنی (ئیدوارد تیلور) و نووسینی کتیبی (primitive Culture) له سالی ۱۸۷۱؛ له یه که م برگه ی په راوه که یدا پیناسه یه کی بو (culture) کردووو تا ئه مرووف به گشتگیرترین و ته واوترین پیناسه ئه ژمار ده کریت و تا هه نووکه ش له نووسینه ئه نسروپولوجیه کاندای به کاردیت، له م پیناسه یه دا هاتووو که (culture) به مانا ئه نسوگرافیه فراوانه که ی بریتیه: (له و زاراوه گشتیه لیکدراوه ی که زانین و بیروباوه ر و هونه ر و ئاکار و یاسا و عورفی کومه لگه و هه موو توانا و عاده ته کانی تر له خوده گریت، که مرووف

^۱ بېروانه: د. معن زیاده، الموسوعة الفلسفية، مادة "ثقافة"، ل ۳۱۱-۳۱۲.

^۲ د. معن زیاده، معالم علی طریق حدیث الفکر العربی، ل ۴۸.

^۳ د. معن زیاده، الموسوعة الفلسفية، ل ۳۱۲.

بەدەستیان دینیت لە کاتی ئەندامبوون لە
کۆمەلگە یە کدا).^(۱)

بە گواستنه وهی وشه ی (culture) بو (kulture)
ئه لمانی، مانایه کی تری وەرگرت؛ بە مانای ئه و
پیشکە و تنه هزریه هات، که تاک و کۆمه له کان بەدەستی
دینن، ئه مهش به هاوته ریب له گه ل بوچوونی ئه لمانی بو
میژووی مرو قایه تی، که پییوایه پله بهندی پیشکە و تنی بیر
پیوهره بو جیا کردنه وهی قوناغه کانی میژووی
مرو قایه تی.^(۲) له سه دهی نۆزده و بیستی زاینیدا،
بیرمه نده ئه لمانیه کان - به پشتبه ستن به لیکۆلینه وهی
میژووی (culture) - له سروشتی په یوهندی نیوان ژیا نی
رۆحی و زانسه ته کانی (culture) و زانسه ته
سروشته کانیان کۆلیه وه، هیگل و فه یله سوفانی
رۆمانتیک (فردریک نیچه، قیله یلم دیلتا، قیله یلم فاندیل
باند، هاینریش روبکیرت، جورج سیمیل) هیله گشته کانی
بیر کردنه وهی فه لسه فی و کۆمه لایه تیان پوونکرده وه که
له سه ر ئه و به هایانه دامه زراون که به ره مه می ئه م
چه مکه ن.

له لایه کی دیکه وه، بیریاره ئینگلیزه کان له
(culture) ده پوانن له پوانگه ی جیه جیکردنی
کرداریه وه، (میتو ارنولد) له پیناسه یدا ده لیت: کرداری
بالا بوونه به ره و که مالی مرو قایه تی، به جیه جیکردنی

^۱ Tylor. E. B. Primitive Culture, New York Brentano's
(۱۹۲۴) P ۱

^۲ د. الطاهر لیبب، سوسیولوجیة الثقافة، ل. ۷.

باشترین ئەو بىرانبەى مرقۇقايەتى پىنگەشتووه لەگەل بەرهوپىشردنى تايبەتمەندىە ديارەکانى مرقۇقايەتى، لای وایە (culture)ى ئاینى - که فیربوونى دامەزراوى و ریکوپیکىه- لە پال (culture) عەلمانیدا - که راستیە بابەتیەکان کۆدەکاتەوه- یارمەتیدەرە بۆ بالاکردنى ژيانى مرقۇقايەتى.

فەیلەسوفى ئەمریکى (جون دیوى) پیناسەى دەکات بەوهى که: بەرهنجامى کارتیکردنى مرقۇقه لەگەل ژینگەکهى.^(۱) (رالڤ لنتون) دەلیت: شیوهیهکی تەواوه لە ئاکارى بەدەستەینراو و ئەنجامەکانى، که تاکەکانى کۆمەلگەیهکی دیاریکراو لە رەگەزەکان و لە گواستنهوهیدا بەشدارن.^(۲)

کلاید کلوهون دەلیت: رینگاکانى ژيانە لە کۆمەلگەیهکی دیاریکراودا. واتە ئەو میراتە کۆمەلایەتیەیه که تاک بەدەستی دینیت لەو کۆمەلگەیهی که تیایدا دەژی، یان ئەو بەشەیه لە دەوروبەر که مرقۇف بەشدارە لە دروستکردنیدا و شیوازهکانى ژيان دیاریدەکات، یان رینگای بیرکردنەوه و هەست و بیروباوهره، واتە: زانیاریهکانى کۆمەلگای مرقۇقايەتیە که لە خەيالدانى

^۱ د. معن زیادة، الموسوعة الفلسفية، ل ۳۱۲.

^۲ رالف لنتون، الأصول الحضارية للشخصية، ترجمة: د. عبد الحميد اللبان، بيروت: دار اليقظة العربية، (۱۹۶۴م)، ص ۵۸-۶۰.

تاكه كانيدا، يان له په راوه كاندا، يان له كه رهسته و
مادده كاندا هه لگيراوه.^(۱)

له فرههنگي (ويستر الجيد)ى ستيه مدا هاتووه كه
(culture) خوئ له مانه دا ده بينيته وه:

۱- هونه ري كشتوكال، يان كردارى كشتوكال.

۲- كردارى گه شه كردن، كه به ره نجامي فيربوون و
ياسا و نه زمووني كوومه لايه تيه.

۳- جيا كردنه وه و پروناك كردنه وهى زهوق كه به
كرداره هزريه كانه وه گريدراره و خوئ ده بينيته وه له:

أ. مانا هونه ري و هزريه كانى مه ده نيته.

ب - پالفته كردنى ئاكار و بير.

ج - ناشنابوون به هونه ره جوانه كان و زانسته
مروفايه تيه كان و هه موو بواره كانى ترى زانسته، به و
پييهى زانسته جوړيكه له شاره زايى و زانيارى كارگيرى
ته كنكى و پيشه يى.

۴- چوارچيويه جوانى ئاكارى مرووف و
دهرهاويشته كانى كه برتتين له: بير و وته و كرداريك كه
پشت به تواناي مرووف بو فيربوون ده به ستيت و
گواستنه وهى زانيارى بو نه وه يهك له دواى يه كه كان له
ريگاي به كارهيئانى كه رهسته كان و زمان و بيره وه.^(۲)

^۱ كلايد كلوكهون، الإنسان في المرأة: علاقة الأنثروبولوجي بالحياة
المعاصرة، ترجمة: د. شاکر مصطفى، بغداد، المكتبة الأهلية، ۱۹۶۴م،
ل ۲۴، ۳۷، ۴۹.

^۲ علوي طه الصافي، تعريف الثقافة ومفهومها، گوقارى الفيصل، ژماره
۱۴۳، ديسه مبهري ۱۹۸۸ و يه نايه ري ۱۹۸۹، ل ۷- ۸.

فهره‌نگی کۆرپه‌ندی فه‌ره‌نسی - که له دانیشتنیکی تایبه‌تدا له به‌رواری ۲۹ حوزه‌یرانی (۱۹۷۲) شرۆڤه‌ی زاراوه‌ی (culture) ی کردووه - به‌مشێوه‌یه پیناسه‌ی (culture) ی کردووه: (به مانا گشتیه‌یه پروته‌که‌ی زاراوه‌یه‌که له به‌رامبه‌ر "سروشته‌" دا به‌کار دیت. بریتیه له بلیمه‌تی مرۆڤایه‌تی تیکه‌ل به‌ سروشته، به ئامانجی ره‌هاکردنی به‌خشینه‌کانی مرۆڤ و بیتیا‌زکردن و گه‌شه‌پیدانی).^(۱)

(مالینوفسکی) ده‌لیت: (ئامرا‌زیک‌ی کاریگه‌ره یارمه‌تی مرۆڤ ده‌دات بۆ خۆ گواستنه‌وه بۆ باریکی باشته، تا بتوانیت مامه‌له له‌گه‌ل کیشه‌کانی ده‌ورو به‌ری بکات که رووبه‌رووی ده‌بنه‌وه).^(۲)

له پوخته‌ی هه‌موو ئه‌و پیناسانه‌ی سه‌ره‌وه ده‌توانین جیاکه‌ره‌وه‌کانی زاراوه‌ی (culture) دیاری بکه‌ین، چونکه ناتوانین بانگه‌شه‌ی کۆکردنه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و پیناسانه بکه‌ین که بی‌ری پۆژئاوا بۆ ئه‌م چه‌مکه پیشکه‌شی کردووه، (کرۆبه‌ر) و (کلۆکهۆن) له سالی (۱۹۵۲) زیاد له (۱۶۴) پیناسه‌یان بۆ کردووه، ده‌ستپێک به‌وه‌ی که (culture) ئا‌کاریکی وه‌رگیراوه، یان بی‌ریکه له ئاوه‌ز (العقل) دا، یان توانای به‌رگریکردنه له خود، یان خۆ دامالینه له ئا‌کار (السلوک)، یان ئاینه له‌و رووه‌وه‌ی که

^۱ جان فریمون، تلاقى الثقافات والعلاقات الدولية، بیروت: مجلة الفكر

العربي المعاصر، ژماره: ۲۹، ۱۹۸۳، ل ۸۵.

^۲ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۸۵.

کاریگه‌ری هه‌یه له‌سه‌ر باشت‌کردنی ژیان.^(۱) هەر بۆیه
 ئەمه‌ وا ده‌کات که کۆکردنه‌وه‌ی هه‌موو ئەو پیناسانه‌ی
 بو ئەم چه‌مکه‌ کراوه‌ کاریکی ئەسته‌م بێت، بۆیه‌ ته‌نیا
 ئاگاداربوون له‌ مانای گشتی زاراوه‌که‌ به‌سه‌ به‌شیوه‌یه‌ک
 که‌ بیناسینیت و پیکهاته‌که‌ی دیاری بکات، چونکه‌ ئەم
 زاراوه‌یه‌ بووه‌ به‌ به‌شیک له‌ زانسته‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌ جو‌راو
 جو‌ره‌کان و له‌گه‌ل بلاوبوونه‌وه‌شیدا به‌ جیهاندا،
 سنووری ئەوروپای تیپه‌راندووه‌، تا ئەو رادده‌یه‌ی بووه
 به‌ به‌شیک سهره‌کی و دامه‌زێنه‌ر له‌ زانستی
 مرو‌قناسی. ئەوروپاش بیردۆزه‌ کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری
 و سیاسیه‌کانی له‌سه‌ر ئەم زانسته‌ دامه‌زاندووه‌ و
 گریمانە و سه‌لمینزاوه‌کانی ده‌رباره‌ی میژوو و
 پیشکه‌وتنی کۆمه‌لگا و ئەو یاسایانه‌ی که‌ کۆمه‌لگا به‌رپۆه
 ده‌بن له‌م زانسته‌وه‌ وه‌رده‌گریت، "چونکه‌ مرو‌قی
 روژئاوایی - به‌ پشت به‌ستن به‌ بیردۆزی رێژه‌یی و
 گومانکردنی ئاشکرا یان نه‌ینی له‌ بوون و نه‌بوونی
 خوایه‌ک که‌ بالاده‌ست بێت به‌سه‌ر ئەم گه‌ردوونه‌دا و به
 ئاره‌زووی خو‌ی هه‌لبیسورینی - هه‌میشه‌ هه‌ست به
 پێوستی بوونی بناغه‌یه‌ک ده‌کات که‌ لێیه‌وه‌ ده‌ست به
 بیرکردنه‌وه‌ له‌ خو‌ی بکات، جا ئەو مرو‌قه‌ تاکیتس یان
 هیگل، یان کیرکگارد، یان مارکس بێت، یه‌کسانه‌، هه‌ر
 هه‌موویان هه‌میشه‌ له‌ خالیکی جیگیر ده‌گه‌رین، که
 روانینه‌کانیان له‌ویدا بوه‌ستی و گوفتاره‌کانیشیان له‌وێه

¹ Kroeber, Kluckhohn, Culture: a critical review of
 concepts and definitions, ۱۹۵۲

دەست پېڭكات".^(۱) ئەو خالە جىگىرەش لە زانستى مرقۇناسىدا بەدەدەكرىت، ئەو زانستى كە ھەردو زاراۋە (civilization) و (culture) ى كىردۆتە بابەتى سەرەكى تىز و بىردۆزە و شىكردنە ۋەكانى و لە رېگەى ئەمە ۋە گرېمانە و ناۋەپۇكى زۆرىنەى زانستە كۆمەلەتە نوپىەكانى ئەورۇپا پېشكەش دەكرىت، بەلكو زۆرىنەى بىردۆزە فەلسەفە سەرەكەكانى ئەورۇپاش ھەرلە ۋە ھەلدەقولېن.

زانستى مرقۇناسىش لە سى بنەماى سەرەكە ۋە سەرچاۋە دەكرىت، كە لە ژىرياندا كۆششى زانكانى ئەورۇپا و مېتۆد و دىدو شىكردنە ۋەكانىان و ئايندە بىنى و پوختە و دەرەنجامى كارەكانىان خۇى دەبىنئەتە ۋە، ئەو بنەمايانەش برىتىن لە:

۱. كۆمەلگەكان لە خالى سەرەتاۋە - كە مرقۇف لە سەردەمىك لە سەردەمەكاندا و دواى جىابوونە ۋە ۋە لە ئاژەل لە ۋە خالەدا بوون - بەردەوام رۋو لە ھەلكشان بوون بەرە ۋە قوناغى بالا كە كۆمەلگەى ئەورۇپى ئەمرو پىى گەشتوۋە، بەمەش كۆمەلگەكان بەگوپىرەى پلەبەندىەك كە ھەلقولوى چەمكى (culture) دابەش دەبن و پلەبەندى دەكرىن بەگوپىرەى دور و نىكىيان لە (Culture) ئەورۇپى نوپو، پاش ئەمە زاراۋەگەلىكى

^۱ جولز ھنرى، مصطلح البدائية عند كيركغارد وهايدغر، في أشلي مونتاغيو، البدائية، ترجمة: د. محمد عصفور، الكويت، المجلس الوطني للثقافة والفنون والآداب، سلسلة عالم المعرفة، العدد ۵۳، (مايو ۱۹۸۲م)، ل ۳۳۲ - ۳۳۳.

وهك: گه شتن به كاروان و كه مگردنه وهی ماوه و تازه كردنه وه.... هتد، سهريان هه لدا. (۱)

۲. (culture) له كومه لگه يه كي دياريكراودا دهرده كه وي و پاشان بلاوده بيته وه بو كومه لگه كاني تر، له پرؤسه يه كدا كه پي ي دوتريت (بلاو بوونه وهی رؤشنبيري)، به واتاي: گواستنه وهی رؤشنبيري له گومه لگه يه كي پيشكه وتوو و بالاوه بو كومه لگاي خواره وه و دواكه وتوو. له ژير ئه م مانايه شدا چه مكه كاني وهك: په يامي پياوه سپيه كه، رؤلي ئاماده كاري ئه وروپا، شوپشه كاني رؤشنبيري دهر كه وتن. (۲)

۳. (Acculturation) (التثقاف) أو (المثاقفة): (كارتيكردي رؤشنبيري): مه به ست لي ي كاريگه ربووني رؤشنبيري به كانه به يه كتر له به ره نجامي په يوه نديان پي كه وه، جا سروشت و ماوهی ئه و په يوه ندييه هه رچه ندو چؤنيك بيت، گرنگ نيه.

ميلفن هرسكوفيتز و رالف لنتون و روبرت ردفيلد له پيناسه يدا ده لين: "گورانكاري رؤشنبيري به له و دياردانه ي كه تازه په يدا ده بن، كاتي ئه نداماني دوو شيواز له

^۱ بروانه: ستانلي دايموند، البحث البدائي، في: اشلي مونتاغيو، ۱۵۵. نصر محمد عارف، نظريات التنمية السياسية المعاصرة، نامه ي ماسته ري بلاونه كراوه، (كوليزي ئابووري و زانسته سياسييه كان، زانكوي قاهيره)، ل ۸۱- ۸۲.

^۲ بروانه: Linton, Ralph, The Study Of Man, An Introduction, New Yourk: D. Appletine Center ۳۴۵- ۳۲۴ p (۱۹۶۳), Company, نصر محمد عارف،

سه رچاوه ي پيشوو، ل ۸۳.

رۆشنىيرى جياواز پەيوەندى راستەوخۆيان بۇ دروست دەبىت، ئەمەش دەبىتتە ھۆى دروستبىونى گۆرپانكارى لە ھەردو شىۋازە رۆشنىيرىيەكەدا، يان بە تەنھا لە يەككىياندا".

رادكلىف براون دەلىت: "گۆرپانكارىيە لە ژيانى كۆمەلەيەتيدا بە ھۆى كارىگەرى يان داگىركارى ئەوروپىيەكانەو، بەتايبەت لە كىشووهرى ئەفرىقادا، ئەم گۆرپانەش ھاوتەرىب بوو لەگەل داگىركارى ئەوروپىيەكاندا ھەك ھۆكارىكى كارىگەر بۇ دەستگرتن بە سەرگەلانى نا ئەوروپىدا، چونكە جياوازيەكى زۆر ھەيە لەنىوان (Acculturation) و (Transculturation)، دووھىيان ماناى ئالوگۆرپىكى يەكسانە لەنىوان دوو رۆشنىيرى جياوازدا، بەلام يەكەمىيان ماناى گواستىنەوھى رۆشنىيرىيەكى دىارى كراو، يان سەپاندنىەتى.^(۱)

بەگويرەھى ئەو سى ياسايە سەرھو، زاراوھى (Culture) لە زانستە كۆمەلەيەتتە جوړبەجوړەكاندا بەدەرکەوت و بوو پىكھىنەرىكى سەرھكى، پىكھاتەكەشى بەشىۋەيەك دارپژرا كە لەگەل پىدراوھكانى بىرى ئەوروپى و پىشكەوتنە نوپىيەكەيدا بگونجىت، بۆيە كاتى چەمكەكانى ھەك: (Political Culture) كەلتورى سىياسى و (Economic Culture) كەلتورى ئابورى

^۱ بروانە: د. حسين فهميم، قصة الأنثروبولوجيا، فصول في تاريخ علم الإنسان، الكويت: سلسلة عالم المعرفة، عدد ۹۸، (فبراير ۱۹۶۸م) ۱۹۸-۲۰۳. جبرار لكر، الأنثروبولوجيا والاستعمار، ترجمة د. جورج كتورة، بيروت: معهد الإنماء العربي، (۱۹۸۲م)، ۷۸-۸۵.

و..... دەرکەوتن، بەشیوەیەکی تایبەت مامەڵەیان لەگەڵ کرا و کرانە پیوەر و ئاکار و بیروباوەر و شیوازی ژیان و هەلسووکەوتی کۆمەلگەیی ئەوروپی، هەمیشە بە بالاترین دانرا و کۆمەلگەکانی تر بە تەقلیدی و دواکەوتوو، ئەگەر ئەو کۆمەلگایانەش بیانەوی پیشبکەون و نوێ ببنەو پێویستە کەلتووری ئەوروپی بگوازنەو و بۆ خۆیان و پەیرەوی بکەن، بەتەواوی واز لە کەلتووری خۆیان بهێنن.^(۱)

ئەم گەشەکردنەیی چەمکی (Culture) دەرەنجامیکی سروشتی بنچینە لاتینیەکەیی بوو، خۆگونجاندنی بوو لەگەڵ هەموو مانایانەیی کە خرابوونە ناویەو، هەلبژاردنی ئەم وشەیی بۆ ئەوێ هەموو ئەو مانایانەیی لەژێردا کۆبکریتەو بە ریکەوت نیە؛ بەلکو دەربرینی سروشتی مرۆقی ئەوروپیە لەلایەک و لەلایەکی تریشەو دەرخەری ئەو رۆلەییە کە ئەم مرۆقە لە سەردەمی نویدا گیراویەتی بەرامبەر بە کۆمەلگە نائەوروپیەکان.

لە رۆوی سروشتی مرۆقەکەو؛ ئەوروپی مرۆقی سەر زەویە، شارستانیەکەیی شارستانی کشتوکالە، بۆیە هەموو ئەو کارانەیی کە زەوی و سوودەکانی بە بەرھەم دینیت، وەک: کیلان و چاندن و دروینەو... لە دەروونی مرۆقی ئەوروپیدا رەنگی داوەتەو، هەرۆک رۆلی گرنگیشی هەییە لە دروستکردنی کەسە دیارەکانی

^۱ نصر محمد عارف، سەرچاوەیی پیشوو، ل ۲۳۵ - ۲۵۵.

ئەوروپاشىدا،^(۱) ھەربۆيە ھىچ نامۇ نىيە كاتى بەرھەمە
فيكرىيەكانى ئەوروپا گەرە دەبن و ئەنجامى
شۆرپشەكەيان دەچنەوہ ئەم پروسەيەش ناوبنن
(Culture).

لە پرووى ئەو رۆلەش كە پىي ھەستاوہ بەرامبەر
كۆمەلگەكانى تر؛ كرۆكى مانا زمانەوانىيەكەى (Culture)
دەكرى بكرىتە ليكدەرەوہى ھەموو ئەو سىياسەتانەى كە
مروقى ئەوروپى پىي ھەستاوہ؛ بەوپىيەى كە ئەم مروقى
ھەولیداوہ بيروباوہر و ئاكار و دامەزراوہ و شىوازى
ژيانى خوى لە ناو ئەوانى تردا بچىنىت، ئەمەش تاكو
بتوانىت بەروبوومى ئەو كۆمەلگانە و ھزرە گەرەكانى
ببات يان رامى بكات، دەست بە سەر سەرچاوہ
ئابوورىيەكانىدا بگرىت بو بەردەوامىدان بە رەورەوہى
ئابوورى خوى، سىستەمىكى سىياسى بەيىتە كايەوہ، كە
بەرژەوہندىيەكانى خوى پى پارىزىت، سىستەمىكى
كۆمەلايەتى بەرھەم بەيىت كە ئەوروپا بكاتە نموونەى
چاولىكراوى خوى، لىرەوہش ئەم كۆمەلگانە دەبنە
بازارىكى باشى كالاكانى ئەوروپا.

^۱ بېروانە: مالك بن نبي، مشكلة الثقافة، وەرگىرانى: عبد الصبور شاھين،
دمشق، دار الفكر، الطبعة الرابعة، ۱۹۸۴م، ل ۲۶.

چه مکی (Culture) دواى وه رگيړانى بۆ عه ره بى:

هر له سه ره تاي ئه و په يوه ندييه هزرى و زانستيه وه - که له ماوهى دارمانى جيهانى ئيسلاميدا پوویدا، به تاييه ت له سه دهى نۆزده و بيستدا- که له نيوان جيهانى ئيسلامى و ئه و روپادا سه ريه له دا؛ جوله يه کى وه رگيړانى گه و ره جيهانى ئيسلامى گرته وه، له م ماوه يه دا کۆمه ليک وشه و زاراوه له مانا و سياقى عه ره بى خويان ده ره يتران تا کو ماناى وشه يه کى بيگانه ي پى ده ربېردريت به هه موو ره هه نند و لايه نه بينراو و نه بينراوه کانيه وه، تا ئه و راده يه ي که مانا عه ره بيه بنه ريه تيه که بيرچووه وه و ته نيا رووکه شه که ي مائه وه، له برى تى ئه وه مانا نو ييه بيگانه که شو ينى گرته وه، ئه م وه رگيړانه ش به شيوه يه ک نه کرا که ماناى دروستى وشه که له هه ردوو زمانه که دا ره چاو بکريت، به شيوه يه ک له عه ره بيدا وشه يه ک هه لېژيردريت که پراوپر ماناى وشه ئه و روپيه که بدات، يان ليوه ي نزىک بيت، به لکو ته نيا ماناى رووکه شى و به کاره يتر او ي ناو خه لک ره چاو کرا، ئه مه ش بووه هو ي سرينه وه ي ماناى راسته قينه ي چه مکه عه ره بيه که و مانا ئه و روپيه که جيگه ي گرته وه، چه مکه عه ره بيه که ش ته نيا رووکه شه که ي مائه وه و مانا و ناوه رووکه که شى هيج په يوه ندى به وشه که وه نه ما، هر بويه هيج نامۆ نه بوو تويزه ران بۆ ليکولينه وه له بنچينه ي ئه م چه مکه نه روو بکه نه سه ره چاوه بيگانه کان، چونکه چوارچيوه ي گشتى پيشکه وتنى هزر له جيهانى ئيسلاميدا له م دوو سه ده ي دواييدا رۆژئاوايى بوو، ئه مه ش بووه

هۆی دوورخستنه وهی توژیژهران له پشتبهستن به سه رچاوه عه ره بی و ئیسلامیه کان، چونکه مانای چه مکه کان عه ره بی نه بوون، هه رچه نده وشه کان خۆیان عه ره بی بوون.

لیره وه، کاتی باس له وه رگیژرانی وشه ی (Culture) ده که یه بۆ عه ره بی، خۆمان له به رامبه ر جوړیک له تیکه لی و شیواندن و به لکو هه له شدا ده بیینه وه، ئەم چه مکه بۆ دوو وشه ی عه ره بی وه رگیژردراون، که نه هاومانان، نه نزیکیشن له یه که وه، جاریک به پۆشنیبری (ثقافة) مانا ده کریت و جاریکیش به ژیار (حضارة)، هه ندیکجاریش بۆ هه ردووکیان و ده وتریت (Culture) بریتیه له ژیار و پۆشنیبری (الحضارة و الثقافة) پیکه وه، ئیمه ش له خواره وه هه موو ئەم بۆچوونانه تاوتوی ده که یه ن.

۱- ئاراسته ی وه رگیژرانی (Culture) بۆ پۆشنیبری:

ئەم ئاراسته یه لای (سه لامه موسا) سه ری هه لدا، ئەو یه که م که سه که ئەم چه مکه ی له به رامبه ر (Culture) به کاره یناوه و ده لیت: "من یه که م که س بووم وشه ی پۆشنیبری (الثقافة) م بلاوکرده وه له ئەده بی عه ره بی نویدا، ئەم وشه یه ش داهینراوی من نیه، به لکو له (ئیبن خه لدون) م وه رگرتوو، بینیم ئەو به مانایه کی نزیک له مانای (که لتووور) وه به کاری دینیت، که له ئەده بی ئەو روپییدا بلاوه. (ثقافة) بریتیه له و زانیاری و ئەده ب و هونه ره ی که مروقه کان فیری ده بن و خۆیانی پی

رۆشنییر ده‌که‌ن، هه‌ندی جار (ثقافة) له په‌رتووکیشدايه، به‌لام تايبه‌ته به لایه‌نی بیر و هزره‌وه.

به‌لام ژیار (الحضارة)، لایه‌نی به‌رجه‌سته‌کراوه، وه‌ک ئامیڕیکی داهینراو، باله‌خانه‌ی به‌رزکراوه، سیستمیکی سیاسی و ئایینی په‌یره‌و‌کراو. که‌واته ژیار (حضارة) لایه‌نی ماددی به‌رجه‌سته‌کراوه و رۆشنییری (ثقافة)ش لایه‌نی بیر و ئاو‌ه‌زه.^(۱)

لی‌ره‌دا ده‌بینری که (سه‌لامه موسا) شوین قوتا‌بخانه‌ی ئە‌لمانی که‌وتوو‌ه کاتی‌ک (Culture)ی به لایه‌نی بیر هه‌ژمار کردوو‌ه و (Civilization) یشی - که پی ده‌وتری ژیار (حضارة) - به لایه‌نی ماددی.

پاش سه‌لامه موساش هه‌موو ئە‌وانه‌ی تر که هاتن، شوین پیی ئە‌ویان هه‌لگرت له پیناسه‌کردنی وشه‌که‌دا، هه‌رچه‌نده وشه‌ی (الثقافة)ی عه‌ره‌بیان به‌کارده‌هینا، به‌لام مه‌به‌ستیان مانا و ره‌هه‌نده‌کانی وشه‌ی (Culture) بی‌گانه بوو، هه‌روه‌ک ئە‌وه‌ی ئە‌م وشه‌یه هه‌رچی مانا‌کانی وشه‌ی (ثقافة)یه کۆی کردبیته‌وه و له شوینی دانیشتی، هه‌رچه‌نده زۆربه‌ی نوسه‌رانی عه‌ره‌ب کاتی چه‌مکی (الثقافة) به‌کارده‌هینن هه‌ول دهن پیناسه‌ی بکه‌ن، به‌لام پیناسه‌که‌یان له مانا‌کانی وشه‌ی (Culture) تینا‌په‌ریت، هه‌ر بۆیه زۆر سروشتیه ده‌رکه‌وتنی ئە‌و ده‌نگانه‌ی که داوای گواستنه‌وه‌ی رۆشنییری (ثقافة)ی رۆژئاوا و

^۱ سلامة موسى، الثقافة والحضارة، القاهرة: مجلة الهلال، (ديسمبر ۱۹۲۷)، ۱۷۱ ل.

دهسبەردار بوون له رۆشنییری باوی ولاتانی عەرەبی و ئیسلامی دەکەن، بەو پێیەیی که یەکه‌میان رێگای پیشکەوتن و گەشەسەندنە و دووهمیشیان رێگرە لێی، هەموو ئەمانە لەبەر ئەوەی مانای چەسپاو بوو رۆشنییری (الثقافة) له ناو بییری خەڵکدا بریتییه له پێناسەی (Culture) به هەموو ماناکانیەوه که بانگەشە دەکات بوو گواستنه‌وه و چاندن و بلاوکردنه‌وه و جێبه‌جێکردنی رۆشنییری نویی رۆژئاوا له لایەن کۆمەڵگە تەقلیدیەکانه‌وه، له‌پێناو هەستانه‌وه و گەشەسەندنەدا، چونکه میژووی مروّقایەتی به شیۆهی هیئیکی راست هەمیشە له هەلکشان و بەرهو پیشچووندا، هەموو شتیکی کۆنیش خراپەیه‌کی له هەناویدا هەلگرتووه و هەموو نوییه‌کیش باشه‌یه‌ک. هەموو ئەم مانایانە سەرچاوه‌کەیی ئەوه‌یه که وشەیی (الثقافة)ی عەرەبی مانای وشەیی (Culture) ئەوروپی هەلگرتووه.^(١)

^١ بو نموونەیی ئەم ئاراستەیه برۆانە: د. طاهر لیبب، سەرچاوه‌ی پیشوو، ٦-٧. د. معن زیاده، الموسوعة الفلسفية، ل ٣١٠-٣١٢. سلامه موسی، سەرچاوه‌ی پیشوو، ل ١٧١-١٧٤. د. محمد حسین هیکل، رجال التاریخ الحدیث فی مصر، رۆژنامه‌ی (السیاسة الأسبوعية). محمود عزمی، ظروف إنشاء الجامعة وأغراضها، رۆژنامه‌ی (السیاسة الأسبوعية)، ژماره ٥١، ٢٦ فبرایر ١٩٧٢. طه حسین، مستقبل الثقافة فی مصر، هه‌روه‌ها سەرجه‌م به‌ره‌مه‌کانی طه حسین و لطفی السید و سلامة موسی و فارس نمر و یعقوب صروف و شبلی الشمیل و حقی العظم و میشال لطف الله و جمیل مردم و زۆرینه‌ی بیرمه‌ندان‌ی نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی رابردوو. هه‌روه‌ها له‌فه‌ره‌نگه‌ عەرەبیه‌کانیش برۆانە:

دووهم: ئاراسته‌ی وه‌رگيڤراني (culture)

بۆ وشه‌ی ژيار (حضارة)‌ی عه‌ره‌بى:

به‌کاره‌يتان‌ى وشه‌ی ژيار (حضارة)‌ى عه‌ره‌بى له به‌رامبه‌ر (culture)‌ى ئينگليزیدا لای زانايانى کۆمه‌لناسى و مرؤفناسى عه‌ره‌ب، کاتيک ده‌رکه‌وت که دانراوه ئه‌وروپيه‌کان له‌م دوو بواره‌دا وه‌رگيڤردانه سه‌ر زمانى عه‌ره‌بى، ليره‌وه وشه‌ی (الحضارة) بلاوه‌ى کرد و مه‌به‌ستيش لى (culture) بوو به مانا ئه‌وروپيه‌که‌ى، بۆيه ده‌بينين ئه‌وانه‌ى دانراوه‌کانى کلايد کلۆکه‌هۆن و رالف لنتون و لويس مۆرگان و جوردن چاليد و... يان وه‌رگيڤرا، وشه‌ی (culture) يان به ژيار (الحضارة) ليکدايه‌وه و وشه‌ی (civilization) يشيان به شارستانى (المدنية) مانا کرد، له هه‌ردوو باريشدا ماناى چه‌سپاو بۆ دوو چه‌مه‌که‌که مانا ئه‌وروپيه‌که‌ى بوو، نه‌ک مانا په‌سه‌نه عه‌ره‌بيه‌که.^(١)

مجمع اللغة العربية، القاهرة، مجموعة المصطلحات العلمية والفنية التي أقرها المجمع، به‌رگى ١٩، القاهرة، ١٩٧٧. مجمع اللغة العربية، القاهرة، معجم علم النفس والتربية، به‌رگى يه‌که‌م، ١٩٨٤. مجدى وهبة، كامل المهندس، معجم المصطلحات فى اللغة والأدب، بيروت: مكتبة لبنان، ١٩٧٩م، تيبينى ده‌كرى ئه‌مان پيناسه‌ى (culture) يان له فه‌ره‌نگى (ويبستر) هوه وه‌ك حۆى هيتاوه. مراد وهبة وآخرون، المعجم الفلسفي، القاهرة: دار الثقافة الجديدة، ١٩٧١.

^١ بۆ نموونه‌ى ئه‌م ئاراسته‌يه ب‌روانه: وه‌رگيڤرانه‌که‌ى د. شاکر مصطفى بۆ په‌راوه‌که‌ى کلايد کلۆکه‌هون (سه‌رچاوه‌يه‌کى پيشووه). وه‌رگيڤرانه‌که‌ى د. عبدالرحمن اللبان بۆ په‌راوه‌که‌ى رالف لنتون (سه‌رچاوه‌يه‌کى

لهو دوو ئاراسته‌یه‌ی سه‌ره‌وه بو به‌کاره‌ینانی چه‌مکی (الثقافة) دا، وا دهرده‌که‌وئیت که هه‌ردوو لا مه‌به‌ستیان له وشه‌که مانا عه‌ره‌بیه‌که‌ی نیه، به‌لکو ئه‌و مانایه‌یه که به دریزایی میژووی پیشکه‌وتنی بیرى ئه‌وروی په‌یدا بووه، هه‌ر بویه ئه‌و ئاراسته‌یه‌ی که وشه‌ی (ثقافة) له به‌رامبه‌ر (culture) به‌کار دینیت کاره‌که‌یان باشته‌ره، تاکو بو خوینه‌ری پوون بکه‌نه‌وه که مه‌به‌ستیان له وشه عه‌ره‌بیه‌که هه‌موو ئه‌و مانایانه‌یه که وشه ئه‌ورویه‌که هه‌لیگرتوووه.

سییه‌م: مانای عه‌ره‌بی ره‌سه‌نی چه‌مکی رۆشنییری (الثقافة):

بو تیگه‌شتن له چه‌مکی (الثقافة) له زمانی عه‌ره‌بیدا پیویسته بگه‌ریننه‌وه بو فره‌ه‌نگه‌ کۆنه‌کان، چونکه به‌کاره‌ینانی باوی ئه‌م چه‌مکه له‌م دوو سه‌ده‌یه‌ی دواییدا بالی کیشاوه به‌سه‌ر مانا ره‌سه‌نه عه‌ره‌بیه‌که‌یدا و زۆریک له ره‌هه‌نده‌کانی سه‌ریوه‌ته‌وه، بویه مانایه‌کی دوو ره‌گ بو ئه‌م چه‌مکه دروستبووه، ته‌نانه‌ت لای ئه‌وانه‌ش که چوارچێوه‌یان عه‌ره‌بی و ئیسلامیه و له سه‌رچاوه عه‌ره‌بیه ره‌سه‌نه‌کاندا تووژینه‌وه و گه‌ران ده‌که‌ن. هه‌ر بویه ده‌بینین ئه‌و پیناسانه‌ی بو ئه‌م چه‌مکه ده‌کریت،

پیشوووه). وه‌رگێرانه‌که‌ی أحمد شیبانی بو په‌راوه‌که‌ی ئه‌زوالد شینجلر، تدهور الحضارة الغربية، بیروت: دار مکتبه‌ الحیاة، ۱۹۶۴. د. فؤاد زکریا، الإنسان والحضارة في العصر الصناعي، القاهرة: مرکز کتب الشرق الأوسط، ط ۱، ۱۹۷۵ م.

سەرەتا و زۆر بە کەم و کورتی مانا ڕەسەنە عەرەبىيەكە باس دەكەن و كتوپر دەگوازنەوێ بۆ مانا ئەوروپىيەكە، بەبێ شىكردنەوێ مانا ڕەسەنەكە و ئەوێ كە لىي وەر دەگىرئ، باسكردنى بنچىنە عەرەبىيەكەش تەنیا بۆ سەلماندى ئەستۆپاكى نووسەرە بەوێ كە وابەستەيە بە زمان و كەلتورى خۆيەو، ئەگىنا لای وايە عەرەبى جگە لە كۆمەلێك وشەى مردوو هىچى ترى پىشكەش نەكردوو، يان ئەم كارەيان تەنیا بۆ شەرعىەتدانە بە مانا و دەلالەتە ئەوروپىيەكانى وشەكە بە باسكردنىان لەگەل بنچىنە عەرەبىيەكەدا، تا وا نىشان بدرىت كە لە عەرەبىيەكە وەرگىراون و نامۆ نىن، ئەمەش وەك هەولێك بۆ سىرپىنەوێ مانا ڕەسەنەكان و دانانى ئەوروپىيەكە لە شوىنى لە پىرۆسەيەكى هىواشدا، تا پەسەندى و ڕەوايى وەر بگىرئ.

بۆ نموونە، (المعجم الوسيط) كە دانراوى كۆرپەندى زمانى عەرەبىيە لە مىسر، لە مانای وشەكەدا بەو دەستپىدەكات كە بنچىنەى ڕەسەنى چەمكى (الثقافة)، لە (تَقِفَ) وەرگىراوێ كە بەمانای (هَدَّبَ) -پاككردنەو و پالفتەكردن - دىت، پاشان يەكسەر دەچىتە سەر پىناسەى (الثقافة)، كە برىتییە لەو زانست و زانىارى و هونەرانهى كە پىنوىستە باش بزانىرئ.^(١)

^١ مجمع اللغة العربية، القاهرة، المعجم الوسيط، بەرگى ١، ل٩٨. هەرودها بۆ زياترىش دەر بارەى ئاراستەيە بروانە: د. جمىل صلبىا، المعجم الفىسفى، ل٣٤٦. المنظمە العربىة للتربىة والعلوم الثقافە، الخطة الشاملة للثقافة العربىة. د. يوسف نور عوض، المقومات الاسلامىة

به گه پانه وه بو مانا ره سه نه کانی چه مکی (الثقافة)، ده توانین له ره هه نده کانی وشه که بگهین، له وهش تیبگهین که ئایا له چه مکی (Culture) وه نزیکه، یان دووره؟ یان چه ندیک له و مانایه وه نزیکه که ئه مپو بو چه مکه که باوه. (ثقافة) له (ثقف) وه رگیراوه، که به مانای شاره زابوون و تیگه شتن و پیهه ستان و ده ستخستن دیت، ههروه ها به مانای زیره کی و بوونی زانیاری ده باره ی ئه و شته ی که پیویسته. ههروه ک به مانای پوخته کردن و ریککردن و ریکخستن و ریککردنه وه ی دوای چه مینه وهش دیت.^(۱)

له م واتایانه وه ده توانین ره هه نده کانی چه مکه که و ماناکانی دیاری بکهین و له وه تیبگهین که (ثقافة) له عه ره بیدا کومه لیک ره هه نده ی له خوگر تووه، که له خواره وه به کورتی ئامازه ی پیده کهین:

۱- پووشنبیری (الثقافة) له زمانی عه ره بیدا له خودی مروقه وه سه رچاوه ده گریت و له دهروه ناچینریت تاییدا، وشه که به مانا پاککردنه وه ی سروشتی مروف و راستکردنه وه ی لاریه کانی و پاشان هاندانی بو درخستنی توانا شاراوه کانی، له پیناوه گه شپیدانی ئه و زانیاریانه ی که مروف پیویسته تی.

للثقافة العربية، بیروت: دار القلم، ل ۵- ۷. مجمع اللغة العربية، القاهرة، المعجم العربي الأساس، مادة (ثقف).

^۱ بپروانه: لسان العرب، ب: ۱، مادة: (ثقف)، القاموس المحيط، ب: ۳، مادة (ثقف).

۲- رۆشنییری (الثقافة) له عه ره بیدا و اتای گه ران و کنه کردن و دهستخستنی مانای راستی و چاکه و دادپهروهی و هه موو ئه و به هایانه یه که مروّف چاک دهکات و پالفته ی دهکات و لاریهکانی ریک دهکاته وه، چه مکیکه هه موو ده رگاکانی عه قلی مروّف بو زانیاری و زانستی به سوود دهخاته سه رپشت، رینگه نادات زانیاری و به هایهک بیسته ژووره وه له گه ل ریککردنه وه و ریکخستنه وه ی مروّف یه کنه گریتته وه و بوونی مروّف تیکبدات.

۳- ئەم چه مکه له بواری زانیاریدا جهخت دهکاته وه سه ر ئه و زانیاریانه ی که مروّف به گویره ی ژینگه که ی و کۆمه لگه که ی پیویستیه تی، نهک هه موو جوړه زانیاریهک، هه روهک ابن منظور ده لیت: "دهوتری فلان کهس (لقنٌ مثقف)، واته: هۆشیار و زیره که، مه به سستیش لیی زیره کیه کی چه سپاوه ده رباره ی ئه و شتانه ی که مروّف پیویستیه تی"^(۱). ئەمهش چه مکی (ثقافة) ده به سستیه وه به شیوازی ئه و کۆمه لگه یه ی که مروّف تیایدا ده ژی، نهک ته ماشا کردنی که لتووره جیاوازه کان به پیوه ری یه ک که لتووری دیاریکراو وهک چۆن له چه مکی (culture) دا به دیده کریت، که وه ستاوه له سه ر چانندن و زالکردنی ته نیا که لتووریک به سه ر ئه وانی تر دا. وشه عه ره بیه که وا ده گه یه نیّت که مروّف به رۆشنییر دادهنریت کاتیک زانیاری چه سپاو و پیویستی هه بیّت به و کات و کۆمه لگه

^۱ لسان العرب، ب: ۱۰، ماده ثقف.

و ژینگه‌ی‌ه‌ی تیايدا ده‌ژی، بۆیه پۆشنبیر لیرهدا زور په‌یوه‌سته به کۆمه‌لگه‌که‌ی و ئاریشه‌کانیه‌وه، به‌بی گویدانه بری ئه‌و زانیاریانه‌ی که له بیریدا که‌له‌که‌بوون که ره‌نگه کۆمه‌لیک زانیاری مردوو یان بکوژیبت وهک مالک بن نبی ده‌لیت، چونکه مه‌به‌ست له پۆشنبیری تیگه‌شته‌ه له سروشتی ئاریشه‌کانی کۆمه‌لگه و چاککردنی، کاری پۆشنبیریش ریکخستنی ژیان و ئاراسته‌کردنی کۆمه‌لگه‌یه به‌ره‌و چاکه و هی‌ز و باشترکردنی باری خه‌لک، که‌واته کاری پۆشنبیر چاککردنه،^(۱) یان وهک (گرامشی) پیی ده‌لیت: پۆشنبیری ئه‌ندام و په‌یوه‌ست، په‌یوه‌ستیه‌کی به‌هی‌ز به کۆمه‌لگه و پرسه‌کانی، به‌لام پۆشنبیری به‌مانای ته‌نیا وه‌رگرتنی زانیاری و عاده‌ت و به‌ها و... هتد، ئه‌م جو‌ره‌یان یان سه‌رده‌کیشیت بۆ ده‌رکه‌وتنی جو‌ریک له پۆشنبیر که پاشکویه بۆ شارستانیه‌تیکی تر و کۆمه‌لگه‌که‌ی خو‌ی ویران ده‌کات له پیناو جیبه‌جیکردنی ئه‌وه‌ی که باوه‌ری پییه‌تی و به‌راستییه‌کی ره‌های تیده‌گات، به‌بی تیگه‌شتن له بارودۆخی کۆمه‌لگه‌ی خو‌ی؛ یان ده‌بیته‌ ده‌فریک بۆ کۆمه‌لیک زانیاری که‌له‌که‌بووی دژ یه‌ک.

۴- (ثقافة) پرۆسه‌یه‌که به‌رده‌وام نویی ده‌بیته‌وه و کۆتایی نایه‌ت، مانای ئه‌وه ناگه‌یه‌نییت که کۆمه‌لگه‌یه‌ک یان تاکیک هی‌نده زانیاری و زانست و به‌های

^۱ بروانه: د. علی شریعتی، العوده الی الذات، وه‌رگیرانی: ابراهیم الدسوقی، القا‌ره: الزهراء للإعلام العربی، ط ۱، ۱۹۸۶، ۵۵.

دهستخستووہ گہشتووہ تہ لوتکہ و ئہوپہری مہ بہست،
بہ لگو پوختہ کردن و ریککردنہ وہ واتا نوئیوونہ وہی زاتی
و بہ خۆداچووونہ وہی دووبارہ و چہندبارہ و
ریککردنہ وہی خواریه کان بہ بی و ہستان.

۵- چہ مکیکہ لہ ناواخی خۆیدا ہیچ ہہ لہسہنگاندنیک
لہ خۆناگریت بو جورى روشنبیریہ کان، کہ ئایا
دواکہ وتوو و ہحشیہ، یان پیشکہ وتوو گہشاوہیہ، چونکہ
چہ مکى پوختہ کردن و ریککردنہ وہ ہہ موو
روشنبیریہ کان بہ پیوہری کۆمہ لگہ کانی خۆیان دہخاتہ
یہ ک پلہی مروفایہ تیہ وہ.

۶- چہ مکیکى سنووردار و تاییہ تمہند نیہ، تاک و
کۆمہل و کۆمہ لگہ دہگریتہ وہ، ہہ موو جورہ کان و پلہ
جیاوازہ کانی چالاکى مروف دہگریتہ وہ، لہ ہہر شوینیکدا
بہ کاریت مانای خۆی دہدات، تا ئہ و کاتہی ئامانجی
پالفتہ کردن و ریککردنہ وہ بہ دیبیت.

چوارہم: بنچینہی چہ مکى (Civilization):

بنچینہی ئہم وشہیہ دہگہ ریتہ وہ بو وشہی لاتینی
(Civites) کہ بہ مانا شار دیت، (Civies) یش مانای
شارنشین دہگہیہ نیت، (Civilis) بہ واتای شارى، یان
ئہ وہی کہ پەيوەندى بە دانیشتوى شارەوہ ہہیہ.^(۱)
(Citizen) ئہ و وشہیہیہ کہ ہاولاتی رۆمانی پلہ بالای
پیئدہناسرایہ وہ و جیادہ کرایہ وہ لہ ہاولاتی ئاسایی و پلہ

^۱ Edwards, Op. cit, p ۲۷۳

نزم.^(۱) به لأم داتاشرای (Civilization) تا سدهی
 ههژده به کارنهات و بوونی نه بوو، پهنگه یه که م
 که سیش که له پهراویکی بلاوکراره دا به کاری هینابیت
 (دی میرابو) بیت له پهراوی (صديق الرجال أو مقال في
 السكان) (هاورپی پیاوان و وتهیهک له سهر دانیشتون) دا،
 که له سالی (۱۷۵۷ز) چاپکراوه، له م پهراوه دا ئه وه
 سه لماوه که ئه م وشه یه له سه ره تا دا و تا ماوه ی په نجا
 سال و زیاتریش مانایه کی جیاوازی هه بووه له و مانایه ی
 که (ئشبنجله ر و توئینی) و که سانیک تر پیمان داوه،
 میرابو مه بهستی خو ی له وشه که له پهراویکی تر دا
 به ناوی (هاورپی ئافره تان یان وتهیهک له سهر
 شارستانی) پوون ده کاته وه، که له سالی (۱۷۶۶ز)
 نووسراوه، -ته نیا یهک وینه ی ده ستووسی هه یه له
 مؤزه خانه ی نیشتمانی پاریس-^(۲) له م پهراوه دا میرابو
 ده لیت: "(Civilization) بریتیه له گه لیک که ده روون و
 ئاوه دانی و زانستیان نه رم و ناسک بیت، به شیوه یهک که
 په چاوی سوودی گشتی تیدا بکات و ریگا خو ش بکات
 بو یاسای جیاوازیه کان، (Civilization) هیچ شتیک به
 کو مه لگه نابه خشیت ئه گه ر پوخسار و ناوه روکی به ها
 بالاکانی تیدا نه چینی، بو یه چه مکی مرو فایه تی له کروکی

^۱ Wuener(ed) op. cit, p۶۱۳

^۲ جون نیف، الأسس الثقافية للحضارة الصناعية، ترجمة: د. محمود
 زاید، بیروت: دار الثقافة، (۱۹۶۲م)، ل ۱۲۷، تبیینی ده کریت له م پهراوه دا
 وه رگی ر وشه ی (الحضارة) ی له به رام بهر (Civilization) دا
 به کارهیتاوه. هه روه ها پروانه: د. الطاهر لیب، سه رچاوه ی پیشوو، ل ۸.

ئەو كۆمەلگىيانەۋە ھەلدەقولى كە خەلكەكەى سەرجم
 ئەو رەگەزانەى تىدا بىت كە پىشتر باسكران".^(۱)
 ئەم وشەيە لەو سەردەمەدا زۆر بلاۋ نەبوۋە،
 بەھۆى ئەۋەى دكتور (جونسون) رەتيكردەۋە بىخاتە ناو
 فەرھەنگەكەيەۋە لە سالى (۱۷۷۲ز)دا، ھەرچەندە (بوزول
 Beswell) زۆر ھانىدا ئەو كارە بكات، بەلام ئەو ھەر
 وشە كۆنەكە ((Civility پىباشتر بوو، چونكە -رىك
 ۋەك وشەى Urbanity- ماناى بەكەمزانىنى كەسى
 لادىي دەگەيەنيت لە لايەن شارىەۋە.^(۲)

ۋا دەردەكەۋىت ئەۋانەى بۆ بۆ يەكەمجار ئەم
 وشەيەيان بەكارھىناۋە مەبەستيان تىكەلەيەك بوۋە لە
 كۆمەلىك ئاكار و سىقاتى رۆحى كە بەرجەستە بوۋە لە
 ژيانى مرقۇسى ئەۋروپىدا، ۋەك ئەدەب و پاكى و
 نەرمونىيانى و ھاۋسەنگى و خۇگرى لە كردار و گوفتار
 و بىردا، ئەم رەگەزانە ۋەك -مىرابو دەلىت- بوۋە ھۆى
 لەدايكبوۋنى ئەو مانايەى مرقۇايەتى كە كرايە پىۋەر بۆ
 جىاكردەۋەى رەگەز و گەلان و تەنانەت شىۋازى
 پەرسشە ئاينىەكانىش.

ئەۋروپىيەكان وشەيەكى نوپيان داتاشى، چونكە ئەۋان
 پىياناۋبوۋ باس لە حالەتتىكى نوي دەكەن، لەبەر ئەۋەى
 بىرى رىككردەۋەى ھەلسوكەوت - بە راي (رۆبىسۆن)-
 لە كۆتايى سەدەكانى ناۋەرپاستدا لە ئەۋروپا سەرى

^۱ جون نىف، سەرچاۋەى پىشوو، ل ۱۲۷.

^۲ جىمى ھارقس روبىسون، الحضارة، ترجمة: على إسلام، القاهرة،
 مطبعة مصر، ۱۹۶۵م، ل ۸.

هه‌لداوه، جا ئیتر وشه‌ی (Civilization) یان به‌کاره‌ینابیت یان نا، به‌لام زۆرینه‌ی بیرمه‌ندانى ئه‌وروپا، وه‌ک: میرابۆ و ئاده‌م سمث و جیبونۆ، ته‌نانه‌ت بیرمه‌نده گه‌وره‌کانى پیش ئه‌وانیش، وه‌ک: دوفو و مؤنتیسکو و فولتیر؛ پیتیانوابوو که ئه‌وروپیه‌کان له هه‌موو سه‌رده‌میکدا له که‌مال و ته‌واویه‌وه نزیکترن له هه‌موو گهلانى تر.^(۱)

پیش باسکردنى ئه‌و پیناسه جیاوازانهى که بو چه‌مكى (Civilization) کراوه، پتویسته باسى ئه‌و مانایانه بکه‌ین که له چاوى ئه‌م وشه‌یه‌وه وه‌رده‌گیرین، چونکه ئه‌م وشه‌یه له (Civitas) وه وه‌رگیراوه که به مانا شار دیت، هه‌ر بۆیه داتاشراره‌که‌ش مانای چاوه‌که‌که هه‌لده‌گریت، بۆیه مه‌به‌ستى ئه‌م وشه‌یه له ده‌ورى شیوازی ژيانى شار و هه‌موو ئه‌و به‌ها و هه‌لسوکه‌وت و سیسته‌م و دامه‌زراوانه و... هتد ده‌خولیته‌وه، که له شاردرا ره‌نگ ده‌ده‌نه‌وه، هه‌ر بۆیه پتویسته سه‌ره‌تا باس له مانای چه‌مكى (شار) بکه‌ین، که کرۆكى وشه‌ی (Civilization) ه، هه‌رچه‌نده ئه‌م وشه‌یه‌ی دووهم گه‌شه‌ی کردوووه و کۆمه‌لیک مانای تریشى وه‌رگرتوووه، به‌لام ماناکانى وشه‌ی شار (المدينة) هیشتا به‌رجه‌سته‌یه تیندا.

(لامباردا)، گه‌شه‌کردنى شار له ئه‌وروپا ده‌کات به‌سى قوناغه‌وه:

^۱ جون نیف، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۲۸، ۱۲۹.

۱- قۇناغى شارى پېش پېشەسازىيى: كە بناغەكەى
لەسەر دادگا، يان كاتدرائى، يان شوورا، يان بازار، يان
جىگاي لەنگەرى كەشتى، يان ھەموو ئەمانە پېكەوہ
پېكەتوہ.

۲- قۇناغى شارى پېشەسازىيى.

۳- قۇناغى شارى دايك (ميترو پۆلېتان): شارېكە كە
لە پرووى پېشەسازىيەوہ فراوانە و دەولەمەندى تېيدا
زۆرە و ھەيمەنەى بۇ دەرەوہى سنوورى خۇى دريژ
بووہتەوہ.^(۱)
لە خوارەوہ بە دريژتر باسى ھەر سى قۇناغەكە و
تايبەتمەندىيەكانيان دەكەين:

۱- قۇناغى شارى پېش پېشەسازىيى:

لە ئەوروپادا شار لە سەردەمى يۇنانەوہ پەيدا بووہ
و پېئانوتوہ (Polis)، كە پېكەتەى كۆبوونەوہى
كۆمەلېك گوند بووہ لە يەكەيەكى يەكگرتوودا،
بەشيوہيەك پېداويسىتەكانى خۇى پركردۆتەوہ و
ژيانىكى خۇشى بوۆ تاكەكانى دەستەبەر كردوہ،
يەكەيەكى سىياسى تەواو بووہ و سىستەمىكى سىياسى
سەربەخۇشى ھەبووہ، ھەربۆيە كاتى (ئەرسىتو) ش دەللى:
مرؤف بە سروشتى خۇى بوونەوہرىكى شارىيە،
مەبەستى كۆمەلېكى سىياسى بووہ كە لەناويدا بژى و

^۱ د. عبد المنعم شوقي، مجتمع المدينة، الاجتماع الحضري، (عرض
الكتاب)، الفكر العربي، ژ: ۳۰، ديسەمبەرى ۱۹۸۳، ل ۱۳۶، ۱۳۷.

بيکاته په ناگه‌ی خو‌ی، مرو‌فیک که به‌ی کومه له‌یه ک بژی،
یان نازله یان خواوه‌ند.^(۱)

(فوستیل دی کولانج) گه‌شه‌سهندنی شاری یونانی
ده‌گپ‌ریت‌وه بو هۆکاری ئاینی، ئاین و په‌رستش‌کان نه‌و
هۆکاره‌بوون که پیش‌که‌وتنی مرو‌فایه‌تیا‌ن پی‌ویست‌کرد.^(۲)
به فراوان‌بوونی ئیمپراتوریه‌تی رومان‌ی شاره‌کان
ده‌رکه‌وتن و گه‌شه‌یان‌کرد، هۆکاره‌ک‌ه‌شی ئاینی، یان
ئابووری، یان سه‌ربازی، یان بازرگانی، یان... هتد بوو،
له‌گه‌ل هاتنه‌ناوه‌وی مه‌سیحیه‌تیش بو‌ئه‌وروپا
گه‌شه‌سهندنی شاری نه‌وروپیش زیاتر په‌یوه‌ست بوو به
ئاینه‌وه، شاره‌کان وه‌کو بن‌که‌یه‌کی سه‌ره‌کی له
به‌رپه‌ربردنی ئایندا به‌کارده‌هینران؛ هه‌موو (ئه‌برشیه‌ک)
ناوچه‌یه‌کی تایبه‌ت به‌خو‌ی هه‌بوو له هه‌موو شاری‌کدا،
ئه‌ویش سه‌ر به (کاتدرائیه‌ی) گه‌وره‌ی شاره‌که بوو،
په‌یوه‌ندی به‌رده‌وامیش له‌نیوان نه‌برشیه و کاتدرائیه‌که‌دا
هه‌بوو، گو‌رانی مانای وشه‌ی (Civitas) له سه‌ره‌تای
سه‌ده‌ی نۆزده تیش‌کی گرن‌گی خسته سه‌ر نه‌م خاله،
وشه‌که بوویه هاوواتای شاری نه‌سقوفی.^(۳)

له‌سه‌ره‌تای دروست‌بوونی جه‌نگی ئیسلامی و
مه‌سیحیه‌وه شاره‌کانی نه‌وروپا له پال سه‌روشته

^۱ د. دولت خنافر، المدینة الاغریقیة بین الواقع والمثال، مجلة الفكر
العربی، ژ: ۲۹، نو‌قه‌مبه‌ری ۱۹۸۳، ل ۳۳.

^۲ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۳۴.

^۳ هنری بیرین، أصول المدینة، وه‌رگنیرانی: محی الدین صبحی، گو‌قاری
الفکر العربی، ژ: ۲۹، نو‌قه‌مبه‌ری ۱۹۸۳، ل ۹۲، ۹۳.

ئاینه که یاندا سروشتیکی سهربازی و بازارگانیشیان وەرگرت، به هاتنی سدهکانی ناوهراست رۆلی شارهکان پاشهکشهیان کرد، ئاستی ژیان دابهزی، بازارگانی لاواز بوو، دهره به گایه تی بالی کیشا، ئه وروپا چووه ناو سهرده مانیکی چه قه به ستوووه که له و ماوه یه دا هیچ چالاکیه ک نه بوو، کۆچیش له دهره وهی شاره وه بو ناو شار که مبووه وه،^(۱) بارودۆخ به مشیوه یه مایه وه تا هاتنی سهرده می پیشه سازی ئه وروپی له سده ی شازده و چه قده دا.

۲- قونای شاری پیشه سازی:

شۆرشی پیشه سازی له ئه وروپادا بووه هۆی بازدانیکی گه و ره له دهرکه وتنی شارهکان و پیشکه وتنی په یوه ندییه کۆمه لایه تی و سیاسی و ئابوورییه کاند، پیشه سازی بووه هۆی دهرکه وتنی شارو فراوانبوونی، به هۆی ئه وهی که کۆمه لکی زۆر کریکار و ریکخهر و هونه ری و -دوای ئه وهی له گونده وه کۆچیانکرد بو شار- پیکه وه کۆبوونه وه، شارنشینی بوویه هۆی به رزکردنه وهی ئاستی ژیان و باشترکردنی باری کۆمه لایه تی و رۆشنیریان.^(۲)

^۱ د. ماری فرانس جنابزی، تطور المدينة الغربية بين القرن الحادي عشر والقرن الثالث عشر، مجلة الفكر العربي، ژ: ۲۹، نۆقه مبه ری ۱۹۸۳، ۹۸-۱۰۵.

^۲ ج. ه. کول، المدخل الى التاريخ الاقتصادي، القاهرة، سلسلة اخترنا لك، ژ: ۱۰۱، ۵۸-۶۰. ماکس قیبه ر، المدينة، معناها وشروطها، ترجمة: رضوان السيد، الفكر العربي، ژ: ۲۹، نۆقه مبه ری ۱۹۸۳، ۸-۱۰.

شاريش بووه پيگه‌ي ئابووري سه‌رمايه‌داريي به هم‌موو ليكه‌وته كوومه‌لايه‌تي و سياسي‌ه‌كانيه‌وه، چونكه شار پيگه‌ته‌يه‌كه له ده‌سه‌لاتي سياسي و بازار و كارگه و شانۆ و ريگاوباني فراوان و باله‌خانه‌ي گه‌وره و خويندنگه و زانكو و خيزاني ليكه‌ه‌لوه‌شاو و په‌يوه‌ندي به‌رژه‌وه‌نديخووزي و ...هتد. بۆيه (ئه‌شبه‌نجه‌ر) پييوايه ئيمه‌ ناتوانين له ميژووي سياسي و ئابووري تيناگه‌ين تا ئه‌وه‌ نه‌زانين كه شار كاتي جيابووه‌وه له گوند و بويه هۆي چۆلبووني؛ ئه‌مه‌ وايگرد كه په‌رپه‌وه‌ي ميژووي نوي له‌گه‌ل شاردا يه‌كبگريته‌وه، بۆيه ميژووي جيهان بريتيه له ميژووي شار.^(۱)

۳- قوناغي شاري دايك (ميترۆپوليتان):

ئه‌م قوناغه كو‌تا قوناغي گه‌شه‌كردني شاره، ئه‌ويش پاش فراوانبووني سه‌رمايه‌داري و پيشكه‌وتني ته‌كنه‌لو‌جي و ده‌ركه‌وتني كۆمپانيا نيوده‌وله‌تبه‌كان و ري‌كخراوه جيهانيه‌كان و ئه‌و سه‌نته‌رانه‌ي كه بوونه هۆكاري پيگه‌وه‌به‌ستنه‌وه‌ي شاره جياوازه‌كاني جيهان به شاري دايكه‌وه. له‌م شيوازه نوويه‌ي دواي شاري پيشه‌سازبيدا په‌يوه‌ندييه‌كي توندوتۆل دروست بوو له‌نيوان شاري دايك يان ناوه‌ندو و شاره پاشكوكاندا، ناوه‌نده‌كان شاره ئه‌وروپيه‌كان بوون و پاشكوكانيش شاره‌كاني جيهاني سينيهم، شاري ناوه‌ند شويني

^۱ ئه‌زوالد شبنجلر، سه‌رچاوه‌ي پيشوو، ل ۳۶۶، ۳۶۷.

سەرکردایەتی و پێنمایى زانستى و سیاسى و ئابوورى و بەها و بەلکو تەنانەت بیروباوەرپیش بوو بە مانا گشتییەکەى، ئابوورى دنیای دەرەوہى ئەوروپا لە ناوەندە گەورەکانى ئەوروپاوە بەرپۆە دەبرا، کیشە سیاسییەکانیشیان ھەر لەو پۆە چارەسەر دەکرا، دامەزراوە گەورە زانستییەکان لە شارە ئەوروپییەکاندا بوون. ھەر بۆیە شیوازی شارى (ئەسینا)ى یۆنانى دووبارە کرایەو، ئەسینا لە سەردەمى خۆیدا بوو بوو (Metropole)،^(۱) شارى دایک بۆ دە شارى تری ئاسیای بچووک، چونکە ئەم دە شارە ئاگرى پیرۆزىان لەو پۆە ھینابوو، بۆیە ئەم شارانە خواى ئەسینایان دەپەرسەت و لە جەژنەکانى ئەودا ئاھەنگیان دەگێراو ھەموو سالیکیش نوینەریان دەنارد بۆ بەشداریکردن لە ئاھەنگەکانى ئەویدا، ئەو شارانەش لە ناوخۆیاندا بە خوشک دادەنران، چونکە لە یەک دایک بوون.^(۲)

ئەو وینەییەى یۆنان لە پۆژگارى ئەم پۆدا زۆر گۆرانکاری بەسەردا نەھاتوو؛ بە وردبوونەوہ لە پەيوەندى پایتەختەکانى دەرەوہى ئەوروپا – لە ئاسیا و

^۱ (Metropole) بۆ شارى دایک وەردەگێردریت و بە (Metropolis) بە پایتەخت، پایتەخت ئەو شوینەییە کە سەرۆکەکان لێى نیشتەجى دەبن و دەسلەتدارانى ھەریمەکانیش لەو پۆە دادەنرێن، وەک: بەغداد و دیمەشق و قاھیرە. بڕوانە: الشیخ طه الولی، المدینة فی الاسلام، مجلة الفكر العربي، ژ ۲۹، نۆفەمبەرى ۱۹۸۳، ل ۱۲۹.

^۲ فوستیل دى کولانج، المدینة العتیقة، کورتکردنەوہى: د. ئەلبیر نصرى نادر، الفكر العربي، ژ ۲۹، نۆفەمبەرى ۱۹۸۳، ل ۵۹.

ئەفرىكا و ئەمىرىكاي لاتىن-، بە پايتەختەكانى دايكەو،
 وەك: واشنتون و لەندەن و پارىس و پۇما و موسكۇ و
 پەكىن، ئەو دەردەكەوئىت كە وئىنەكەئى ئەسنا لە
 ناوەرۇكىدا دووبارە دەبىتتەو، ئەمە سەررەپاي پەيوەندى
 شارەكانى فرانكوفون بە پارىسەو، كومنولت بە
 لەندەنەو، لە رابردوشدا پەيوەندى شارە
 ئىشتىراكىەكان بە مۇسكۇو.

ئەگەر ئەمە وئىنای شار و چۆنىتى ژيان و
 پەيوەندىەكانى بىت، دەبى ماناي وشەئى (Civilization)
 چى بىت كە لەو وەرگىراو؟ دەبى ھىچ پەيوەندىەك
 ھەبى لەنىوان شار و ئەو وشەئىەئى كە لىئى وەرگىراو؟
 ئايا پەيوەندىەكە تەنبا لە وشەدايە و بەس، يان
 ناوەرۇكەكەئى رەنگدانەوئى شىۋازى ژيانى شارى
 ئەورۇپى و دامودەزگاكانى و جۆرى پەيوەندىەكانىەئى و
 ئەو ژيانە بالايەئىە كە پىۋىستە ھەموو گەلانى تر ھەولئى
 بۇ بدەن؟

(جون نىف) باس لە وشەئى (Civilization) دەكات لە
 سەرەتاي دەركەوتنىەو لە بىرى ئەورۇپىدا و دەلئىت: "ئەو
 مانايەئى كە لە بنەرەتدا بۇ (Civilization) دانراو
 سەرەتايەكمان دەربارەئى بلأوبوونەوئى پىشەسازى
 پىدەلئىت، وشەكە بەم مانايەئى ئىستاي لە ناوەرۇستى
 سەدەئى شازدەدا بوونى نەبوو، ئەگەر لە ناوەرۇستى
 سەدەئى ھەژدەشدا كەمىك دەردەكەوتبىت ئەو بۇ
 كۆمەلئىك ھۆكار دەگەرپئىتەو، لەوانە: بەباشزانىنى
 ئەورۇپىەكان بۇ ئابوورىەك كە گرنگى بە جۇرايەئى دەدا

که له سهدهی حهفده و ههژدهدا بلاو بوویهوه- به یارمهتی پیشه‌سازی هونه‌ری تازه- شیوازی ژیان له ئه‌وروپادا گۆرا، خه‌لکی ئاره‌زوویان له خو‌شگوزهرانی بوو، وه‌ک: بۆیاخکردن و رازاندنه‌وه و پاککردنه‌وه‌ی خانوو، گرنگیدان به موسیقا، ده‌رکه‌وتنی یانه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و ئه‌وه‌ی که به‌دوایدا هات له ئاستیکی به‌رزی ئاکاری جوان له ژیاندا که کۆمه‌لیک که‌س یه‌که‌مجار بوو له میژوودا پیی بگهن و ژماره‌شیان که‌م نه‌بوو.^(۱)

به پیشکه‌وتنی کۆمه‌لگه‌ی ئه‌وروپی کۆمه‌لیک پیناسه بو ئه‌م چه‌مکه ده‌رکه‌وتن که جیاوازیبون له رووکار و ناوه‌رپۆکدا، به‌لام هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌وه کۆکبوون که ره‌نگدانه‌وه‌ی شیوازی ژیانی شاری ئه‌وروپیه، بو نمونه (ۆل دیورانته) له پیناسه‌ی (Civilization) دا ده‌لیت: "سیسته‌میکی کۆمه‌لایه‌تی یارمه‌تی مرۆف ده‌دات به‌ره‌می پۆشنیری خۆی زیاد بکات. (Civilization) له چوار ره‌گه‌ز پینکدیت: سه‌رچاوه ئابووریه‌کان، سیسته‌مه سیاسییه‌کان، چاوالیکه‌ریه ره‌وشتییه‌کان، به‌دواداچوونی زانسته و هونه‌ر. (Civilization) له‌و شۆینه‌وه ده‌ستپیده‌کات که دلته‌نگی و شله‌ژان کۆتاییان دیت، چونکه هه‌رکات مرۆف له ترس پزگاری بوو؛ هانده‌ره‌کانی داهینان و بنیاتنان له ناخیدا په‌ها ده‌بن و

^۱ جۆن نیف، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۲۱۳-۲۱۶.

وای لیده‌کن که همیشه به‌رهو پیش بروات له تیگه‌شتن و گه‌شه‌دان به ژیانی".^(۱)

بیرمه‌ندانی ئەلمانیش - به‌تایبەت رۆمانسیه‌کان - به‌وه پیناسە‌ی ده‌کن که: رەه‌نده ماددیە‌کانی ژیانی مروّقه. ئەمه له‌کاتی‌کدا بی‌ری فەرهنسی جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه که لایه‌نی ماددی و هزری پیشکەوتن ده‌گریته‌وه.^(۲)

پوخته‌ی و ته‌ئوه‌یه، تیبینی ده‌گریته‌ی تیه‌له‌کیشیکی زۆر هه‌یه له‌ده‌ست‌بردن بۆ بی‌ری ئەوروپی، بۆ چه‌مکی (Civilization)، هه‌ندیکیان لایان وایه وشه‌که هاومانای (Culture)، وه‌ک تایلور، هه‌ندیکیان مانای وشه‌که‌یان کورته‌له‌پناوه له‌سه‌ر لایه‌نه ماددیە‌کانی پیشکەوتن، وه‌ک ئامیر و داموده‌زگا و داهینه‌کان. هه‌ندیکیان لایان وایه هه‌موو رەه‌نده‌کانی پیشکەوتن ده‌گریته‌وه، هه‌ندیکیان تاییه‌تیان کردووه به‌لایه‌نه‌کانی پیشکەوتن که تاییه‌ته به‌تاکه‌وه، به‌لام هه‌ندیکی تر بۆچوونیان وایه تاک و کۆمه‌له‌ ده‌گریته‌وه. کۆمه‌لیکی تر پینانوايه چه‌مکیکی جیهانی، به‌واتای ئەوه‌ی هه‌میشه ته‌نیا یه‌ک (Civilization) هه‌یه و هه‌موو کۆمه‌لگا‌کان به‌پشکیک به‌شدارن له‌دروس‌تکردنیدا، به‌لام (Culture) تاییه‌ته به‌گه‌لیکی دیاری کراوه‌وه، هه‌ندیکیش پیچه‌وانه‌که‌ی به‌راست ده‌زانن.^(۳)

^۱ ول دیورانت، قصة الحضارة، ب: ۱، نشأة الحضارة، ترجمة: د. زکی نجیب محمود، القاهرة، لجنة التأليف والترجمة والنشر، ۱۹۵۶م، ط ۲، ۳.

^۲ د. الطاهر لیبب، مرجع سابق، ل ۶، ۷.

^۳ ۶۱۴ p. Wiener (ed). Op.cit.

بەھەر حال، بۆ ئەوھى زياتر پۈنەچىن لەو
 وردەكارىيانەى كە كارىگەرىيان نىە لەسەر كرۆكى
 بابەتەكە، دەتوانىن بلىين (Civilization) لە ناوھەرۆكدا بە
 ماناى پىشكەوتنى شىۋازى ژيانى ئەوروى دىت لە
 سەرچەم رەھەندەكانەو، وەك رەھەندى كەسى و
 كۆمەلايەتى و ھەلسوكەوت و بىر و ئابورى و سىياسى و
 تەلارسازى و... ھتدەو، واتە: وىنەى ژيانى تاك و
 كۆمەلگاي ئەورويە، چونكە ئەوروي كۆمەلگاي ھەرە بالاىە
 و لە لوتكەى پىشكەوتنى مرۆقاىەتيدايە، ھەر ئەمەش
 دىدگاي مرۆقى ئەورويە بۆ رەورەوھى مېژوو، چونكە
 بېرويان بە بوونى كۆمەلگەى بەرز و نزم ھەيە، لاىناويە كە
 مېژووى مرۆقاىەتى لە ھەلكشاندايە، دەولتەكان بەگويرەى
 دوور و نزيكان لە ئەورويپاوە پۆلین دەكرين. ئادەم سمث
 قۇناغەكانى پىشكەوتنى مرۆف دەكات بە پىنج بەشەو:
 راوكردن، شوانكارەيى، كشتوكال و بازرگانى، پىشەسازيى.
 ماركسىش دابەشى دەكات بۆ: شىوعى سەرەتايى،
 كۆمەلگاي بەنداىەتى، كۆمەلگاي دەربەگايەتى، كۆمەلگاي
 سەرمايەدارى، كۆمەلگەى شىوعى. كارل بوشەریش
 دەيكات بە سى قۇناغەو: ئابورى گوند (الريف)، ئابورى
 شار، ئابورى جىھانى.^(۱)

ھەموو ئەم دابەشكردنانە بۆ گەشەكردى مېژووى
 مرۆقاىەتى تەنيا بۆ ئەو بوو كە مېژووى ئەورويپا
 گشتاندى بۆ بكرىت و بكرىتە پىوەر و لەو پروانگەيەو بۆ

^۱ بۇ زياتر بېروانە: نصر محمد عارف، سەرچاوەى پىشوو، ل ۱۴۵-

میژووی هه موو مرقایه تی پروانریت، به بیانووی ئه وهی که هه موو کومه لگاکان به هه مان رپر وهی ئه وروپادا رویشتون یان دهرۆن، به بی له بهرچا وگرتنی میژوو شارهبازی و شوناس و تایبه تمهندی و شیوازی ژیا نی ئه م کومه لگانه، به لکو ئه م کومه لگانه وا وینا ده کران که قوناغیکی خوارترن، یان رهنگدانه وهی ئه و شارستانیته تازه یه ن که ئه وروپا تینی په راندوو، هه رچه نده به هاکانی ئه وروپای هیشتا تیدا ماوه، ئه مه له کاتیکدا که چه مکی شار له سه رده می یۆنانی و رۆمانیدا- به رای دی کۆلانج- به ئاینیکه وه په یوه ست بووه که بناغه ی دروستبونی شار بووه، له سه ده کانی ناوه راستدا وای لیتهات ئاین بووه هه موو بوونی شار، به شیوه یه ک کاتدرائیه بوویه بنکه و هوکاری هه بوونی شار.

له سه رده می رۆشنگه ری و چاکسازی ئاینی و راپه رین و سه ره تای دهرکه وتنی چه مکی (Civilization) و پاشه کشه ی ئاینی مه سیحی له ژیا نی سیاسیدا؛ چه مکی شار له یه کیک له ماناکانیدا بووه دژ مانای چه مکی ئاین و کومه لیک چه مکی نوئ دهرکه وتن، وهک: کومه لگه ی مه دهنی له به رامبه ر چه مکی کومه لگه ی لاهوتی و که نه سی و ئاینی، رۆشنبیری مه دهنی له به رامبه ر رۆشنبیری ئاینی، فی ربوونی مه دهنی له به رامبه ر فی ربوونی ئاینی... هتد، به شیوه یه ک مه دهنیه ت به ته واوی بووه سیفه تیکی پیچه وانه ی سیفه تی ئاینی، جا له بواری یاسادا بیت، یان کومه لایه تی، یان سیاسی، یان... هتد.

پېنجهم: چه مکی (civilization)

دواى وەرگيړانى بۆ زمانى عەرهبى:

ئەم چه مکه له هه مان بارودوخدا که وشه ی (Cultur) ی پيدا تپه پری، هینرایه ناو زمانى عەرهبیه وه، هه ردوکیان هه مان شیوازیان به سهردا سه پینرا، بۆیه بیرى عەرهبى له وەرگيړانى ئەمیشدا بوونه دوو به ره وه، هه ره به ره کیشیان هۆکار و ده ستاویزی زمانه وانى خوی هه یه که پشتى پینده به سنیت.

هه ندىک وشه که یان بۆ (مدینه) ی عەرهبى وەرگيړاوه، هه ندىکیش بۆ (حضارة)، ئەمەى دووهمیان هه رچه نده له وشه ی (حضر) وەرگيړاوه که به مانای: شاریبیوونه، یان دژى واتای ده شته کیه؛ به لام ئەو گۆرانکارییه نوییانه ی به سه ره به کارهینانى وشه که دا هاتووه، له م مانایه ی بردۆته دهره وه و کردویه تى به هاومانا بۆ به های مروقايه تى، یان نموونه ی هه ره بالای مروقايه تى، یان رۆشنبیری به مانا ئەوروپیه که ی، یان به مانایه کى وردتر، (حضارة) رپیک کراوته هاوواتای (civilization) ی ئەوروپى، له خواره وهش تیشک ده خهینه سه ره هه ردوو بۆچوونه که له وەرگيړانى چه مکه که دا.

۱- بۆچوونى وەرگيړانى چه مکی (Civilization) بۆ

(مدینه) ی عەرهبى:

خاوه نانى ئەم بۆچوونه وردتر بوون له هه لېژاردنى وشه عەرهبیه که له به رامبه ره وشه بیانیه که دا، له گه ل

له بهرچا و گرتنی ئه وهی که هه موو زمانیک تایبه تمه نندی و چوارچێوهیه کی هزری خۆی هه یه، که مانا ده به خشیته وشه کانی و ناتوانی ب سه پینریت به سه ر هیهچ زمانیکی تر دا، ئه م وردیه ش له هه لێژاردندا له بهر ئه وهیه که (Civilization) هیهچ مانایه کی خوازاوی نیه وه کو (Culture)، به لکو مانا که یه کی راسته و خۆی هه یه، هه ربۆیه وه رگێژانه که ش ریک مانای چه مکه که ده دا.

ئه م بۆچوونه ش له سه ره تای په یوه نندی عه ره به به ئه و روپاوه له سه ره تای سه ده ی نۆزده دا ده ستی پیکرد، له سه ره ده می محه مه د عه لی پاشادا په راوی (اتحاف الملوك الألباب بسلوک التمدن فی أوروبا) وه رگێژدرا^(۱). رفاعه الطهطاویش چه مکی شاریبیوون (التمدن) ی به کاره یناوه بۆ ده ربړینی مانا ئه و روپیه که و ده لیت: "له وه ی با سه مانکرد ئه وه ده خوینریته وه که شاریبیوون (التمدن) دوو په هه ندی هه یه: په هه ندیکی مه عنه وی؛ که بریتییه له شاریبیوون له ئاکار و هه ل سوکه و تدا، واته: له ئاین و شه ریعه تدا، گه لانی پیشکه و تووش به م په هه نده راوه ستاون و ده ناسرینه وه و له خه لکی تر جیا ده کرینه وه. په هه ندی دووهم مادیه؛ ئه ویش پیشکه و تنه له خزمه تگوزاری گشتیدا"^(۲).

ئه م تیگه شتنه بۆ شاریبیوون (التمدن)، هه روا مایه وه، به درێژایی سه ده ی نۆزده و سه ره تای سه ده ی بیستیش

^۱ به شی یه که مه له میژووی شاره کان.

^۲ رفاعه الطهطاوی، مناهج الألباب المصریه، ل ۶.

ئەو وشە عەرەبىيەى كە بەرامبەر چەمكە بيانىەكە بەكاردەهات وشەى شارستانى (المدنية) بوو؛ لە رۆژنامەى (الجوائب) دا سەرنوسەر لەو دەودىت كە زۆرىك لە خەلكى - بەتايبەت ئەوانەى كە تىكە لاويان بە ئەوروپى كردوو- وادەبينن يەككە لە پىويستىەكانى شارىببون (التمدن) ئەوئە مەروؤف ئازاد بىت لە هەموو شتىكدا، چونكە شارىببون (التمدن) يكى راستەقىنە بەدى نايەت بەبى ئازادىەكى تەواو، بەلام ئازادىش بوؤ خوى چەمكىكى قسە هەلگرە، چونكە پەيوەستە بە عادەتەو، هەروەها شارىببون وشەيەكە هاوماناي نىە لەبەر زۆرى ئەو رەهەندانەى كە لە ناواخنىدا هەلگرتوو، هەندىكجار بە ماناي بە زانست و زانىار دىت، هەندىكجار بە ماناي پىشە و پىشەسازىي و بازرگانى و ماندوووبوونە لە پىناو ژياندا، هەندىكجارىش بە ماناي بەرپىزى و رووخوشى و جوان مامەلەكردن و باش بەدەمەوچوونى خەلكەو دىت، هەندىكجارىش بە ماناي رىكى و وردى لە مامەلە و پىدانى كرئدا دىت.

ئەوئە كە ئەوروپىەكان لەسەرى كوؤن ئەوئە كە شارىببون سىفەتىكى هاوبەشە لەنىوان پىاو و ئافرەتدا، هەربوئە ئافرەتانى ئەوان هاوبەشى پىاوئان لە كار و هەولدا، ئەگەر ئىمەش وادانىين ئەو بانگەشەيەى ئەوروپىەكان راستە و شارىببون سىفەتىكى هاوبەشى پىاو و ئافرەتە؛ دەشزانين ئافرەتانى ئىمە ناچنە دەرەو و هىچ كارىك نازانن، مئردەكانىشيان رىگەيان پىنادەن و لە عادەتى كوؤمەلگە دەرناچن، چونكە پىيان وايە ئەمە

په یوه ندى به ناموسه وه ههیه، هه ر بویه ئیمه تهنه
به شیک له شاریبیوونمان پیده بریت. (۱)

محهمد قه دریش په راویکی له باره ی شاریبیوون
ههیه و تیایدا هاتوو: "شاریبیوون بریتیه له
کوبوونه وهی خه لک له شاره کانداه ئامانجی پیکه وه ژیان
و هاوکاری، ئه م چه مکه تایبه تتره له ئاوه دانی (العرمان)،
که بریتیه له کوبوونه وهی ره های مروّف، جا له دهشت و
گوند و چۆله وانیدا بیت، یان له شاردا بیت.

ئهمه ش مانای وشه ی (سیفیلیزاسیون) ه، که له
(سیسوتیا) ی لاتینی وه رگیراوه و به مانای شار دیت.
ناپلیونی سییه میش پیناسه یه کی باشی شاریبیوون کردوه
و ده لیت: شاریبیوون به مانای رۆچوون و زیاده روهی
له خو شگوزهرانیدا نایه ت؛ به لکو شاریبیوون بریتیه له
گرنگیدان و ریککردنه وهی خود و خو رازاندنه وه به
ئاکاره په سه نده کان و ئه ده به جوانه کان". (۲)

هه روه ها رۆژنامه ی (روضه الأخبار) وشه ی (التقدم
التمدینی) (پیشکوه تنی شارستانی) به کاره یئاوه بو ئه و
دهوله تانه ی که په نا بو ئاشتی ده بن و پروو ناکه نه
جهنگ. (۳) هه روه ک چۆن وشه که له وه رگیرانی په راوه
یاساییه کانداه کاره اتوو، به تایبه ت یاسای شارستانی

^۱ بپروانه: رۆژنامه ی (الجوائب)، ژماره کانی: (۱۲۸۶/۲/۲۰)،
۱۲۸۶/۸/۱، ۱۲۸۶/۱/۲۹، ۱۲۸۶/۵/۱۰، ۱۲۸۶/۵/۳۱.

^۲ محمد قدری، رساله جلیله فی التمدن، القاهره، (۱۲۸۷ک).

^۳ رۆژنامه ی (روضه الأخبار) ی هه فتانه، ژماره ۸، (۲۳ صفر ۱۲۹۴ک، ۸
مارس ۱۸۷۷ز).

(القانون المدني) و له وکاته دا په راوی (التعليمات الوطنية والتفهيمات الإخوانية في أصول المرافعات المدنية)^(۱) وهرگيردرايه سهر زمانى عهده ي، ههروهه ها له (الوقائع المصرية) شدا محمده عهده وشه كهى به كارهيئاوه له وتاريكدا به ناوى (التمدن)، جيهانى شارستانى و پيشكه وتوى وهسف كردووه به وهى كه ولاتى خويان ناوه دانكردووه ته وه به باله خانه ي جوان، دواى ئه وهى كه دهشتيكي كاكى به كاكى بووه، بازاړى گه وره و جوانيان دروستكردووه، پيشه سازى جوړاو جوړيان بنيات ناوه، تا ئه وهى ئه و ولاتانه بوونه ته جيگه ي پياوانى سياسته و چاوتيبيرينى كه سانى ديار.^(۲)

له په راوى (المرأة الجديدة) دا قاسم ئه مين ده لئيت: "ئمه ئه و نه خو شيه يه كه پيوسته زو و چاره سه رى بكه ين، -مه به ستى ده سترتنه به رابردووه وه- چاره يشى نيه جگه له په روه رده كردنى نه وه كانمان له سهر ئاشنابوون به شارستانى روظئاوا (المدنية الغربية) و ده ستان له سهر بناغه و به ش و ئه نجامه كانى، ئه گه ر ئه و كاته هات-هيوادارين دوور نه بييت- ئيتر راستى له بهرچاومان وهكو خو ر پوون ده بييت، به هاى شارستانى روظئاوامان بو درده كه وييت، له وه دنيا ده بينه وه كه چاره ي حالمان ئه سته مه به بى زانسته نوييه كان، حالى

^۱ د. بروسبير رامبو، التعليمات الوطنية والتفهيمات الإخوانية فى أصول المرافعات المدنية، وهرگيرانى: أبو السعود أفندى (قوتابى طهطاوى)، (۱۸۷۷م).

^۲ محمد عبده، التمدن، الوقائع المصرية، (۱۹/۲/۱۲۹۸ك، ۲۰/۲/۱۸۸۱ز).

مرؤفیش ماددی بیت یان ئەدەبی ملکهچه بۆ دەسه لاتی زانست، بۆیه دەبینین گەلانی شارستانی- بەجیاوازی زمان و نیشتمان و ئاینیانەوه- لەیهک دەچن لە شیوازی حکومەت و بەرپۆهبردن و دادگا و یاسای خیزان و ڕیگای پەرودە و زمان و نووسین و بالەخانە و ڕیگاوبانیاندا، بەلکو لە زۆریک لە عادیەتە سادەکانی وەک جلو بەرگ و شیوازی سلأو و خواردنیشدا. لیرەوه دەردەکهویت که دەرهنجامی شاریبیوون بریتیه لە ئاراستەکردنی مرؤفایهتی بەرهو یەک ڕیگا، ئەو جیاوازییهش که لە نیوان گەلە دواکهوتووکاندا- یان ئەو گەلانی که نهگەشتوونەتە رادەیهکی پەسەند لە شاریبیوون- هەیه سەرچاوهکهی ئەوهیه ئەو گەلانی ژیانی کۆمه لایهتی خۆیان لەسەر بناغهیهکی زانستی دانەناوه، هەر ئەمەش هۆکاری ئەوهیه که نمونە بە ئەوروپیهکان بێنینهوه و هانی بە لاساییکردنەوهیان بدەین.^(۱) ئەگەر لە رابردوودا شاریبیوونی ئیسلامیش دەستی پیکردبیت و کۆتاییش هاتبیت بێئەوهی پەردە لەسەر بنچینهی زانستهکان لابات، کهواتە چۆن دەبی ئیمه پیمان وابی ئەو شارستانیە نمونەیی بەرز و تەواوی مرؤفایهتیه؟ هەرۆهک زۆریک لە خەلکی ئەم سەردەمه پێنانوایه که موسلمانانی پیشوو هەموو رەوشتیکی تەواو و راستیان بەدەستتهیناوه، ئەمه بیروباوهریکی ناراسته یان زیادهرۆی تیدایه، لە بارهیی

^۱ قاسم أمين، المرأة الجديدة، القاهرة، مطبعة الشعب، ۱۹۱۱، ل ۱۸۵.

بنچینهی ره‌وشته‌کانه‌وه، ئه‌وه زانراوه که موسلمانان هیچی تازه‌یان نه‌هیناوه بو مرؤفایه‌تی، به‌لکو زور گه‌لی تری وهک جوله‌که و گاور و بوزی و چینیی و میسری پیش موسلمانان بنچینهی ره‌وشته‌کانیان ناسیوه." (۱)

هه‌روه‌ها قاسم ئه‌مین وشه‌ی شاریبیوون (التمدن) به مانایه‌کی تریش به‌کارده‌هینیت و ده‌یبه‌ستیته‌وه به‌ئازادی ئافرده‌ته‌وه، ده‌لیت: "به‌لام له‌و ولاتانه‌ی که گه‌شه‌یان کردووه و گه‌یشتونته‌پله‌یه‌کی بالای شاریبیوون، ئافرده‌تان ورده‌ ورده‌ له‌و دارمانه‌ی پیش‌ووویان هه‌لده‌سنه‌وه." (۲)

ئه‌م به‌کاره‌ینانه‌ی چه‌مکی شارستانی (المدنیة) وهک خوی ماوه‌ته‌وه تا ئه‌مرۆ، به‌هه‌مان مانای که به‌رامبه‌ره به (Civilization) ئه‌وروپی، له‌ سالی (۱۹۳۶) دا ئه‌م چه‌مکه به‌م شیوه‌یه پیناسه کراوه: "حاله‌تیکی رۆشنیری کۆمه‌لایه‌تیه، به‌پیشکه‌وتنیکی ریژه‌یی له‌ هونه‌ر و زانست و ریکوپیکی له‌ ده‌سه‌لاتدا جیا ده‌کریته‌وه، چونکه نووسه‌رانی سه‌رده‌می نوێ کاتی وشه‌ی شارستانی (المدنیة) به‌کارده‌هینن مه‌به‌ستیان لێ شارستانی تازه‌یه، که پیچه‌وانه‌ی ئه‌و بیسه‌روبه‌رییه‌یه که مرؤف له‌ سه‌رده‌مانی کۆندا تیایدا ژیاوه، یان هه‌ندی له‌ گه‌لانی سه‌رده‌تایی دواکه‌وتوو تا ئیسته‌ش تیایدا ماون." (۳)

^۱ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ۱۷۵، ۱۸۰.

^۲ قاسم أمین، تحرير المرأة، القاهرة، ۱۸۹۹، ل ۴- ۱۸.

^۳ د. عبد الرحمن شهبندر، القضايا الاجتماعية الكبرى في العالم العربي، القاهرة، مطبعة المقتطف، ۱۹۳۶.

ههروهها له سالی (۱۹۵۷) دا چه مکه که به رامبهر دیارده ماددیہکانی کۆمه لگا به کارهاتووہ، وشہی ژیار (Culture) ییش به رامبهر دیارده رۆشنیری و مه عنہ و یه کان، به وپیہی شارستانی (المدنیة) ده توارئ نہ وه بۆ نہ وه بگوازیتہ وه و پرۆسه یه کی که له که بووه، به لام ژیار (Culture) به رهه میکی سه ره بخویه و ناتوارئ بگوازیتہ وه له کۆمه لگه یه که وه بۆ کۆمه لگه یه کی تر، نه وهی دواتر ناتوانیت له پیش خوی وه ربگریت.^(۱)

له م ماوهی دوا ییدا تیکه لیبونیکي ئاشکرا له به کارهینانی وشہی شارستانی (المدنیة) روویدا، ئەمەش به هۆی ناروونی و تیکه لیبوونی پیناسه ی رۆشنیری (الثقافة) و ژیار (الحضارة) و شارستانی (المدنیة). هۆکاری ئەمەش به یه کداچوونی مانا ئەوروپی و عه ره بیه که ی ئەم چه مکه نه بوو، له زمانی عه ره بیدا هه ر سئ چه مکه که بونیان هه یه و له یه ک جیان، به لام له زمانه ئەوروپییه کاند ته نها وشہی (Civilization) و (Culture) بوونیان هه یه، هه ر بۆیه ئەم تیکه لیه ش روویداوه، هه ر نووسه ریکیش هه ولئ داوه جوریک پیناسه و لیکچوون له نیوان چه مکه کاندا بدۆزیتہ وه، هه ندیک پینانویه شارستانی (مدنیة) حاله تیکي ناوه نده له نیوان رۆشنیرییه سه ره که یه که و هه موو ئەو رۆشنیریانه ی تر که له مه وه سه رچاوه یان گرتووہ و

^۱ د. فؤاد زکریا، سه رچاوه ی پیشوو، ل ۸- ۱۴.

به بئى ئەو ھىچ جولەيەك ناکەن، مەملانیش لە نیوان
 رۆشنبیریەکاندا لە چوارچێوەی ئەم حالەتە ناوەندەدا
 بەردەوام دەبێت، بەتایبەت ئەگەر شارستانیەتیکی بەھیز
 لە ئارادا بێت.^(۱) ھەندیکیش کورتی ھەلدینی لەسەر
 زانستە سروشتیەکان بەدەر لە زانستە کۆمەلایەتیەکان،
 ھەندیکى تریش ھەک وشەيەکی جوان و سەرنجراکیش -
 ھەک وشەيى جوان و چاک- لێى دەروانىت و ھەسفی
 شتەکانی پێدەھات، بێئەوھى لە مانا و پەھەندەکانی
 تیبگات.

۲- ئاراستەى وەرگێڕانى (Civilization) بۆ وشەى عەرەبى (الحضارة):

ئەم ئاراستەيە لە دەستپێکی چارەکی دووھەمی
 سەدەى بیستدا لە ناو نووسینی عەرەبیدا بەرلأوتر بوو،
 ھەرچەندە لە سەدەى نۆزەدا ھىچ بلأویيەک و بگرە
 بوونیکیشی نەبوو، بەدەر لە وتووێژکردن لەوھى ئایا ئەم
 بۆچوونە دروستە یان نا؟-چونکە ئەمە لە پەرەکانی
 داھاتوودا دەخەینە بەر باس-، بەلام ئەم وەرگێرانی
 وادەردەکەوێت راست بێت بە گوێرەى یەکیک لە ماناکانی
 ژیار (الحضارة)، بەلام گەشەکردنی مانای عەرەبى
 وشەکە و تیکەلبوونی بە پەھەندە ئەوروپییەکانی وشەکە
 وایکرد کە چەمکی (الحضارة) لە چوارچێوە و مانای
 خۆی دەربچێت.

^۱ برهان غليون، اغتيال العقل، محنة الثقافة العربية بين السلفية والتبعية،
 بيروت: دار التنوير للطباعة والنشر، ۱۹۸۵، ۱۲۴ل، ۱۲۵.

به پروانين له هه موو ئه و پيناسانه ي كه بو ژيار (الحضارة) پيشكه شڪراون؛ تيبينى ئه وه ده كه ين كه هه مان ئه و پيناسانه يه كه بو شارستانى (المدنية) كراوه، جياوازيه كه ته نها له وشه دايه و ناوه روك هه ر يه ك شته، هه مان ناواخنى وشه ي (Civilization) ئه و روپيه، له به ر ئه وه ي چه مكى (الحضارة)، يان په يوه سته به ئامرازه كانى ته كنه لوجياى نويوه،^(۱) چونكه ژيار (الحضارة): "مادده يه كى به رجه سته يه له ئاميريكدا كه داده ينرئيت، يان له باله خانه يه كدا كه بلند ده كرئيت، يان له سيسته ميكي حوكمرانيدا كه جي به جئ ده كرئيت، يان ئاينيك كه په پره و ده كرئيت و سروس و زانيارى و داموده زگاي تاي به ت به خوئ هه يه، كه واته ژيار (الحضارة) مادديه".^(۲) يان ئه م چه مكه په يوه سته به زانست و زانيارى و هونه رى نوي و سيسته مي ئه و روپاوه، به واتاي ئه وه ي ژيار پوخته ي پيشكه وتنى ئه و روپي ئيستايه.

ئه م بوچوونه ش له نووسينه كانى (د. محهمه د حسين هه يكل) دا زه ق بوته وه و مانايه كى گشتگيرى داوه به ژيار (الحضارة)، ئه و پينوايه ژيارى جيهانى يه ك ژياره، ئه وه يه كه له ئه و روپاي سه ده ي بيستا بوونى هه يه، به و پييه ي ئه و ژياره ي ئه و روپا پوخته ي پيشكه وتنى مروقايه تيه و دهره نجاميكي سروسى ئه و پيشكه وتنه يه، ده لئيت: "دادپه روه رى نيه گه ر ژيار له كات و شوينيكى

^۱عباس شوقي، طرق المواصلات في مصر، روظنامه ي (السياسة الاسبوعية)، ژ ۷۰، ۹ يوليو ۱۹۲۷.

^۲سلامة موسى، سه رچاوه ي پيشوو، ل ۱۷۱.

دياريكراودا قەتيس بکەين، چونکە ژيار لەدايکبوی
 سەردەم و سەدەيهکی تايبەت نيه، بەلکو سەردەم و
 سەدە دوا بەدواو جياوازهکان بە ھەموويان ژياريان
 پیکھيناو، ھيچ گەليکيش زاتی ئەوھي نيه ژيارى
 مرؤقايتى ھەمووی بەتەنھا بداتە پال خوی، بەلکو
 ھەموو گەلان بەشدارن لە بلندکردنى کۆشکی ژياردا،
 ھەرکەس بە پشکی خوی، ئەمەش وادەکات بوەستين لە
 دابەشکردنى ژيار بە پيوەرى رۆژھەلات و رۆژئاوا، ھەر
 بۆيە ئيمە دەپرسين، رۆژھەلات و رۆژئاوا چيە؟! تەنيا
 دوو ناوی نەگونجاون بۆ دوو شت، ھيمان بۆ دوو شت،
 کە تەنيا لە خەيالدا بوونيان ھەيە، نەک لە کەتوردا، دەبی
 بپوا بەوہ بينين کە ئيمە قوربانين و سالانتيکە
 ھەليانخەلەتاندين، کاتی ئەوہيە خۆمان رزگار بکەين و
 رۆژھەلات و رۆژئاوا پیکەوہ دەست لەناو دەست بکەن
 بۆ بەجيگەياندى پەيامی پيرۆزی ژيارى مرؤقايتى، ئەو
 ژيارەى رۆژھەلات و رۆژئاوا نانسيت، ئەو شارە
 ئەوروپيەى ئيستا ھەيە تەنيا مولکی ئەوروپا نيه، بەلکو
 ھى ھەموو جيهانە، گەلان ھەموويان بەشيۆەيەکی
 راستەوخۆيان ناراستەوخۆ بەشدارن تيايدا، ژيار
 کەلەپوريکی جيهانيە و ناكرى دابەشبرييت بۆ دوو
 بەشى جيا، ژيارى رۆژھەلات و رۆژئاوا بوونی نيه،
 بەلکو يەك ژيارى جيهانى ھەيە و پيوستە برۆای
 پيپھينين و دلسۆزبين بۆي".^(۱)

^۱ د. محمد حسين هيكل، الحضارة بين الشرق والغرب، رۆژنامەى

ھەر لەم تیگەشتنەشەو ە بۆ ژیار، زۆرینەى نووسینەکانى میصر و جیھانى ەرهى سەرچاوى گرتوو؛ ئەو نووسینانە پاشخانیان ئىسلامى بىت يان نائىسلامى؛ ھەردووکیان لە ژيارىكى جیھانى دەدوین، جا بە بانگەشەکردن بىت بۆ گواستەو ە و خۆگونجاندن لەگەل بەھاکانى ئەو ژيارەدا، وەک طە حسین دەلێت، يان بە باشتردانانى موسلمانان بىت لە جیھانى رۆژئاوا، وەک زۆرىک لە موسلمانانى سەردەم وا دەکەن.

لەلایەكى تریشەو، ئەو فەرھەنگانەى كە لە نیوہى دووہى سەدەى بیستەو دەركەوتن (Civilization) يان بە ژيار (الحضارة) وەرگىراو، لەگەل گواستەوہى سەرجم ئەو پیناسە و رەھەندانەى كە بە چەمكى (Civilization) وە پەيوەستە، ھەمويان كۆدەنگیشن لەسەر ئەوہى كە ژيار (الحضارة) بریتىە لە كۆى ئەو دیاردە كۆمەلایەتیانەى كە سروشتىكى ماددى و زانستى و ھونەرى و تەكنىکیان ھەيە و لە كۆمەلگادا بوونیان ھەيە، ھەر وەك ژيار وینای قوناعى بالا دەكات لە پيشكەوتنى مروفايەتیدا،^(۱) لەگەل لەبەرچاوغرتنى ئەوہى كە ھەندى لەو فەرھەنگانە بنچینەى وشە ەرهى بەكە دەگىریتەو ە بۆ (حَضْرَ)، كە بەمانای نیشتەجیبوونە لە ئاوەدانیدا نەك لە دەشتدا، پاشان فەرھەنگەكان دینە سەر

(السياسة الأسبوعية)، پاشكۆكانى سالى ۱۹۳۲.

^۱ بۆ وینە بروانە: مدى وھبە، كامل المهندس، سەرچاوى پيشوو. مراد وھبە، يوسف كرم، سەرچاوى پيشوو. جمیل صلیبا، المعجم الفلسفي، ل ۴۷۵ - ۴۷۷.

مانای نوئی وشهکه، که بریتیه له دیاردهی پیشکه ورتی ماددی و تهکنیکی و هونهری و زانستی و... هتد، بۆیه ئهوهش دهکهن وهک ئهوهی باسکردنی مانا عهره بیه کۆنه که یه کیك بیت له پیوستیهکانی زانستی بوونیان، یان له پیناو بلاو بوونهوهی چه مکه که، یان بۆ ره واییدان به مانا تازهکانی وشهکه، یان وهک پاکانه کردن بۆ خویان که ئه مانا په یوهستن به مانای رهسه نی وشهکه وه.^(۱)

به پروانینیش بۆ گهسه نندی چه مکه که له عهره بیدا، له بواری زانسته کۆمه لایه تیه کاند، ئه وه پروون ده بیته وه که له و مانایانه دهرنه چووه که چه مکه که له کاتی گهسه نندیدا له ئه وروپادا بۆی دروست بووه، به لکو به ته واره تی ئه و مانایانه له عهره بیه که شدا رهنگی داوه ته وه، ههر بۆیه زۆر باس له ژیار یان شارستانی تیکی جیهانی ده کریت، که له سه ره چه مکی یه کبوونی مرو قایه تی دامه زراییت، مه به ستیش لیی زالبوونی به ها ئه وروپیه کانه، لی ره وه دهرکه ورتی چه مکه له ی وهک جیهانی بوونی زانست، جیهانی بوونی په ی ره و و ری یاز، جیهانی بوونی چه مکه کان، کاریکی ئاساییه، چونکه زانسته کان یه کیکه و له کۆمه لگه یه ک بۆ یه کیکی تر ناگۆریت، ههروه ها په ی ره و و چه مکه کانیش. ئه مه ش له بهر ئه وهی ژیار و شارستانی جیهانیه، فره ژیاری و تایبه تمه ندیتی بوونی نیه، به لکو ته نیا یه ک زانست بوونی هه یه، ئه گه رنا زانست هه ر نیه، یه ک

^۱ بۆ وینه پروانه: مجمع اللغة العربیه، المعجم الفلسفی، ل ۴۰.

پهیرهو بوونی ههیه، ئەگەرنا پهیرهو هەر نیه، هەر شتیک لهگەڵ دیدگای زانیاری ئەوروپیدا یەکبگریتهوه ئەوه پهیرهوه و زانسته، هەر شتیکیش پێچهوانه بێت، ئەوه ئەفسانه، یان ئاین، یان فۆلکلۆره، هەر وهک چۆن یەک ژیار ههیه، له بهرامبه ریشدا چه ن دین بیسه روه بهی و وه حشیگه رای هیه.

ههروهها ئەو چه مکهانهش بلاموونهوه که له شارستانی (مدنیة) وه سه رچاوه یان گرتبوو، چه مکی شارستانی (مدنیة) یان وا وینا ده کرد که پێچهوانه ی چه مکی ئاینیه، بو نموونه: یاسای شارستانی و کومه لگای مه دهنی، له به رامبه ر کومه لگای ئاینی و سه ربازی و سیاسی. رۆشنییری مه دهنی، جیاواز له رۆشنییری ئاینی و ته قلیدی، دامه زراوه ی مه دهنی و فیرکردنی مه دهنی، له به رامبه ر فیرکردنی ئاینیدا.

پیش کۆتایی هینان به م خاله پێویسته تییینه ک تۆمار بکریته؛ ئەویش ئەوهیه که تیکه لیه کی به رچاوه هیه له هزری عه ره بیدا له مامه له کردن له گەل هه ردوو چه مکی (Civilization) و (Culture)، به و پێیه ی سی وشه ی عه ره بی له به رامبه ر ئەم دوو چه مکه دا دانراون، ئەوانیش: (الثقافة، الحضارة، المدنیة) یه، ئەوانه ی (Culture) یان بو رۆشنییری (الثقافة) وه رگی راره (Civilization) کردوو به ژیار (الحضارة)، ئەوانه شی (Culture) یان بو ژیار (الحضارة) وه رگی راره (Civilization) یشیان کردوو به شارستانی (المدنیة)، له هەر باریکیشدا پیتاسه ی چه مکه عه ره بیه که له

بارەكەى تر جىايە، لەبارى يەكەمدا پۇشنىبرى لايەنى
هزرى مۇقايەتتە، ژيارىش لايەنى ماددىە، لەبارى
دووەمىشدا ژيار لايەنە هزرىەكەيە و شارستانى لايەنى
ماددىە.

ئەم تىكەلەش سەرى كىشاوہ بۇ ناپىكەك، بەتايبەت
كە زۆرىك لە نووسەران لەكاتى بەكارهيتانى وشە
عەرەبىەكەدا بەرامبەرە ئەوروپىەكەيان باس نەكردووہ،
ھەرچەندە لەخەيالدان و نووسىنىشدا مانا
ئەوروپىەكەيان مەبەستە، باشتىن بەلگەش بۇ ئەمە
فەرھەنگەكەى (د. معن زيادة)يە، ئەو سەرەراى ئەوہى
كە باس لە ژيار (الحضارة) دەكات و لە بەرامبەرىدا
چەمكى (Civilization)ى بەكارهيتاوہ، بەلام زۆرىنەى
بابەتەكەى لە ماناى وشەى (Culture) دەرھيتاوہ لە
كاتى بەكارهيتانى فەرھەنگە ئەوروپىەكاندا.

شەشەم: ماناى عەرەبى چەمكى (المدنية).

تويژەران لە ديارىكردنى بنچىنەى زمانەوانى وشەى
(المدنية)دا رايان جىايە، ھەندىكىان دەيگىرنەوہ بۇ وشەى
(مدن) كە بە مانا نىشتەجىبوونە لە شوئىنىكدا، ھەندىكى
ترىش دەيگىرنەوہ بۇ (دان) كە بنچىنەى وشەى (الدين)ە،
كە ماناى ملكەچى و گوپرايەلى دەدات.^(۱) جا چاوكى
وشەكە ھەرچى بىت، وشەكە ھەر لە سەرەتاي ھاتنى

^۱ لسان العرب، مادة: دان.

ئىسلامەوہ بە دامەزاندنى دەولەتەوہ گرىدرا، ھەرۆھک پەيوەستىش بوو بە چەمكى ئاين و ھەموو ئەو ماناينەشى كە ئەم چەمكە لە ھەناويدا ھەلى گرتبوو، وەك: گوڤرايەلى و ملكەچى و سياسەت و دەسلالات و پاداشت و قەرزدان و قەرز وەرگرتن و عادەت و كار و ژماردن و بە بەندەکردن و لىپرسىنەوہ و زەليلکردن و بيروباوەر و خوڤاريزى و ...ھتد.^(۱)

پىغەمبەرىش (درودى خواى لەسەر) ناوى شارى (يثرى) گوڤى بو مەدينە و ھەرگىز وشەى (يثرى) بەكارنەدەھينا، (سموودى) لە پەراوى (وفا الوفا بأخبار دار المصطفى) دا دەگىرئەوہ كە ئىبن زبالە و ئىبن شىبە دەلئىن: پىغەمبەر (درودى خواى لەسەر) رىگريکردووہ لە ناوبردى مەدينە بە يثرى. بوخارىش لە پەراوى (تارىخ) ھەكەيدا فەرموودەى: "ھەر كەسىك يەك جار وتى يثرى، با دە جار بلىت مەدينە" دەگىرئەوہ، ئەحمەدى كورى ھەنبەل و ئەبو يەعلاش فەرموودەيەك دەگىرنەوہ، كە تايادا ھاتووہ: "ھەر كەسىك بە مەدينەى وت يثرى، با سى جار داواى لىبوردن لە خوا بكات."^(۲)

ئەم رىگريە توندەى پىغەمبەر (درودى خواى لەسەر) لە بەكارھىنانى وشەى (يثرى) و دانانى مەدينە لە

^۱ تقى الدين أبى بكر بن زيد الجراعى، تحفة الراكع والساجد فى أحكام المساجد، تحقيق: الشيخ طه الولى (١٤٠١ھ/١٩٨١م) ل ١٥١. لە الشيخ طه الولى وەرگىراوہ، سەرچاوەى پيشوو، ل ١١١.

^۲ لسان العرب، مادة دان. الشيخ طه الولى، سەرچاوەى پيشوو، ل ١١٢، ١١٣.

شونیندا، ھۆکارەكەى ئەوھەىە كە وشەى دووھم كۆمەلەك مانا و رەھەندى لەخۆگرتوو، كە زۆر جىايە لە ناوھ كۆنەكە، شارى مەدىنە ھەر لە سەرھەتای گەشەكردنى ئىسلاموھ نموونەى سىستىمى ژيان و رىكخستنى كۆمەلەىەتى بوو لە دورگەى عەرەبىدا، گواستەوھەىەكى رىشەىى لە بىروباوەر و بوچوون و شىوازى ژيان و بىركردنەوھ دروستكرد.

مەدىنە بە دەستوورەكەى بووئە نموونەى رىكخستنىكى كۆمەلەىەتى، كە مېژووئى عەرەب پىشتەر پىئى ئاشنا نەبوو، مەدىنە بە پىكھاتنە نوئىئەكەىەوھ بەستراىەوھ بە ئابىنى ئىسلاموھ، بە سىستىمىكى ئابوورى نوئىوھ (بەكارھىنانى پارە و رىگرىكردن لە گۆرپىنەوھى شت بە يەكتر)، بە پەيوھەندى كۆمەلەىەتى نوئىوھ (براىەتى، رىكخستنى كار، تايبەتمەندىتى)، پەيوھەستى سىياسى لەنىوان تىرە و ئابىنە جىاوازەكاندا، بە ھەلسوكەوتىكى مرؤقاىەتىەوھ كە لە مېژووئى عەرەبدا ناسراو نەبوو (رىكخستنى رۆژانەى مرؤف و پەيوھەندىبەكانى لە كۆمەلگادا)، بە شىوازىكى بىناسازىەوھ، كە چەقەكەى مزگەوت و بازار بوو.

گەشەكردنى مەدىنە لە ئىسلامدا پەيوھەست بوو بە گۆرپىنى ئەو كۆمەلە گوندەى لە پىشتا پىئى دەوترا يثرب بۇ شارىكى خاوھن ياسا (الدىن)، خاوھن دەسەلات (دان)، جىابوو لە سەرچەم ئاوەدانىەكانى ترى وەك گوند و

دهشت^(۱). ھەرودەك مەدینە بە دریژایی میژووی ئیسلامی پەیوەست بوو بە ھەموو پەھەندەکانی نمونەئە ئیسلامی بو ژانی مروّف؛ نوژیی ھەینی تەنیا لە مەدینەدا دەکرا، لە مەدینەدا تەنیا یەك مزگەوتی کۆکەرەو ھەبوو. کۆمەلێک بوچوون دروست بوون سەبارەت بە پەیوەندی مەدینە و کرۆکی بیروباوەری ئیسلامی (نوژیی ھەینی و نوژیی بەکۆمەل)، ھەندیک مەدینە و نوژیی ھەینی و نوژیی بەکۆمەلێان پیکەرە بەستبووەو، ھەندیکیش دانیان بەم پەیوەندییەدا نەنا، ھەرودەدا دەسلەلاتی سیاسیش بەسرایەو بە مەدینەو، جھاد و بازارگانی و کشتوکال و پیشەکانی تریش^(۲).

بەدور لە پوچوون لە تاییبەتمەندیەکانی شارێ ئیسلامی و پیکەرەتەئە ناوھەو و شیوازی بیناکاری و پیکەرەتەئە کۆمەلایەتی و رادەئە جیاوازی بوونی لە شارێ ژیارە جیاوازیەکانی تر^(۳)، ئیمە لەم توژییەو ھەیدا جەخت

^۱ محیی الدین محمد محمود، السیاسة الشرعية فی ضوء جوهر مفهوم السیاسة فی العصر الحدیث، نامەئە ماستەری بلاو نەکراو، کۆلیژی ئابووری و زانستە پامیارییەکان، زانکۆی قاھەرە ۱۹۸۹، ل ۲۱۰.

^۲ د. رضوان السید، مصائر المدینة العربیة، گوفاری (الفکر العربی)، ژ ۲۹، نۆقمبەری ۱۹۸۳، ل ۴-۷.

^۳ دەربارەئە شار لە ئیسلامدا بڕوانە: عالم الفکر، ژ: ۱، بەرگی ۱۱، ئیپرێل- یۆنیۆ ۱۹۸۰، الفکر العربی، ژ ۲۹، ۳۰.

Hourani, and S.M.Stern (eds) The Islamic City: (Acollequilem, Pennsylvaiia Press, ۱۹۷۰). د. رضوان السید،

المدینة والدولة فی الإسلام، دراسة فی رؤیتی الماوردی وابن خلدون، بیروت: گوفاری (الأبحاث)، زانکۆی ئەمریکی، سالی ۳۴، (۱۹۸۶)، ل ۶۷،

دهکهینه وه له سهه ماناکانی ئەم چه مکه و په یوه ندیان به وشه ی شار هوه، ئایا موسلمانان پیوستیان به دروستکردنی ناوی شار (مدینه) ههیه؟ به واتای ئایا پیوستیان به هه لئنجانی به ها و ره وشت و دامه زراوه و پیشه ههیه له چه مکی شار (المدینه) وه، پیوستیان به داتاشینی چه مکی ههیه که هه موو ئەم ره هه ندانه کو بکاته وه و ببیته وینایه که که گوزارشت له نمونه ی ژیانیکی بالای مروقیه تی بکات؟

لیره دا تبیینی ئە وه دهکه یین که شار له رۆژئاوا دا به سهه رچاوه ی به هاکانی وهک: پالفته کردن و ریکخستن و بازار و به ره مهینان و په یوه ندی کۆمه لایه تی و سیاسه ت داده نرا، به واتای ئە وه ی ئەم به هایانه له سهه دکانی پیشتر دا بوونی نه بووه و په یداش نه بووه تا گه شه کردنی ئەم دواییه ی شار، که له سهه رته ی شوهرشی پیشه سازیدا روویدا، به دوای ئەم گه شه کردنه شدا ئەو جووره له ژیان هاته ئاراوه که نو سهه رانی ئە وروپی به نمونه ی بالای ژیانی مروقیان هه ژمار ده کرد، که پیوسته گشتاندنی بو بکریت و هه موان له سهه ری برۆن.

به لام شار له ئە زموونی ئیسلامیدا ده ره نجامی بوونی ئە و به ها و شیواز و هه لسوکه وتانه یه، نه ک هو کار بیته بویان، ئە و به هایانه ی که له شاردا بلاو بوو له سهه رده مهکانی ئیسلامدا زاده ی ژیانی خه لکی شار نه بوو، به لکو هه لقولاوی بیروباوه ری ئیسلام بوو، لیره وه شار یه کی که بوو له شیوازهکانی ژیانی موسلمانان که ئاکاره مه زنه کان تییدا رهنگی دا بووه وه، هه ر بویه پیوستیه ک

بوونی نەبوو بۆ داتاشینی وشەیهک لە چەمکی (شار) تا گوزارشت بکات لەو بەھایانە، یان لەو نمونە بالاییە مروّقیایەتی کە شار نوینەرایەتی دەکات، لەبەر ئەوەی بەھائیسلامیەکان گوزارشت لە نمونەییەکی بالاتر دەکەن لەوەی لە شاردا بوونی ھەیە، بەھاگەلیک لە نمونەیی ریکخستن و مامەلەیی جوان و برایەتی و خۆشەویستی کار و ھاوکاری و خۆبەخشی و راستگویی و خۆشەویستی زانست و خۆشەویستی جوانی و ھەڵدان بۆ فیروون و بەرھەمی زانستی و ھونەر و پیشەسازی و ریکخستنی کۆمەلگا و دیاریکردنی پەییوەندیەکان لەنیوان پنتەکانی کۆمەلگا و.... ھتد، ھەموو ئەمانە کرۆکی بیروباوەری ئیسلامین، جا شوینکەوتوانی لە شاردا جێبەجێ بکەن یان نا.

لە لایەکی ترەووە شاری ئیسلامی لەو شوینەووە دەستی پیکرد کە شاری رۆژئاوایی ئیستە پێی گەشتوووە، چونکە بالاترین قوناغی شاری رۆژئاوایی -بەگوێرەیی لامبارد- قوناغی (میتروپۆلیتان)ە، واتە شاری دایک، کە کۆمەلێک شاری تر پاشکۆی ئەون و لەووەوە سەرچاوە دەگرن، بەلام ئەزموونی ئیسلامی نەک تەنیا شار (Metropole)، بەلکو چەمکی شاری دایک (Metropolis)یشی بەخۆوە بینیوە، شاری ئیسلامی ھەر لە سەرەتای دروستبوونیەووە ناوچەییەکی فراوان و چەندین شاری تری بەخۆییەووە بەستۆتەووە، کۆمەلێک سیفاتی ناوازی لە رووی پلان و ھونەری تەلارسازی و ریکخستنی کۆمەلایەتی و سیاسی لەخۆیدا

كۆكردۆتەو، شارى مەدىنە و كوفە و دىمەشق و بەغداد و قاهىرە و قورقۇتوبە و ئاستانە، ئەمانە شارگەلىكى بالا بوون كە سەدان شارى تر پىيانەو بەستراپوونەو و لەوانەو سەرچاوەيان گرتبوو، لەكاتىكدا ئەوروپاى نوئى لە كۆتا قۇناغەكانى گەشەكردنى شاردا و لە سەرۆبەندى قۇناغى داگىركارى و شورشى تەكنەلۇجىاي نويدا بە چەمكى شارى داىك ئاشنابوو.

لەلايهكى ترىشەو، ئەگەر پىشكەوتنى شارى نوئى ئەوروپاى-لاى ئەوان- بەلگەى بالا بوونى مرؤف بىت لە رپرەوى مرؤفايەتيدا، ئەو لاي ئىبن خەلدون قۇناغى كۆتايى تەمەنى دەولەتە و نىشانەى داتەپىنى ئاوەدانى مرؤفايەتتە، چونكە ئىبن خەلدون كاتى لە (الحضارة) دەدوئىت، مەبەستى دەرگەوتنى شارەكانە، كە ئەوئىش قۇناغىكە لە قۇناغەكانى تەمەنى دەولەت كە باسى لئو كرددو، بۆيە مەبەستى ئىبن خەلدون لە چەمكى (الحضارة) مانا نوئىيەكەى نىيە كە لە وشەى (Civilization) دەو وەرگىراو، مەبەستىشى مانا زمانەوانى و قورئانىيە گىشتىيەكەى نىيە، بەلكو مەبەستى ئەو مانايەيە كە لە وشەى (حضر) وەرگىراو، كە بە واتاى شىوازى ژيانى خەلكى شارە، ئەم قۇناغەشى بە قۇناغى زىادەرەوى داناو كە بەلگەى نزيكبوونەو داپمانى ئاوەدانىيەكانە، لەبەر ئەوئى پىچەوانەى كارى جىنشىنى مرؤفە لە زەويداو پىچەوانەى ئەو پەيامەشە كە مرؤف ھەلگىرەتى، ھەرەك پىچەوانەى بەھاي رامكردنى خوايە بۆ دروستكراوكان بەگىشتى، لەبەر ئەوئى

کۆمەلەیک پرسیا هەیه رۆل و پەيامی مروّف له گەردووندا دیاری دەکات، پەيوەندی مروّف بە دروستکراوەکانی ترهوه ریکدەخات، چۆنیتی بەرھەمھێنان و بەکارھێنانی بۆ دیاری دەکات. بابەتەکە بابەتی خۆشگوزەرانى یان زۆر بەکارھێنان نیه، یان بابەتی هەموو کەس بەگوێرەى توانای خۆى بۆ هەموو کەس بە پێى پێویستی خۆى نیه، وەک رۆستۆ و مارکس وادەلین، بەلکو رشتەیهکی تەواوه له بەها و پرسیا که سنوور و ریکار بۆ مروّف له وەرگرتن و بەخشیندا له گەردووندا دیاریدەکات و پێرەویکی رۆونی بۆ دەکشیت.

بەم شیۆهیه ئیبن خەلدون لای وایه قۆناغی ژیار (الحضارة) - بەمانای نیشتهجیبوون له شاردا - قۆناغی کۆتایی ئاوەدانیه و دەلّیت: "پاشان ئەگەر گوزەرانى ئەو کەسانەى که هەر یهکیکیان به رێگەیهک هەولێ ژیان دەدەن خۆش بوو، زیاد له پێویست دەوله‌مەندی و خۆشگوزەرانیان بۆ پەیدا بوو، ئەمە دەبیتە هۆی تەمەلێ و حەوانەوهی زیاد و یارمەتیدانی یهکتر له دەستخستنی شتی ناپیویست و باشکردن و زیادەرەویکردن له خواردن و جلووبەرگ و دروستکردنی شار بۆ نیشتهجیبوون و فراوانکردنی خانوو.

پاشان زیادەرەوی و حەوانەوه زیاتر دەبیت، بەرەنجامه‌کان دەرەکه‌ون، له زیادەرەوی زۆر له باشکردنی لێنان و خواردن و هەلبژاردنی جۆره‌کانی پۆشاکى جوان و - له حەریر و دیباج و چەندین جۆرى تر-، بلندکردنی باله‌خانه و خانوو، جوان رابخستن و

فهرشپریژکردنی و پهیداوونى چهندين پيشه، له پاشدا خانوو كوڅكى گوره دروست دهكهن و زور بهرزى دهكه نه وه و ئاوى بؤ راده كيشن و زياده پړهوى دهكهن له راخستن و فهرشپریژكردندا و داهيتان دهكهن له باشكردنى هه موو هوكاره كانى ژياندا، وهك پوڅاك و راخهر و قاپ و قاچاخ، ئه مانه پييان دهوترى شارنشين (الضر)، به ماناى: دانىشتوانى شارهكان^(۱).

كهواته (الضرارة) لاي ئىبن خلدون ماناى دانىشتوانى شار دهوات، ئه ویش ئه وپه پرى ئاوه دانى و به ره و خراب چوونه و دوركه و تنه وهيه له خيږ.^(۲)

پوخته ي قسه ئه وهيه ميژووى ئىسلامى به هه مان رپړهوى ميژووى ئه وروپادا نه پويشتووه، بهلكو ههر يه كيكيان شيوازيكى جياى له وى تر هه بووه، ئه گهر شار ويناى كوتا قوناغى ميژووى ئه وروپا بيت و په يوه ست بيت به سه رده مى روښنگه رى و پيشه سازيى و چاكسازيى ئاينى و سياسيه وه؛ ئه م گه شه سه ندنه ش پيشره وى ئه وروپا بوو بيت و دهر يه يتا بيت له چاخه تاريخه كان، كهواته ئه م شيوازه شايسته ي ئه وهيه كه بكريته رپړه و و شيوازي كومه لايه تى و چاوى ليكريت و دووباره بكريته وه، به و پييه ي نمونه يه كي ژيان و مروڅايه تى بالايه، ئه گهر ئه مه بؤ ميژووى ئه وروپا راستبيت؛ ئه و ميژووى ئىسلامى له به هاگه ليكى تره وه

^۱ ابن خلدون، المقدمة، تحقيق: د. علي عبدالواحد وافي، القاهرة: دار نهضة مصر، ۱۹۸۱، ل ۵۷۸ - ۵۷۹.

^۲ سه رچاوه ي پيشوو، ل ۵۸۵.

ههنگاوی هه‌لئاوه که بووه‌ته پیش‌ره و بووی و شایسته‌ی
ئه‌وه‌یه که موسلمانان پیوه‌ی پابه‌ند بن، ئه‌و به‌هایانه‌ش
هه‌لقولاوی بیروب‌اوهریکی دابه‌زینراو و په‌یامیکی به
سروش نی‌رراوه له لایه‌ن خوایه‌کی به‌رز و بلنده‌وه،
هه‌ربویه سه‌رجه‌م چالاکیه‌کانی ژیانیش هه‌ر له‌و
باوه‌ره‌وه هه‌لقولاوه، نه‌ک ژیان خوی دروستکه‌ر و
به‌رهمه‌ینه‌ری بی‌ت. ئه‌گه‌ر ئه‌ورویی بی‌ردوزه و
ریساکانی له‌که‌تواریه‌وه به‌رهم به‌ینیت و بیر و به‌ها و
ئاکار و شیواز و په‌ندی ژیانی لی‌ده‌ره‌یه‌نی؛ ئه‌وه
کومه‌لگه‌ی موسلمان به‌پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌وه، هه‌ولده‌دات
که‌توار له‌گه‌ل باوه‌ر و به‌رنامه‌ خوایه‌که‌دا ریکبخت.
لی‌روه هه‌رچه‌نده شاری ئیسلامی به‌باشترین وینه
سه‌ریه‌لدا هه‌ر له‌سه‌ره‌تای هاتنی پیغه‌مبه‌ره‌وه؛ به‌لام
چه‌مکی (شارستانی) بوونی نه‌بوو، کاتیکیش ئیبن
خه‌لدون هات و وشه‌ی (الحضارة) -شارستانی به‌مانا
زمانه‌وانیه‌که‌ی- به‌کاره‌ینا؛ ئاماژه بوو بو قوناغیکی
نه‌خواراو و دوور له‌سروشستی کاری مروّف لای ئه‌و،
قوناغیک وینای دارمانی ئاوه‌دانی مروّفایه‌تیه، نه‌ک
قوناغیکی بالا، که شایسته‌ی چاولیکردن و به‌دواداچوون
بی‌ت، هه‌روه‌ک چۆن له‌ئه‌ورویا بانگه‌شه‌ی بو ده‌کرا.

حهوتهم: دهرباره‌ی پیناسه‌ی چه‌مکی ژیار (الحضارة):

میتودی راست بۆ دیاریکردنی مانای هر چه‌مکیک گه‌رانه‌وه‌یه بۆ ریش‌ه‌ی ئه‌و چه‌مکه له زمانه بنه‌رته‌یه‌که‌ییدا و کنه‌کردنه به دوا‌ی مانا‌کانییدا له سه‌رچاوه ره‌سه‌نه‌کاندا و هه‌ول‌دانه بۆ پوختکردنی ئه‌و مانایانه و پاشان تی‌که‌ل‌کردنه‌وه‌ی له‌گه‌ل که‌تواری نویدا له‌به‌ر سی‌به‌ری کات و شوین و جیا‌وازی ئه‌زموون و رو‌وداوه‌کاندا به‌بێ تی‌کدانی ناوه‌رۆک و واتای چه‌مکه‌که، به‌لکو پال‌فته‌کردنی ناوه‌رۆکه‌که و دار‌نینی له‌هه‌موو زیاده‌یه‌ک، به‌ئامانجی گه‌شتن به‌و مانا راسته‌قینه‌یه‌ی که خالییه له‌هه‌موو به‌کاره‌ینانیکی دهره‌کی.

به‌روانین بۆ چه‌مکی ژیار، تییینی ئه‌وه ده‌کریت که به‌کاره‌ینانی ئیبن خه‌لدون بۆ چه‌مکه‌که ره‌نگه له‌گه‌ل بنچینه‌ی چه‌مکی (Civilization) ئه‌ورو‌پیدا یه‌ک‌گریته‌وه، لی‌ره‌وه تو‌یژه‌رانی عه‌ره‌ب له‌سه‌ر ئه‌و مانایانه وه‌ستا‌ون که ئیبن خه‌لدون به‌چه‌مکه‌که‌ی به‌خشیوه، هه‌رچه‌نده ئیبن خه‌لدون به‌شی‌وه‌یه‌ک له‌چه‌مکی ژیار (الحضارة) نه‌دو‌واوه که چه‌مکیکی گشت‌گیر بی‌ت و جو‌له‌ی مرؤف سنو‌ردار بکات و کۆمه‌لیک به‌های تایبه‌تی پی‌به‌خشی، به‌لکو چه‌مکه‌که‌ی وا به‌کاره‌یناوه که له‌گه‌ل بی‌ر و بۆ‌چوونی خو‌ی و - وه‌ک له (المقدمة) دا هه‌یه - قو‌ناغه‌کانی گه‌شه‌کردنی ده‌وله‌تیشدا به‌ته‌واوه‌تی بگو‌نجی، لی‌رده‌ا تییینی ئه‌وه‌ش ده‌کرئ ئیبن خه‌لدون مه‌به‌ستی له‌ده‌وله‌ت مانا نو‌ییه‌که‌ی نیه که بریتیه له

(گهل و زهوی و حکومهت)، به لکو مه بهستی ئه و شتهیه که دهتوانریت ناو بنریت پهیمانی سیاسی، یان سیستمی سیاسی، یان پرۆسهی به میراتکردنی دهسهلات و گواستنهوهی، یان بهدوای یه کدا هاتنی بنه ماله کانی دهسهلات، هه ربۆیه به کارهینانی ئه و بۆ ئه م چه مکه ته نیا یه که مانا دهگریتهوه، ئه ویش مانای نیشته جیبوونه له شاردا.

هۆکاری تیکه لیه که ش له به کارهینانی ئیبن خهلدونه وه سه رچاوهی نه گرتووه؛ به لکو له وه وه یه که تو یژه رانی عه ره ب مانا و مه به سه ته کانی چه مکه که یان له (Civilization) ئه و روپییه وه وه رگرتووه و بو وه ته با به تیکی چه سپاو له هزریاندا، به ش ئیه وه یه که گه رانه وه شیان بۆ ئیبن خهلدون یان بۆ فره هه نگه کانی عه ره بی کۆن و - جه ختکردنه وه له سه ر ئه وه ی مانای (الحضارة) بریتیه له نیشته جیبوون له شاردا - ته نیا بۆ دۆزینه وه ی وشه یه که له عه ره بیدا تا مانا چه سپا وه کانی بییری خۆیانی پیبه خشن، به واتای ئه وه ی گه رانه وه که یان ته نیا بۆ روو که ش و خۆده رخستنه، نه ک کنه کردنبیت به شوین مانای راسته قینه ی چه مکه که دا به هینانه گوی فره هه نگه کانی عه ره بی و ده رهینانی هه موو ماناکان لییان.

به وردبوونه وه له په راوی (لسان العرب) به نمونه، ده رده که ویت که به کارهینانی (الحضارة) به مانای شارنشین له مانای شه شه مدا هاتووه، واته له پیشه وه پینچ مانای تر باسکراوه بۆ چه مکه که، سه رجه میشیان

زۆر دوورن له م مانایه وه، به دریژایی چه ندین لاپه ره که
همووی مانای ئه م وشه یه ن، ته نیا له یه ک شوینداو بو
یه کجار مانای (الحضارة) به شارنشین کراوه، بو یه
لیردها سه رجه م ماناکانی چه مکه که باس ده که یه ن هه ر
وه ک ابن منظور باسی کردوه: (۱)

۱. الحضور (ئاماده بوون): دژ واتای نه هاتن (المغیب
والغیبة).

۲. به واتای له لابوون، دهوتریت: (کنا بحضرة ماء)،
له لای ئاوه که بووین.

۳. نزیکی له شته وه: دهوتریت: (کنا بحضرة الماء)،
نزیکبووین له ئاوه که وه.

۴. هاتن: (حضر محمد)، محهمه د هات.

۵. (الحضر): دژ واتای ده شت، (الحضارة)
نیشته جیبوون له شاردا.

۶. الحاضرة: ئاوه دانی گه وره.

۷. الحاضر (نیشته جی): دژ واتای پیوار.

ئه مه مانا سه ره که یه کانی چه مکه که یه، له گه ل هه ندی
مانای پاشکوی تردا که له په راوه که دا باسکراوه، به
تیروانینیش ئه وه ده رده که ویت که یه که مین و
سه ره کیتیرینیان مانای (ئاماده بوونه)، (الحضارة) ش به
مانای ئاماده بوون و ئاگالیبوونه. (۲)

^۱ لسان العرب، مادة: حضر.

^۲ پروانه: القاموس المحيط، مادة: حضر. أساس البلاغة، مادة حضر.

هەر ئەمەش یەكەمین واتایە كە هەمیشە لە سەرجهەم
 فەرھەنگەكاندا باس دەكرێت، وەك ئەوێ ئەمە مانای
 بنەرەتی و هاوتەریبی وشەكە بێت، لەگەڵ ئەمەشدا
 هەموو ئەوانەیی كە بە دواى مانای وشەى (حضارة)دا
 گەراون تەنیا ئەو مانایەیان زەق كەردۆتەو كە
 نیشته جیبوونە لە شاردا و مانا سەرەكیەكەیان پشتگۆی
 خستوو، ئەگەر باسیشیان كەردبێت خیرا بەرەو وشەى
 (Civilization) لاریان كەردۆتەو، بۆیە دەبینین هەندىك
 (الحضارة) یان بەم شیۆیە پیناسە كەردوو: " (الحضارة)
 لە حضر يحضر وەرگیراوە، كە بەمانای ئامادەبوونە، ئەو
 كەسە ئامادە ئەبێت تا كار بكات لەگەڵ ئەوانى تردا و
 لەگەڵ خەلك راببێت و خەلكیش لەگەلى راببێن، بەمەش
 هەموو ئەو مەرجانە دینیتە جى كە ریزی بۆ دەستەبەر
 دەكات، (مُحَضَّر): هەموو كۆمەلگەیهكە كە ریزی تىدایە و
 لە هەلسوكەوتى ئەندامەكانیدا رەنگدەداتەو. (الحضارة):
 كەلتوورىكى هاوبەشە لە نىوان هەموو مرؤفايه تىدا بە
 كۆن و نوێو، كە لەپوورىكى مرؤفايه تیه و لە گەشەيهكى
 نەبچراودایە، وەك دەریایهكى پىر شەپۆل كە بە
 بەردەوامى چەندىن لقى تىدەرژیت، ئەو لقانەش
 رۆشنىبرى گەلانە".^(۱)

بە لەبەرچاوترى مانای بنەرەتی (حضر) كە بەمانا
 (شەه) —ئامادەبوونە—، گەرانیك دەكەین بە قورئانى

^۱ محمد عزیز الحبابی، الحضارة الإنسانية وحضارة التصنيع، الرباط،
 گوڤارى (الوحدة)، ژ: ۴، یەنایەر ۱۹۸۵، ل. ۷، ۸.

پيروژدا، بومان دهردهكه ویت له ویش هر هه مان واتای ههیه، به نمونه خوی بهرز دهفه رمویت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ (البقرة: ۱۸۰)، یان: ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ (النساء: ۸). یان: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ﴾ (المائدة: ۱۰۶). له هه موو ئه م ئایه تانه دا وشه ی (حضر) به مانای (شهد) ئاماده بوون به کارهاتوو ه.

وشه ی (شهادة) ش له قورئانی پیروژدا چوار مانای ههیه، که ته واو که ری یه کترن، هه موویان پیکه وه یه کده گرن تا کو مانای (حضارة) یان (شهادة) ته واو بکه ن، ئه م مانایانه ش نا کریت پارچه پارچه بکریت، ئه گه رنا مانا و ناوه رۆکی له دهست ده دات، هر یه کییک له م چوار مانایه به شیک له مانای گشتی چه مکی (الحضارة) پیکه ده هیئت، هه ربویه نا کریت بو تریت هه ریه کییک له م مانایانه به ته نها مانای ژیار (الحضارة) ده دات، به لکو پیویسته هه موویان له یه ک رسته به ند و چوار چیوه دا بوونیان هه بیت تا کو چه مکه که مانای ته واوه تی خوی بدات، ئه و مانایانه ش بریتین له ^(۱):

۱- الشهادة: به واتای یه ک خوا په رستی و داننان به به ندایه تیدا بو خوی مه زن و پینان له وهی که ته نیا خوی

^۱ دهر باره ی دووباره پیناسه کردنه وهی چه مکی ژیار، بروانه: نصر محمد عارف، سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۰-۲۲.

به‌رز شایسته‌ی خواجه‌تی و خاوه‌نداریه‌تیه، ئەمه‌یش
کرۆکی بیروباوه‌ری ئیسلامیه، هەر ئەمیش پیوه‌ری
پابه‌ندبوون یان نه‌بوونی مروّقه به‌په‌یامی خوای
گه‌وره‌وه.

۲- الشهادة: به‌مانای راست وتن و گرتنه‌به‌ری ریگه‌ی
دادپه‌روه‌ری، یان ده‌رخستن و پوونکردنه‌وه، یان
هه‌والدان له‌گه‌ل زانین و دلنیایدا، یان چاودیریکردن و
وردبوونه‌وه که‌یه‌کیکه له‌ریگاکانی زانین و زانیاری
ده‌ستکه‌وتن.

۳- الشهادة: به‌مانای قوربانیدان و پیتشکه‌شکردنی رۆح
له‌پیناوی خوادا بو پاراستنی بیروباوه‌ر و رزگارکردنی
مروّقه له‌په‌رستنی دروستکراوه‌کان و ئاراسته‌کردنی بو
په‌رستنی خوای تاک و ته‌نیا.

۴- الشهادة: (گه‌واهیدان) وه‌کو یه‌کیکه له‌ئه‌رکه‌کانی
شوینکه‌وتوانی محمه‌د پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای
له‌سه‌ر) به‌سه‌ر مروّقایه‌تیه‌وه، ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا
لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ (البقرة:
۱۴۳).

ئەم گه‌واهییه له‌دنیا و دوا‌رۆژیشدا ده‌دریت، چونکه
"ئه‌رکی شایه‌تی گه‌لیکه ده‌توانیت پیی هه‌ستی که
دادپه‌روه‌ر و ناوه‌ندگیربی، که‌سایه‌تیه ئیسلامیه‌که‌ی زۆر
باش و جیاوازی، سه‌ربه‌خۆبی و نه‌توینته‌وه له‌ناو
گه‌لانی تردا و تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی له‌ده‌ست نه‌دات، تا‌کو
بتوانی بیته‌نموونه‌یه‌ک چاوی لی‌بکری و پیتشه‌نگ بی‌ت و
گه‌لانی تر شوینپیی هه‌لگرن.

جیلی یه که می - سهرده می پیغه مبهه - ئەم گه له ئەو
 راستیه یان زانیبوو که شایهت بوون به سهر خه لگی
 تروهه به واتای ئەوهی ئەم گه له پیویسته هیزیکی
 جیهانی ئازاد بیته، دادپهروه ریته و کاریشی پیبکات،
 ماف و ئازادی ههلبژاردنی بو ئەوانی تر له ههلبژاردنی
 کومه لگه یه کدا که له سهر رزگارکردنی خه لک له په رستنی
 دروستکراوه کان و ئاراسته کردنیان بو په رستنی خوای
 تاک دامه زرا بیته بیاریزیت، له سته می ئاینه کانی تر
 رزگاریان بکات و بو دادپهروهی ئیسلام رییان نیشان
 بدات، له بچوکی دونیا ده ریانبه ئینیت به ره و فراوانی
 دونیا و دواپوژ^(۱).

به گویره ی ئەو چوار مانایه ی سهره وه، ژیار بریتیه له
 ئاماده بوون و شایه تیدان به هه موو ئەو مانایانه وه که
 نمونه یه کی مرقایه تی وای لیپیکبیت که یه کتاپه رستی و
 خاوه نداریتی خوای میهره بانی له هه ناویدا هه لگرتیته،
 هه ر ئەویش به ئەفرینه ر و به ریوه به ری گیتی و دانه ری
 یاساکانی دابنیت. لیره وه په یام و رۆلی مرقف بریتیه له
 جینشینی کردن بو ئەو ئەفرینه ره و ئاوه دانکردنه وه و
 جوانکردنی زهوی و پازاندنه وهی ژیان و سوودوه رگرتن
 له خیره ییره کانی زهوی و جوان مامه له کردن له گه ل
 هه موو ئەو شتانه ی که بو ی رامکراوه و دروستکردنی
 په یوه ندیه کی ئاشتیانه له گه ل سه رجه م دروستکراوه کانی

^۱ د. طه جابر العلوانی، تقدیم و تحقیق کتاب النهی عن الاستعانة
 والاستنصار في أمور المسلمين بأهل الذمة والكفار، للشيخ مصطفى الورداني،
 الرياض: شركة العبيكان للطباعة والنشر، (د.ت)، ل ۱۰۵.

تردا، چونکه ئەوانیش یادی خوا دەکەن و سەرچاوهی ژيان و پێویسته بپارێزرین، ههروهها ئەرکی تریشی دروستکردنی په یوه ندییه له گهڵ هه موو مروڤه کانی سهرزهوی له سهر بنه مای برایه تی و پیکه وه گونجان و چاکه ویستی و بانگه شه کردن بو خوشبهختی دونیا و دواپۆژ.

ئەگەر ئەمە مانای چه مکی ژیار بیته له سهرچاوه بنه رته کانی ئیسلامدا، یان باشتر بلین له قورئاندا؛ ئەگەر ئەم پیناسه یه به سهر ئەزموونی رابردووی ئیسلامدا بچه سپی؛ ئایا هه لویتستی ئیسلام دهرباره ی ئەزموونه کانی تری مروڤایه تی جگه له ئیسلام چیه؟ ئایا ئەم پیناسه یه یان به سهردا ده چه سپی کاتی ئەوان برویان به ئیسلام نیه؟ ئایا ئیمه له سنووری مانای ژیار بیانکه یه دهره وه هه روهک دیدی ئەوروپی له گهڵ ئەزموونه کانی تر ده یكات؟ یان ئەو پیناسه یه ی سهره وه هه ر له بنه رته دا پیناسه یه کی تایبه ته و نا کریت ببرد ریت به سهر هیچ ئەزموونیکێ تردا؟ ئایا ئەم وته یه ی سهره وه راسته کاتی ئیمه باوه رمان وایه که ئیسلام ئاینی هه موو مروڤایه تیه و هه موو دیارده کانی بوونه وهر له خو ده گریت؟ هه روهک خوای بهرز ده فه رمویت: ﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ (الأَنْعَام: ۳۸).

به و پینیه ی که زانیمان کرۆکی ژیاری ئیسلام بریتیه له ئاماده بوون و شایه تیدان؛ ئەوه دهرده که ویت که ئەو پیناسه یه ی پینستر بریتیه له ژیار و ئاماده گی ئیسلام له بوونه وهردا، نه که ئاماده بوونی ئەزموون و بیره کانی تر،

بەلگە ھەر ئەزموونىك بەشئۆھىەك لە شئۆھەكان ئامادەگى ھەيە، كە رەنگە نزيك يان دوور بئيت لە ئيسلامەوہ، لئيرەوہ چەمكى ژيار بە واتا گشتئەكەي برئيتە لە ئامادەبوون بە رەھايي، واتا سروشت و شئووازي ئامادەبووني ھەر ئەزموونئى مروقائەتئى كە توانئبئئئى نمونەئەك بۆ ژيان بە ھەموو رەھەندەكانئەوہ دابريژئيت و ھەولبەدات پئيشكەشئى خەلكئى بكات تا چاوى لئبكەن و بەگوئيرەي ياساكانئى برۆن، لەسەر بنەمائى ئەوہي كە ئەزموونەكەي ئەو باشتري نمونەئە بۆ شوئئئكەوتن.

كەواتە ئامادەبوون قونائغئى پئيشكەوتوہ لە ئەزمووني ھەر كۆمەلگەئەك، چونكە زۆريك لە كۆمەلگەكان تەنئا بوونئان ھەيە نەك ئامادەبوون،^(١) ھەر بۆئە ناتوانئئ چەمكى ژيارئى بەسەردا بچەسپئ جا بەرھەمە ھزرى و ماددئەكانئى ھەر چەندئك بئيت مادام ئەو تەنھا بووني ھەيە و ئامادەئى نئە.

لئيرەدا پرسئارئك دەوروزئيت؛ ئائا جئاوازي چئە لە نئوان بوون و ئامادەبووندا؟ چۆن شئووازي ئامادەبوون بزانئريت و چۆن ھەلسەنگئئرئيت؟ ئائا ئامادەبوون ھەمئيشە شئووازيكئى گونجاوہ بۆ مروقائەتئى؟ ئائا ژيار بەو مانائە ھەمئيشە بەھائەك يان سئفەتئىكئى باشە؟

^١ دەربارەي ھەردوو چەمكى (الحضور، والوجود) برؤانە: مالك بن نئبئ، مشكلة الثقافة، ل ٢١.

له پراسیتیدا پراوهستان و بهردهوامبوونی هر
کۆمه لگه یه ک پیوستی به جوریک له بهها و پیوهر و
بیروباوهر و هه لسوکه وت هه یه، ههروهها پیوستیشی به
داهینان و که رهسته و داموده زگا و باله خانه و هونه ر و
رینگای به ره مهینان و ژیان هه یه، بوونی ئەم دوو
شیوازه مانای ئەوه یه ئەو کۆمه لگه یه جوریک له
ئاوه دانی بو پیدای بووه، به واتای جوریک له
ئاوه دانکردنه وهی زهوی و دروستکردنی نمونه یه کیش
له ژیانای بو دهسته بهر بووه، به لام ئەمه واتای بوونی
ژیار ناگه یه نیت، چونکه ئاوه دانکردنه وه به بی هیچی تر
ته نیا مانای بوون ده گه یه نیت، وهک نمونه ی چین و مایا
و ئەنکا و زولو... هتد، به لام ئاماده گی سه ره رای ئەوه
پیوستی به پیشکه شکردنی نمونه یه که بو مروقیه تی تا
چاوی لیبکریت، به واتای شیوازیک له په یوه ندی له گه ل
مروقه کانی تر و بوونه وهردا، یان له گه ل هه موو ئەو
شتانه دا که خوا له بوونه وهردا بو مروقی رامکردووه،
مانای پیشکه شکردنی نمونه یه کی مروقیه تی به ئامانجی
چاولیکردن، به بی له بهر چاوگرتنی ناوه رۆکی نمونه که.
به دوور له پیدانی هر به هه یه ک به چه مکی ژیار،
ده گونجی ژیار به گویره ی ئەو مانایه ی سه ره وه خراپ و
کاولکار بیت و به که لکی ژیانای مروقی نه یه ت، به لام ئەمه
نابیته رینگر له ناوانانی به ژیار ئەگه ر ئەم مه رجانه ی تیدا
بیته دی:

۱. هه‌بوونی بیروباوه‌رێک که شیوازی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ خوا و جیهانی نادیار دیاری بکات، به‌شیوه‌یه‌کی ئه‌رینی بیت یان نه‌رینی.

۲. هه‌بوونی کۆمه‌لێک ئاکار و په‌وشت له‌ کۆمه‌لگادا که پیکهینه‌ری سیسته‌می به‌ها و عورفی ئه‌و کۆمه‌لگه‌یه بیت.

۳. هه‌بوونی کۆمه‌لێک داهینراو و ئامیر و داموده‌زگا و سیسته‌م و باله‌خانه و هونه‌ر و هه‌موو شیوازیکی ماددی تر.

۴. دیاریکردنی شیوازی په‌یوه‌ندی و مامه‌له له‌گه‌ڵ بوونه‌وهر و دروستکراوه‌کان و رێساکانی هه‌لسوکه‌ت و سودوهرگرتن لێیان.

۵. دیاریکردنی شیوازی مامه‌له له‌گه‌ڵ ئه‌وانی تر، واته: رێساکانی هه‌لسوکه‌وت و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ کۆمه‌لگاکانی تر، و چۆنیتی رازیکردنیان به‌م ژیاره و ئامانجیش له‌و رازیکردنه.

هه‌ر لێروه‌ ده‌توانین ئه‌زموونه‌کانی مروّقایه‌تی پیناسه‌ بکه‌ین و هه‌لبسه‌نگینین؛ که ئایا قوناغی بونیان تیپه‌راندوو به‌ ئاماده‌بوون؟ به‌نموونه‌ ژیا‌ری ئه‌ورویی نوێ هه‌لوێستی دیاریکراوی به‌رامبه‌ر ئه‌و پرسانه‌ی سه‌روه‌هه‌یه؛ هه‌لوێستی به‌رامبه‌ر خوا و جیهانی نادیار پوونه، بێر و هزر و به‌ها و ئاکاری دیاریکراوه، په‌هه‌ندی ماددی و تایبه‌تمه‌ندی خۆی دیاره، شیوازی خۆی هه‌یه به‌و مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ ژینگه‌ و بوونه‌وهر و له‌گه‌ڵ دروستکراوه‌کانی تر، شیواز و ئامانجی پوونی

خوۋى ھەيە لە مامەلە كردن لەگەل كۆمەلگا نائە وروپپەكانى تردا. كەواتە ئەگەر بمانەوييت لە ژيارى ئە وروپى تىبگەين پئويستە ليكۆلئينه وە لەم رەھەندانە بگەين و بزائين ئە و نمونەيە چيە كە پيشكەشى مروقايەتى دەكات، ئايا دەگونجيت چاوى ليكرت يان نا؟ ئايا دەكرى ئەم ئەزمونە لە كۆمەلگاكاني تردا دووبارە بكرتتە وە؟.

ليترە وە ئە وەمان بو دەردەكە وئيت كە لە پرووى ژيريە وە گونجاو نيە كە ژيارىك ھەبييت و سەرچاوەكانى جورا و جور بن، مەگەر ژيارىك بيت كە باشترين ئەزمونى مروقايەتى بيت و وا لە سەرچەم گەلان بكات دەستبەردارى كەلتوورى خويان بن و بەتەواوى جيبەجيبى بگەن، ھەر وەھا ئە وەش پروون دەبيتتە وە كە مملانئى ژيارەكان كاريكى ئاساييە و سروشتى مروق دەروستى دەكات، چونكە بوونى جياوازى كاريكى خواكردە لە بوونە وەردا: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَاللُّوَانِكُمْ﴾ (الروم: ۲۲). واتە: (لە بەلگەكانى دەسلەلاتى پەر وەردگارە دروستكردى ئاسمانەكان و زەوى و جياوازى شيو وە زمانى ئيوە). ھەر وەك ناكريت بوتريت ھەموو ژيارىك نمونەيەكى بالاي بو مروقايەتى پيئە، چونكە وشەى ژيار بو خوۋى بە ماناي سيفەتتىكى باش يان بەھايەكى بالائايەت تا شتەكانى پئى وەسف بكرتت، بەلكو وشەيەكى بيلايەنە و بە گوئىرەى نمونە و پيئكھاتەى ژيارەكە دەگوريت.

هەر لەم ڕوانگە یە شەو ه پێویستە تەماشای هەموو زانیاری و زانست و میتۆد و تیگەشتن و بەهاکانی مەرۆف بکریت، ئەو بۆچوونە راست نیه که پێی وایه له بهرئهوهی مەرۆقایه تی بنچینه ی یه که، پێویسته زانیاری و زانست و بهها و رییازیشی یه که بیته، چونکه ئەمه زانست و رییاز و تاکه ژیاریک دهکاته ژیاری بالادهست و جیهانی، ههروهک یه که بنچینه یی مەرۆقایه تی و یه که بونوی زانست و تیگەشتنی لی به رههه م نایهت، چونکه مەرۆف بهو زانستانه وه له دایک نه بووه، به لکو له ئەنجامی مامه له کردن له گه ل ژینگه و کۆمه لگه و کات و شوین و که له که بون و بۆ مانه وه ی ئەزمون ئەو زانستانه ی وهرگرتوو ه: ﴿وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ﴾ (النحل: ۷۸).

واته: (خوای گه وره که ئیوه ی له سکی دایکتان دهره ئینا هیچتان نه ده زانی، بینین و بیستن و دلێ پیداون، به لکو سوپاسگوزارین). لی رهدا باسی بینین و بیستن و دل کراوه، چونکه ئەوانه دهروازهی وهرگرتنی زانیارین بۆ مەرۆف، به هوی ئەم شوینانه شه وه پێویسته پیداچوونه وه بۆ ئەو چه مک و رییازانه بکه یین که مامه له یان له گه ل ده که یین، به پێوه ری ئەو ژیارهی که ده مانه ویت له رییه وه ئاماده گیمان هه بیته و پیشکه شی مەرۆقایه تی بکه یین و بانگه شه ی بۆ بکه یین تا خه لک شوینی بکه ویت.

ئەم مانایه بۆ ژیار تایبه ته ندیتی و جیاکاری و تامی تایبهت به هه موو ژیاره کان ده به خشیت، هیچیشیان به سه ر ئەوانی تردا بالادهست ناکات مه گه ر له رێگه ی

ئەو نمونە يەوہ نہ بېت کہ پېشکەشى دەکات و لەگەل
سروشتي مرؤفدا دەگونجیت و وەرگيراو دەبیت يان نا.
ئەگەر ئەم تېگەشتنەش بال بکېشیت بالادەست بوونی
ئەزموونیکى ديارىکراوى مرؤف بوونی نابیت.

هەروەها چاوپياخشاندنەوہ بە رادەى گونجاوى
زانست و رېياز و چەمکە باوہکانى ئەم سەردەمە دەبیتە
کارىکى زور گرنگ، تا بتوانين جياکارى لەنيوانياندا
بکەين و ژيارەکانى سەردەم هەلبسەنگينين و ليينان
تېبگەين، ليرەوہش هەلوئىستى ئىسلام دەربارەى هەر
يەکیان بزائين.

پوخته

له و خستنه پوهی پیشووی چه مکه کانی ژیار (الحضارة)، رۆشنیبری (الثقافة)، شارستانی (المدنية)، رادهی ئه و تیکه لای و شیواندنه مان بۆ دهرده که وئ که به سهر ناساندنی چه مکه نوییه کانداهاتوو له زمانی عهره بیدا، به شیوهیه ک وشه کان کرۆک و رۆلی خویمان له دهستداوه وهک ئامرازیکی لیکتیگه شتن و گواستنه وهی ماناکان، جیاوازی سه رچاوه کان و پیناسهی چه مکه کان و تیکه لیبوونی بناغه و کرۆکه کان گفتوگۆیه کی بی چاو و گوئی له ناوهنده زانستیه عهره بیه که دا دروستکردوو، تا وای لیهااتوو وشه کان مانای دیاریکراویان نیه، به لکو ماناکان له بیبری که سیکه وه بۆ یه کیکی تر دهگوریت، به رامبه ره کانیش له م گفتوگۆیه دا له سهر زه مینه یه کی هاوبه ش نه وه ستاون، به لکو ههر لایه کیان جوریک له تیگه شتنی بۆ دروست بووه دهرباره ی ئه م چه مکانه که ته و او جیاوازه له وی تر، ههر بۆیه ش ههرگیز ناگه نه ریکه و تئیکه ی راسسته قینه، ئه مه ش له که ته واره رۆشنیبرییه که ماندا زۆر به روونی تیبینی دهکریت، له دووباره گفتوگۆکردنه وه له سهر هه مان ئه و پرسگه له ی که سه ده یه کی به سه ردا تئیه ریوه، بۆ نمونه پرسی ئافرهت و ئازادییه گشتیه کان و په یوهندی نیوان ئاین و

سیاسهت، یان ئاین و زانست، یان ئاین و نیشتیمان....هتد.

ئهمهش به هوکاری ناروونی چوارچیوهی ئهم چه مکه باوانه، ئهمهش وایکردوه دووباره لیکۆلینهوه و پالفته کردنی رشته بهندی چه مکه باوهکان له ناو کایه رۆشنیرییه عه ره بیه که دا بیته کاریکی پیویست.

ئهم کارهش به یهک ریبازی لیکۆلینهوه ناکریت، به لکو به کومه لیک ریباز جیه جی ده کریت، چونکه چه مکه باوهکان له یهک ئاستی تیکه لیدا نین و ملکه چ نین بو یهک جور پرۆسه، به لکو کومه لیک ئاست و جوریان هه یه، هه ر کومه لیکیان پیویسته جوره ریبازیکی سه ره به خویان به سه ردا جیه جی بکریت تاکو ئامانج بیکیت، که بریتیه له گه شتن به راستی به بی تیکه لی و شیواندن.

ئهو سی چه مکه ی که له م توژیینه وه یه دا خرایه به ر باس و لیکۆلینه وه، سه روشتیکی تایبه تیان هه یه، چونکه ده ربری بابه تیکی فیهی شه رعی نین، له که لتووری ئیسلامیشدا زور ده ستاوده ستیان پینه کراوه، به لکو له م سه ده یه ی ئیستا و رابردوودا که وتنه به رباس، هه ر بویه به و ریبازه ی که رابورد ئیمهش توژیینه وه مان له باره وه کرد، ئه ویش خوی له م هه نگاوانه ی خواره وه دا بینوه:

۱— گه ران به دوای مانای چه مکه که دا له زمانه ره سه نه که ی خویدا که مانا و مه به ستی چه مکه که ش هه ر له و زمانه وه وه رگیراوه، پاشان پوخته کردنه وه ی چه مکه که به شیوه یه ک که گوزارشت له ناوه رۆکه که ی

بکات به بی هیچ تیکه‌لی و مانایه‌کی زیاده که بوی دروست بووه.

۲- وردبوونه‌وه له و گۆرانکاریبانه‌ی که به‌سه‌ر چه‌مکه‌که‌دا هاتوو له ژینگه‌ ره‌سه‌نه‌که‌یدا و لیکۆلینه‌وه له‌وه‌ی که چۆن له مانا زمانه‌وانیه‌که‌یه‌وه گواستراوه‌ته‌وه بۆ مانا زاراوه‌بیه‌که‌ی، ئایا هیچ په‌یوه‌ندیه‌ک هه‌یه له‌نیوان ئه‌م دوو به‌کاره‌یتانه‌دا، یان چه‌مکه‌که به‌ته‌واوی له مانا زمانه‌وانیه‌که‌ی شو‌ردراوه‌ته‌وه و مانایه‌کی تری بۆ دروست بووه؟

۳- تیشک خستنه‌ سه‌ر وه‌رگێرانی چه‌مکه‌کان و هه‌لبژاردنی به‌رام‌به‌ره‌ عه‌ره‌بیه‌کان بۆیان، ئایا وه‌رگێرانه‌که بۆ مانا و په‌هه‌نده‌کانی چه‌مکه‌کان کراوه، یان ته‌نیا بۆ پووکاری ده‌ره‌وه‌ی وشه‌که، ئه‌ویش له‌ ریگه‌ی پوخته‌کردنی مانا‌کانی چه‌مکه‌که له زمانه‌ ره‌سه‌نه‌که‌یدا و له زمانی عه‌ره‌بیشه‌دا، پاشان به‌راورد‌کردنیان له هه‌ردوو زمانه‌که‌دا به‌ دوور له‌ پیناسه و مانا چه‌سپینراوه‌کان.

۴- شوینکه‌وتنی ئه‌و گه‌شه و گۆرانکاریبانه‌ی به‌ سه‌ر چه‌مکه‌که هاتوو له زمانی عه‌ره‌بیدا دوا‌ی وه‌رگێرانی، ئایا وشه‌ عه‌ره‌بیه‌که مانا بیانیه‌کانی تیدا ماوه و پاراستوو‌یه‌تی، یان مانا عه‌ره‌بیه‌کانی هه‌لگرتوو، یان هه‌ردووکیانی تیدا تیکه‌ل بووه؟

۵- گه‌ران به‌ دوا‌ی مانا ره‌سه‌نه‌کانی چه‌مکه‌ عه‌ره‌بیه‌که، که له به‌رام‌به‌ر چه‌مکه بیانیه‌که‌دا دانراوه، پوو‌نکردنه‌وه‌ی مانا عه‌ره‌بیه‌ بنه‌ره‌تیه‌کانی وشه‌که و

به‌راوردکردنی به مانا بیانیه نوییہ‌کان، ئہ‌مہ‌ش له‌پیناؤ
دووباره پیناسه‌کردنه‌وه‌ی چه‌مکه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ و
پالفته‌کردنی له‌هه‌موو ئه‌و زیادانه‌ی له‌سایه‌ی مانا
بیانیه‌که‌وه‌ پی‌وه‌ی لکاوه، لی‌ره‌وه‌ گه‌یشتن به‌مانای
ره‌سه‌نی وشه‌که‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا.
خودا یاوه‌ر و پشتیوان بی‌ت.

ليستی سه رچاوه كان

يه كه م : كتيب

- ١- ابن منظور ، لسان العرب.
- ٢- أرفالد شبنجلر، تدور الحضارة الغربية، ترجمة أحمد الشيباني. بيروت: دار مكتبة الحياة، ١٩٦٤م.
- ٣- إشلي مونتاغو، البداية، ترجمة د. محمد عصفور . الكويت: سلسلة عالم المعرفة، العدد ٥٣، مايو ١٩٨٢م.
- ٤- د. برهان غليون، إغتيال العقل: محنة الثقافة العربية بين السلفية والتبعية. بيروت: دار التنوير للطباعة والنشر، ١٩٨٥م.
- ٥- د. بروسبير رامبو، التعليمات الوطنية والتفهيمات الاخوانية في أصول المرافعات المدنية، ترجمة أبي السعود أفندي. القاهرة ١٨٧٧م.
- ٦- تقي الدين أبي بكر بن زايد الجراعي، تحفة الراكع والساجد في أحكام المساجد، تحقيق: طه الولي، ١٤٠١هـ / ١٩٨١م.
- ٧- جميل صليبا، المعجم الفلسفي.
- ٨- جون نيف، الأسس الثقافية للحضارة الصناعية، ترجمة د. محمود زايد. بيروت دار الثقافة ١٩٦٢م.
- ٩- جيرار لكرك، الأنثروبولوجيا والاستعمار، ترجمة، د. جورج كتورة. بيروت: معهد الإنماء العربي، ١٩٨٢م.

- ١٠- جيمس هارفي روبنسون، الحضارة، ترجمة علي إسلام. القاهرة: مطبعة مصر، ١٩٦٥م.
- ١١- ج. هـ. كول، المدخل إلى التاريخ الاقتصادي. القاهرة: سلسلة أخترا لك، العدد ١٠١.
- ١٢- د. حسين فهميم، قصة الأنثروبولوجيا: فصول من تاريخ علم الانسان. الكويت: سلسلة عالم المعرفة، العدد ٩٨، فبراير ١٩٨٦م.
- ١٣- رالف لنتون، الأصول الحضارية للشخصية ، ترجمة د. عبدالحميد اللبان. بيروت: دار اليقظة العربية، ١٩٦٤م.
- ١٤- الزمخشري، أساس البلاغة.
- ١٥- د. الطاهر لبيب، سوسيولوجية الثقافة. القاهرة: معهد البحوث والدراسات العربية، ١٩٧٨م.
- ١٦- د. طه جابر العلواني، تقديم وتحقيق، كتاب النهي عن الاستعانة والاستنصار في أمور المسلمين بأهل الذمة والكفار، للشيخ مصطفى الورداني. الرياض: شركة العبيكان للطباعة والنشر.
- ١٧- د. طه حسين، مستقبل الثقافة في مصر. القاهرة: ١٩٣٩م.
- ١٨- عبدالرحمن بن خلدون، المقدمة، تحقيق د. علي عبدالواحد وافي. القاهرة: دار نهضة مصر ١٩٨١م.
- ١٩- د. عبدالرحمن شهبندر، القضايا الاجتماعية الكبرى في العالم العربي. القاهرة: دار المقتطف، ١٩٣٦م.

- ٢٠- د. علي شريعتي، العودة إلى الذات، ترجمة د. ابراهيم
الدسوقي شتا. القاهرة: الزهراء للإعلام العربي، ١٩٨٦م.
- ٢١- د. فؤاد زكريا، الإنسان والحضارة في عصر الصناعي.
القاهرة: مركز الشرق الأوسط، ١٩٥٧م.
- ٢٢- الفيروزآبادي، القاموس المحيط.
- ٢٣- قاسم أمين، تحرير المرأة. القاهرة: ١٨٩٩م.
- ٢٤- قاسم أمين، المرأة الجديدة. القاهرة: مطبعة الشعب، ١٩١١م.
- ٢٥- كلايد كلوكهون، الإنسان في المرأة، علاقة الأنثروبولوجي
بالحياة المعاصرة، ترجمة د. شاكر مصطفى. بغداد: المكتبة
الأهلية، ١٩٦٤م.
- ٢٦- مالك بن نبي، مشكلة الثقافة ترجمة عبدالصبور شاهين.
دمشق: دار الفكر، الطبعة الرابعة، ١٩٨٤م.
- ٢٧- مجدي وهبة وكامل المهندس، معجم المصطلحات في اللغة
والأدب. بيروت: مكتبة لبنان، ١٩٧٩م.
- ٢٨- مجمع اللغة العربية بالقاهرة، مجموعة المصطلحات العلمية
والفنية التي أقرها المجمع، المجلد التاسع العشر. القاهرة ١٩٧٧م.
- ٢٩- مجمع اللغة العربية بالقاهرة، معجم علم النفس والتربية، الجزء
الأول. القاهرة ١٩٨٤م.
- ٣٠- مجمع اللغة العربية بالقاهرة، المعجم الوسيط.
- ٣١- مجمع اللغة العربية بالقاهرة، المعجم العربي الأساسي.

- ٣٢- مجمع اللغة العربية بالقاهرة، المعجم الفلسفي.
- ٣٣- مراد وهبة وآخرون، المعجم الفلسفي. دار الثقافة الجديدة، ١٩٨٤م.
- ٣٤- د. معن زيادة (محرر)، الموسوعة الفلسفية.
- ٣٥- د. معن زيادة، معالم على طريق تحديث الفكر العربي. الكويت: عالم المعرفة، العدد ١١٥، ١٩٨٧م.
- ٣٦- منظمة العربية للتربية والعلوم والثقافة، الخطة الشاملة للثقافة العربية.
- ٣٧- ويل ديورانت، قصة الحضارة، الجزء الأول، نشأة الحضارة، ترجمة د. زكي نجيب محمود. القاهرة: لجنة التأليف والترجمة والنشر، ١٩٥٦م.
- ٣٨- د. يوسف نور عوض، الموقمات الإسلامية للثقافة العربية. بيروت: دار القلم.
- دووهه؛ روژنامه و گوڤار:**
- ٣٩- جان فريمون "تلاقي الثقافات والعلاقات الدولية". بيروت: مجلة الفكر العربي، العدد ٢٩، (نوفمبر، ١٩٨٣م).
- ٤٠- د. دولت خنافر "المدينة الإغريقية بين الواقع والمثال". بيروت: مجلة الفكر العربي، العدد ٢٩، (نوفمبر، ١٩٨٣م).
- ٤١- د. رضوان السيد، "المدينة والدولة في الإسلام: دراسة في رؤيتي الماوردي وابن خلدون". بيروت: مجلة الابحاث، الجامعة الأمريكية، السنة ٣٤، (١٩٨٦م).

- ٤٢- د. رضوان السيد، "مصائر المدينة العربية". بيروت: مجلة الفكر العربي، العدد ٢٩، (نوفمبر، ١٩٨٣م).
- ٤٣- سلامة موسى، "الثقافة والحضارة". القاهرة: مجلة الهلال، (ديسمبر، ١٩٢٧م).
- ٤٤- الشيخ طه الولي، "المدينة في الإسلام". بيروت: مجلة الفكر العربي، العدد ٢٩، (نوفمبر، ١٩٨٣م).
- ٤٥- عباس شوقي، "طرق المواصلات في مصر". القاهرة: جريدة السياسة الأسبوعية، العدد ٧٠، ٩ (يوليه ١٩٢٧م).
- ٤٦- د. عبدالمنعم شوقي، "مجتمع المدينة: الاجتماع الحضري" (عرض الكتاب). بيروت: مجلة الفكر العربي، العدد ٣٠، (ديسمبر ١٩٨٣م).
- ٤٧- علوي طه الصافي، "تعريف الثقافة ومفهومها"، مجلة الفيصل، العدد ١٤٣، (ديسمبر ١٩٨٨م - يناير ١٩٨٩م).
- ٤٨- فوستيل دي كولانج، "المدينة العتيقة"، تلخيص د. البير نصري نادر، مجلة الفكر العربي، العدد ٢٩، (نومبر ١٩٨٣م).
- ٤٩- د. ماري جنازبي، "تطور المدينة الغربية بين القرن الحادي عشر والقرن الثالث عشر"، مجلة الفكر العربي، العدد ٢٩، (نومبر ١٩٨٣م).
- ٥٠- ماكس فيبر، المدينة: معناها وشروطها"، ترجمة د. رضوان السيد، مجلة الفكر العربي، العدد ٢٩، (نوفمبر، ١٩٨٣م).

- ٥١- د. محمد حسين هيكل، "الحضارة بين الشرق والغرب"، جريدة السياسة الأسبوعية، (ملاحق سنة ١٩٣٢م).
- ٥٢- د. محمد حسين هيكل، "رجال التاريخ الحديث في مصر"، جريدة السياسة الأسبوعية.
- ٥٣- الإمام محمد عبدة، "التمدن"، القاهرة: الوقائع المصرية، (١٩٢٩م/٢/١٩ - ١٩٣٠م/٢/١٨٨١).
- ٥٤- محمد عزيز الحبابي، "الحضارة الإنسانية والحضارة التصنيع"، مجلة الوحدة، العدد ٤، (يناير ١٩٨٥م).
- ٥٥- محمد قدرى، "رسالة جلييلة في التمدن"، القاهرة: (١٢٨٧هـ).
- ٥٦- محمود عزمي، "ظروف إنشاء الجامعة وأغراضها"، جريدة السياسة الأسبوعية، العدد ٥١، ٢٦ (فبراير ١٩٢٧م).
- ٥٧- هنري بيرن، "أصول المدينة"، ترجمة د. محي الدين صبحي، مجلة الفكر العربي، العدد ٢٩، (نوفمبر، ١٩٨٣م).
- ٥٨- جريدة الجوائب. القاهرة: أعداد متفرقة سنة (١٢٨٦هـ - ١٨٦٩م).
- ٥٩- روضة الأخبار الأسبوعية. القاهرة: أعداد متفرقة سنة (١٢٩٤هـ - ١٨٧٧م).
- ٦٠- عالم الفكر، الكويت: العدد الأول، جلد ١١، (أبريل - يونيو ١٩٨٠م).

سيّهم: سه رچاوه بلاونه كراوه كان:

- ٦١- محي الدين محمد محمود، السياسة الشرعية في ضوء جوهر مفهوم السياسة في العصر الحديث، رسالة ماجستير غير منشورة. جامعة القاهرة: كلية الاقتصاد والعلوم السياسية (١٩٨٩م).
- ٦٢- نصر محمد عارف، نظريات التنمية السياسية المعاصرة: دراسة نقدية مقارنة في ضوء المنظور الحضاري الإسلامي رسالة ماجستير تم نشرها. جامعة القاهرة: كلية الاقتصاد والعلوم السياسية (١٩٨٨م).
- ٦٣

چوارهم: كتيبي نينكليزي:

- ٦٤- Hourani, and S. M. Stern (ads). The Islamic City: A Colloquium. Pennsylvania Press, ١٩٧٠.
- ٦٥- Kroeber, and Kluckhohn, G. Culture, A Critical Review of Concept and Definition. Harvard: ١٩٥٢.
- ٦٦- Linton, Ralph. The Study of Man: An Introduction. New York: D. Appleton Century. Company, ١٩٦٣.
- ٦٧- Taylor, E. B.: Primitive Culture. New York: Brentano's, ١٩٢٤.
- ٦٨- Weiner, Philips (ed.). Dictionary of the History of Ideas. New York: Charles Scribner's Sons.